

ח מ ש ה
ח ו מ ש י ת ו ר ה

לפי סדר הפרשיות פתוחות וסתומות הוגה בעיון
רב מנוקה מכל טעיות ומיתרות וחסרות והקרי
והכתיב הכל על מקומו עם פי' המלות בלשון אשכנז
המספיק למלמדי תנוקת עם ההפטורת וברכתיה וגם
חמש מגלות

ס פ ר ש מ ו ת

התקפא

Chomisch Tom. II.

א פ ע ן

געדרוקט אין דער קעניגלי' אונגרי' אוניווערזיטעט, בודאפעסט, אויף
זו פרינדען אין פעסט, מיט פערזאגע דעס הק' מוה' אלי' מאהר.

Druck, gedruckt in der Königl. ungr. Universitäts-Buchdruckerey,
und zu finden in Pest, im Verlage des Elias Napht. Rosenthal.

1820.

ס פ ר ש מ ר ת

שמות א

א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם
אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: ב רְאוּבֵן
שָׁמְעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: ג יִשָּׁשׁכָר זְבוּלֹן וּבְנֵימֵן:
ד דָּן וַנַּפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר: ה וַיְהִי כָל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי
יַרְדֵּי־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם:
ו וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא:
ז וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ
בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: פ
ח וַיִּקַּם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
אֶת־יּוֹסֵף: ט וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: י הִבֵּה נְתַחְכְּמָה לּוֹ
כְּנִי־יִרְבֵּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסָף

גם

א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים
את יעקב איש וביתו באו: ב ראובן
שמעון לוי ויהודה: ג ייששכר זבולן ובנימן:
ד דן ונפתלי גד ואשר: ה ויהי כל נפש יוצאי
ירדני יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים:
ו וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:
ז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אותם: פ
ח ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע
את יוסף: ט ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל רב ועצום ממנו: י הבה נתחכמה לו
כני ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף

וגלחם

גם הוא על שני אינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ^י וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה אתפתם ואת דרעמסס: ^{יב} וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ^{יג} ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: ^{יד} וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכלי עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ^{טו} ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ^{טז} ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא והייה: ^{יז} ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את הילדים: ^{יח} ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן

ונלחם מוכד וירד טרייטען ועלה מוכד ער וירד מוסגעהען מסים פראהן דיכטע ענותן עם צו פרייטען בסבלותם דורך מיהרע טווערע ארבייט עדי מסכנות פארמטהסטעדטע יפרוץ ברייטעטע עם זיך אויס ויקצר מוכד עם חמר מיהכען עקען ויעבדן זיא אמבטען ארבייטען בפרך זייט מטרעכגע וימררו זיא אמבטען ביטטער בחמר מין זייטען למיידען דיז העכאזאען האכנים דען קרייסטען ותרואן זיא פירעטעטען ותחיינן מוכד הינטען אס לעכען

מדוע

להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את הילדים: ^{יט} ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כייחיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו: ^כ וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ^{כא} ויהי כייראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ^{כב} ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון: ^{כג} וילדה איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ^{כד} ותתר האשה ותלד בן ותרא אותו כייטוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ^{כה} ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ^{כו} ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ^{כז} ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת

בדוע ווארט: חיות לעכהאסט במרם בעפאר וייטוב ער זיס וואהר געהען בתים כייע היוער היארה מין דען פלוס תשליכוהו זאלט מיהר זיהן ווערפען תחיון זאלט מיהר לעכען זאסטען ותצפנהו זיא פערבארג זיהן ירחים אמאטע יכלה זיא קאנטע תבת קעסטען גמא אויס ביכוען ותחמרה זיא בעקלעכטע עס בחמר זייט זייט ובזפת מוכד זייט פעך בסוף מין דאז רעהריכט שפת מופער ותצב זיא זאטעלעטע זיך לדעה מוק לו וויסטען ונערתיה מיהרע זוכנפערן

על

הלכת עליך היאר ותרא את התבה בתוך
 הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח
 ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל
 עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר
 אחתו אל בת פרעה האלה וקראתי לך אשה
 מינקת מן העברית ותינק לך את הילד:
 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה
 ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת
 פרעה הילכי את הילד הזה והינקתו לי
 ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד
 ותניקתו: ויגדל הילד ותבאהו לבת
 פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן המים משיתתו: שלישי יא ויהיו
 בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
 בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי
 מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך
 את המצרי ויטמנתו בחול: ויצא ביום

השני

על יד כיום ותשלח מוכד ויא טיקטע אמתה מיהרע דיכסט
 אמני ותקחה לים עם המהלען ותראהו ויא בעושה עס ותחמול
 דא ערבארטע ויא זך אחותו וינע טוועסטער האלך ואלל מיר געהען
 מינקת מיינע מאמע העלמה דיא ונגפרוים היליכי ניס הין
 והינקתו מוכד וינע עם לי פאן אייכע טוועגען שכרך דייכען לאהן
 ויגדל מוכד ער ערוואוסט משיתיהו האבט מיר מיהר הערוים בעלמגען
 ויגדל ער ומרד גראס ריפן ער ווענדעטע זך ויטמנתו מוכד ער פער
 בארג מיהן

נצים

השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
 לרשע למה תכה רעה: ויאמר מי שמך
 לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר
 כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר
 אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר
 הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני
 פרעה וישב בארץ מצרים וישב על הבאר:
 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה
 ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן:
 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען
 וישק את צאנם: ותבאנה אל דרעואל
 אביהן ויאמר מדוע מדרתן בא היום: ויאמר
 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם
 דלה דלה לנו וישק את הצאן: ויאמר אל
 בנתיו ואיו למה זה עובתן את האיש קראן
 לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת את
 האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ויתלד
 בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי
 בארץ נכריה: פ

ויהי

נצים טרריטען אכן געוים ויבקש מוכד וואלטע הרהמים
 טרעגע ריכטען מדוע ווארוס מדרתן האבט מיהר געמיינעט הצילנו
 מיסט מוכס בייאגעטטאנדען דלה דלה ער האלן טעפען ואיו
 אמ מינט ער עובתן האבט מיהר מיהן פערלאסטען קראן רופעט
 ויואל ער וויינטע דריין לשבת לו בלייבען את כיום

וימת

כג ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה: כד וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: כה וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: כו וביעי ס נ * ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אדור האלהים חרבה: ב וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ג ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: ד וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ה ויאמר אל תקרב הלם של

דימת אונד ער טמרב. ויאנחו אונד ויא ויזעקו ויא טראען ותעל עס גיבג און. שועתם איהר וועהטעטערייא. נאקתם איהר ימאטערגעטרייא. ותעל עס טעג און. בריתו ויזעקו בונד. את אית. וידע ער קאכטע ויא. רעה ויידעטע. חתנו זיכעס טוויגערבא. טערס. כהן דעס פריסטערס. וינהג ער פיהרע. הצאן דיא טמאטע. חרבה נאך חרב. וירא היר ערטיען. בלבת און דער פלאמאע דעס פייערס. מתוך אויס. הסנה דען דארנבונט. בער ברעכטע. אכל פערלעהרט ויאמר ער דמלטע. אסרה מיך ויזעק און הין בענטעבן. המראה דיא ערטייכונג. סך דאס ער היכטראט. תקרב קאמאע. הלם דאחער.

של

של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: ה וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ הוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: ז ויאמר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהָיִלְךָ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שלחתיך

של ליהע אב: ויסתר ער פערבארני פניו זיין אנטעוילט. מהביט הין לז טויען. עני דאו עזענד. נגשיו זיכע אונטערדירקער. מכאביו זיכע פלאגען. להצילו עס לז רעטען. ורחבה אונד גערייאזעס. זבת פליסענד. הלחץ דאו דראכנאז. לחצים אונטער. דירקען. והוצא אונד דאו זאמסט הערויס פיהרען. אהיה מיך ווערע זיין.

בהוציאך

שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם
 תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַחַר הַזֶּה׃
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהֵי־אֱלֹהִים הַנֶּה אֲנֹכִי בֹא
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
 שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי מַה־שְּׁמוֹ מַה אֵמַר
 אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲהִיָּה
 אֲשֶׁר אֲהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים
 אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם
 וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר׃ חֲמִישִׁי ^{טו} לֵךְ וְאֶסַּפְתָּ אֶת־
 זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פֶּקֶדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־
 הָעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם׃ וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֶתְכֶם
 מִעֲנֵי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
 וְהַפְּרִזִּי וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת

חלב

בהוציאך ווען דא ווירסט הערויס געפיהרעט האבען תעבדון וואלעט
 מוהר דיכען שלחני וענדעט איד אהיה מיך בין דא וועטן וועלכעס עוויג
 מיזט אהיה דא עוויגע וועטן לעלם עוויג דר געטלעכט וואספת דא
 וואלסט פערואאוען נראה מיזט ערטיכען פקדתי מיך האבע בעדאכט
 העשורי וואס געטיהט וואמך דא האבע מיך בעטלואססטן אעלה מיך ווייל
 הימין פיהרען מעני פאס טענדעט

ושמעו

חֶלֶב וּדְבַשׁ׃ יׁ וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֹאֲתָ אֵתְּךָ וְזִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְּכֵה־
 נָא דָרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמַדְבָּר וּנְזַכְּחָה לַיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ׃ יׁ וְאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ וְלֹא בִיד חֲזָקָה׃ יׁ וְשְׁלַחְתִּי
 אֶת־יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי
 אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם׃
 כׁ וְנִתַּתִּי אֶת־חֹן הָעַם־הַזֶּה בְּעֵינַי מִצְרַיִם
 וְהָיָה כִּי תֵלְכוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם׃ כׁ וְשָׁאַלְהָ
 אֲשֶׁרָה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגִּרְתָּ בֵּיתָהּ כְּלִי־כֶסֶף
 וְכְלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתֶם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־
 בְּנֹתֵיכֶם וּנְצַלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם׃ ד * וַיַּעַן
 מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ
 בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֱלֹהֵי יְהוָה׃
 ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה בִּידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה׃
 ג וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה

מה זה קרי

ושמעו יזא ווערדען געהער געבען נקרה האט זיך 5 ערפינט גלכה
 זיך וואלען געהען דרך מיכע ריוע ונזכחה זיך וואלען מפערן
 יתן ער וירד למסען ולא מויד כיכט ביד חזקה איט טמארקער
 האכד ושלחתי מיך ווערדע מויסטערקען ידך וירכע געוואלט
 והכיתי מיך ווערדע טלאגען חן גוכסט ריקם לעער ושאלה
 יזא זאגל פאדערן משכנתה פאן מיהרער כאכבארין ומגרת פאן דען
 פריכוואהערן ונצלתם מוכד מוהר ווערדעט מויסרוואען ממה מייכען
 טמאכ השליכהו זיך מיהר

ויגס

ויהי לנחש וינם משה מפניו: ^ד ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: ^ה למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ^ו ויאמר יהוה לו עוד הבאתה ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת בשלג: ^ז ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: ^ח והנה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: ^ט והנה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ^י ויאמר משה אליהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון

וינם ער פלגה שלח טרעקע. ואחו זונד פאסטע. בזנבו און מיהרען טומאן. בכפו מין ויינער האנד. הבא כרינגע. בחיקך און דיינען טאמם מצורעת אויסגעליג. השב טהוע אבעראמלס. שבה זמא ויא וידער. כבשרו ויא ויין אויברעם פלייס. בי איד ביטטע. דברים פאן ווארטען. מתמול פאן געמערן. משלשם פאן פארגעסערן. כבד טווערען. פה זונדעס.

לשון

לשון אנכי: ^{יא} ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מיישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ^{יב} ועתה לך ואנכי אהיה עם פיהך והוריתך אשר תדבר: ^{יג} ויאמר בי אדני שלחנא בידתשלח: ^{יד} ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמת בלבו: ^{טו} ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיהך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: ^{טז} ודבר יהוה לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ^{יז} ואת המטה הנה תקח בידך אשר תעשה בו את האת: ^{יח} וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ^{יט} ויאמר יהוה אל משה במדין לך

לשון זונגע. שם האט געמאכט. ישום אמלט. אלם טונק. חרש טויב. פקח זעהענד. זונד הערענד. והוריתך זונד ווערדע דין זעהרען. שלח טיקע. ביד דורך. תשלח דוא זאכסט טיקען זויצסט. ויחר ער ערלינגעט. לך דיינעטעטען. לאלהם און הערר. מיהק געדאנקען אויפגעטעטן. וישב זונד קעהרטע לויק.

המבקשים

לך שב מצרים בני־מתו כל־האנשים
 המבקשים את־נפשך: ויקח משה את־
 אשתו ואת־בניו וירכבם על־החמר וישב
 ארצה מצרים ויקח משה את־מטה האלהים
 בידו: ויאמר יהוה אל־משה בלכתך
 לשוב מצרימה ראה בל־המפתים אשר־
 שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק
 את־לבו ולא ישלח את־העם: ויאמרת
 אל־פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל:
 ויאמר אליך שלח את־בני ויעבדני ותמאן
 לשלח הנה אנכי הרג את־בנה בכרה:
 ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש
 המיתו: ותקח צפרה צר ותכרת את־
 ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתך
 דמים אתה לי: וירף ממנו או אמרה חתך
 דמים למולת: פ

ויאמר

המבקשים דוא דא ווען וירכבם זיס ויא רייטען בלכתך ווען דוא
 ליהסט ועשיתם דוא זאלסט ויא טהון אחזק ווערדע טטערקען בכרי
 איון ערשטזינג ויעבדוני דאס ער איר דיענעל ותמאן דוא ווייגעריסט
 זיך אבער במלון מין דער נאכטהערבערעג ויפגשוהו ער בעגעגענטע
 איהט יר' מין עכגעל גאטטעס וירבקש אונד זאלטע המיתו איהן
 טעטען צד מיינען טארפען טרין ערלת פערטאמפאכונג מדער פארהויט
 ותגע אונד ויא לעגטע איהן לרגליו לז ויינען זייסטען חתך דמיוואנדטער
 דמים בלויטער: וירף אונד ער זיס אב חתך דמים מין בלויטער
 פערזואנדטער למולת נור לז בעטיידונג

המדברה

כי ויאמר יהוה אל־אהרן לך לקראת
 משה המדברה וילך ויפגשוהו בדרך
 האלהים וישקלו: כי ויגד משה לאהרן
 את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת
 כל־האמת אשר צוהו: כי וילך משה ואהרן
 ויאספו את־כל־זקני בני ישראל: ל וידבר
 אהרן את כל־הדברים אשר־דבר יהוה
 אל־משה ויעש האמת לעיני העם: לא ויאמן
 העם וישמעו כי־פקד יהוה את־בני ישראל
 וכי ראה את־ענים ויקרו וישתחוו: שביעי
 ה * ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל־
 פרעה כה־אמר יהוה אלהי ישראל שלח
 את־עמי ויחגו לי במדבר: ב ויאמר פרעה מי
 יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל לא
 ידעתי את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח:
 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה
 נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
 אלהינו פן יפגענו בדבר או כחרב: ויאמר
 אלהם מלך מצרים למשה ואהרן תפריעו

את

המדברה דוא וויסטע לז ויפגשוהו אונד ער בעגעגענטע מיהט וישק
 ער קיסטע שלחו ער האט מיהן געטיקט ויקרו ויא כייטען זיך
 וישתהוו אונד ביקטען זיך ויחגו דאס ויא פייערן יפגענר אעלטע
 אונד היואווען בדבר איז פעסט תפריעו האלטע מיהר אב
 לסבלתיכם

את העם מפעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר
 פרעה הן דברים עתה עם הארץ והשבתם
 אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא
 את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא
 האספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כחמול
 שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ואת
 מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם
 השימו עליהם לא תגרעו ממנו ביינרפים
 הם עלבן הם צעקים לאמר גלכה נזבחה
 לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים
 ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו
 נגשי העם ושטריו ויאמרו אלהים לאמר
 כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן: אתם
 לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
 מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ
 מצרים לקשש קש לתבן: והנגשים אצים
 לאמר

לסבלתיכם לו מירעו מרביטען הנגשים דען אנטרייבערן שמרין
 זיינען בעפעלסהבערן תבן טראה ללבן הלבנים לו פערפערטענען
 דיא ליגען וקששו יא זאלען אויפזען מתכנת דיא מלכה
 תשימו זאלט מיהר אויפזענען תגרעו מיהר זאלט אינדערן נרפים
 אויסגע זייטע תכבד עם זאל טוער געמאכט ווערדען ישעו יא
 זאלען יך קעהרען מדער זעהען בדברי ארט ווארטען שקר זיטעהאפט
 ריפץ זא גערטרייטען יך לקשש אויפזענען קש טמאפעלן
 לחבן טמאפט דעס טראהס אצים ווארטען דרייגעכד

כלו

לאמר כלו מעשיכם דבריום ביומו כאשר
 בהיות תתבן: ויבאו שטריו בני ישראל
 אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע
 לא כליתם חקכם ללבן כחמול שלשם גם
 תמול גם היום: ויבאו שטריו בני ישראל
 ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה
 לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
 אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת
 עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים עלבן
 אתם אמרים גלכה נזבחה ליהוה: ועתה
 לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותבן לבנים
 תתנו: ויראו שטריו בני ישראל אתם ברע
 לאמר לא תגרעו מלבניכם דבריום ביומו:
 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם
 בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אלהים ירא
 יהוה עליכם וישפט אשר הבאתם את
 ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב
 בידם

כלו אמט פערטג מעשיכם מירע מרביט דבר ווערק יוש
 דעס טאנעס ביומו יעדען טאג ויבן יא זאורדען געטאמען
 חקכם מירע געזעלע וחטאת אויך ווערדען ויא אויססעהעטער בע
 האכרעלט עמד דין פאלק ותבן דיא מלכה ברע פון אויפגען בעזען
 נוסטאכדע ויפגעו יא טראפען פון נצבים יא טענדען לקראתם
 געגענאביער יא ער ווירד מיינעהען עליכם נגען מיך הבאתם
 מיהר האבט טיינקעכד געמאכט ריחץ זאנערן גערך

הרעהה

בִּידָם לְהַרְגֵנּוּ: מִפְּטוֹר כֵּן וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרַעַתָּה לָעַם הַזֶּה לָמָּה
 זָחַלְתָּנִי: כִּי וּמָאֵן בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲהַ לְדַבֵּר
 בְּשֵׁמֶךָ הֲרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־
 עַמֶּךָ: ו * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה
 תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲהַ כִּי בְיַד חֲזֻקָה
 יִשְׁלַחַם וּבְיַד חֲזֻקָה יִגְרַשֵּׁם מֵאֶרְצוֹ:

ס ס ס

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
 יְהוָה: י וְאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־
 יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא
 נִודַעְתִּי לָהֶם: ד וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם
 לְתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם
 אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: ה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אַתֶּם וְאוֹכְרֵי
 אֶת־בְּרִיתִי: ו לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלַת מִצְרַיִם

והצלתי

הַרְעָה לְמַסַּח דָּוָם טוֹעֵבֵט גַּעְהֵנן וּמָאֵן וַיִּמְדַּעְתִּי בְּשֵׁמֶךָ מִיֵּן דִּיכְעֵן כֹּאֵ
 אֵנן וְהִצַּל מִכַּד רַעֲטֵטֵן הִצַּלְתָּ הַמַּסַּח דָּוָם גַּעְרַעֲטֵטֵט וַיִּגְרַשֵּׁם וַיִּרְדַּע עַר
 אִם פִּעֲרַטְרִיבֵטֵן וְאֵרָא מִיֵּן עַרְטִין בְּאֵל מִלֵּם גַּמֵּט שְׁדֵי מִלְּעֲרַטְרִיבֵטֵי
 טַעַע נִדְרַעְתִּי בֵּן מִיֵּן עַרְקֵמְכֵט וַיִּמְרַדֵּן הַקְּמַתִּי מִיֵּן הַאֲבַע עַרְרִיבֵטֵטֵן
 בְּרִיתִי וַיִּיכַע בּוֹכֵד מִגְרִיהֶם מִיֵּהֲרַעַן מִיֵּהֲרַעַן מִיֵּהֲרַעַן גָּרָו וַיֵּן מִיֵּהֲרַעַן
 הַמִּטְטֵן הַאֲבַעֵן מִעֲבָדִים לְוִירְכַעַן לִזֵּר מִרְבִּיטֵט וְאוֹכְרֵי דָא דְמַטְטֵט מִיֵּן
 דְהִרְצֵאתִי מִיֵּן וַיִּזְלֵ הַעֲרַמָּר לִיֵּהֵן סְבִלַת דַּעַן לְמַסַּח

נשאתי

וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מִעַבְדֵיכֶם וּגְאֹלְתִי אֶתְכֶם
 בְּזִרְעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: י וְלִקְחֹתִי
 אֶתְכֶם לִי לָעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֹתֶם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת
 סְבִלַת מִצְרַיִם: י והבאתי אתכם אל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לְתֵת אֶתְהָ לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֶתְהָ לָכֶם מִוְרֶשֶׁה אֲנִי
 יְהוָה: י וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמִעַבְדֵּה
 קָשָׁה: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יי בֹּא דַבֵּר
 אֶל־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרְצוֹ: יי וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָי יְהוָה לֵאמֹר
 הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלָי וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנִי
 פְּרַעֲהַ וְאֲנִי עַרְל שִׁפְטִים: פ

י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שני ס יי אֵלֶּה רֵאשֵׁי
 בֵּית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנֹךְ

ופלוא

נִשְׁאַתִּי מִיֵּן הַאֲבַע מִיֵּהֲרַעַן הַאֲבַע * אֶת יָדִי וַיִּיכַע הַאֲבַע לִזֵּר טוֹעֲרֵטֵן מִוְרֶשֶׁה
 פִּיר מִיֵּן עַרְכַּתְהוּל * מִקְצֵר וּוְעַעַן קִירְלַע * רוּחַ דַּעַס מַדַּע * וּמִעַבְדֵּה
 מִכַּד מִרְבִּיט * קָשָׁה טוֹעֵר * וַיִּשְׁלַח דָּאֵס עַר לִיֵּהֵן לְמַסַּח * הֵן דָּא *
 שְׁמַעַן גַּעְטֵט גַּעְהֵר * עַרְל מִכַּבַּעֲטִיטְטֵט * שִׁפְטִים לְפַעַעַן רֵאשֵׁי
 דָּא הַיִּפְטַעַר * בֵּית אֲבֹתָם מִיֵּהֲרַעַן טַעַעֲטֵט

לתולדתם

ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן :
 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְּוָאל וַיְמִין וַאֲחֵד וַיְכִין וְצַחַר
 וְשֹׁאֵל בְּדֹהַכְּנַעֲנִית אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן :
 וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתַלְדֹתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת
 וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיִּי לֵוִי שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָת
 שָׁנָה : י בְּנֵי גִרְשׁוֹן לִבְנֵי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפַּחַתָּם :
 י"ח וּבְנֵי קַהַת עֲמֶרֶם וַיְצַחַר וַחֲכֵרוֹן וְעֻזִּיאֵל
 וּשְׁנֵי חַיִּי קַהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה :
 י"ט וּבְנֵי מְרָרִי מַחֲלִי וּמוֹשִׁי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
 הַלֵּוִי לְתַלְדֹתָם : כ וַיִּקַּח עֲמֶרֶם אֶת־יֹוכָבֵד
 דָּדָתוֹ לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת־אַחֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה
 וּשְׁנֵי חַיִּי עֲמֶרֶם שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה :
 כ"א וּבְנֵי יְצַחַר קָרַח וְנַפְגֵּי וְזִכְרִי : כ"ב וּבְנֵי
 עֻזִּיאֵל מִיִּשָׁאֵל וְאַלְצָפָן וְסֹתְרִי : כ"ג וַיִּקַּח
 אַחֲרֹן אֶת־אִלְיָשִׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אַחֹת
 גִּחְשׁוֹן לֹו לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־
 אֲבִיהוּא אֶת־אַלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר : כ"ד וּבְנֵי
 קָרַח אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבִּיאָסָר אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
 הַקָּרְחִי : כ"ה וְאַלְעָזָר בְּנֵי־אַחֲרֹן לָקַח לּוֹ מִבְּנוֹת
 פּוּטִיאֵל

לחולדתם מיהערר געבורטס פאזנע : למשפחתם כאך מיהערן פאזלען :
 דודתו זיינע זוהאע , מדער באזע , דאז הייסט פאטערס , טוועסטער , לאשה
 לוי פריע' רבני מוכד דאז זעהטע'

פּוּטִיאֵל לּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת־פִּינְחָס
 אֱלֹהֵי רֵאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחַתָּם : כ"ו הוּא
 אַחֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְהֵם הוֹצִיאוּ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָ מִצְרַיִם עַל־צְבֹאתָם : כ"ז
 הֵם הַמְּדַבְּרִים אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַחֲרֹן :
 כ"ח וַיְהִי בַיּוֹם דִּבְרַי יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאַרְצַ
 מִצְרַיִם : שְׁלִישִׁי ס כ"ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דִּבְרַי אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי דִבְרַי אֵלֶיךָ : ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עַבְדְּךָ שְׁפֹתִים וְאַיֶּךְ
 יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעֲה : פ
 ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵאֵה גַתְתִּיקָה
 אֱלֹהִים לְפְרַעֲה וְאַחֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה
 גְּבִיָּאֵךְ : ב אֶתְּהָ תְדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 אֲצַוְךָ וְאַחֲרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרַעֲה
 וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ : ג וְאֲנִי
 אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פְּרַעֲה וְהִרְפִּיתִי אֶת־אֲתָתִי
 וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאַרְצָ מִצְרַיִם : ד וְלֹא־יִשְׁמַע

אלכם

צבאותם מיהערן העערטמארטן : המדברים דיא דא האבען גערעדט :
 ישמע וירד איר געהער געבען : אלהים פיר מיינען דיכטער : גביאך
 זיין פרעדיגער : אקשה זענדע מבהערטען'

אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו
מצרים כי אני יהוה בנשתי את ידי על
מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם:
ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן
עשו: ומשה בן שמונים שנה ואהרן
בן שלש ושמנים שנה בדברם אל
פרעה: וביעי פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: כי ידבר אלכם פרעה לאמר
תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את
מטה והשליך לפני פרעה והי לתנין: ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה
ולפני עבדיו והי לתנין: ויקרא גם פרעה
לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
מצרים בלהטיהם כן: וישליכו איש
מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את

מטתם

ונתתי איד וערדע אלעגען: ודל אייכע האנד: צבאתו אייכע הערע:
והשלך מונד ויורן איהן: ידד ער וירד וערדען: לתנין לור טלמכגע:
ולמכשפים מונד דא לויכערע: חרטומי בלדערטריפטקונדיגע:
בלהטיהם איט איהרען פערבארגעגען קינגטען: ויבלע ער פערטלמנג:
ויחזק

מטתם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלכם
כאשר דבר יהוה: ס ויאמר יהוה אל
משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם:
לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה
ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה
אשר נהפך לנחש תקח בידך: ויאמרת
אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר
שלח את עמי ויעבדני בהנה לא
שמעת עד כה: פה אמר יהוה בזאת
תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה
במטה אשר בידי על המים אשר ביאר
ונהפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות
ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן
היאר: ס ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן קח מטה ונשת יידך על מימי
מצרים על נהרותם: על יאריהם ועל
אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם
ותיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים:

ויעשו

ויחזק עם ווארד דאדורך טטארק: כבד עם איוט פערטטאקט: מאן ער
וויינערט זיך: הנה זא עבען: עד כה כההער: ונהפכו ויא זאלען
פערטלמנגעט וערדען: ובאש ער וירד טטיקענד וערדען: ונלאו ויא
אערדען זיך עקעלן: גהרתם איהרע טערעאע: אגמיהם איהרע ועען:
וידם

י ויעשו כן משה ואהרן כאשר ו צוה יהוה
 וירם במטה ונגף את המים אשר ביאר לעיני
 פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר
 ביאר לדם: כא והדגה אשר ביאר מתה
 ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים
 מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים:
 כב ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק
 לבי פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
 יהוה: כג ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא
 שת לבו גם לזאת: כד ויחפרו כל מצרים
 סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות
 ממימי היאר: כה וימלא שבעת ימים אחרי
 הבות יהוה את היאר: פ

יז ויאמר יהוה אל משה בא אפרעה ואמרת
 אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני:
 כז ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את
 כל גבולך בצפרדעים: כח ושרץ היאר
 צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך
 ועל מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנורך
 ובמשארותיך

וירם ער האב מן דים העהע ויפן ער וואנדטע ויך אונג ויחפרו יא
 גרובען נגף פלוגען בצפרדעים ארט פרעטטען ושרץ ער זאג
 זאמען קריכען היאור דער זאג ובתנורך מן דיינע באקעפען
 ובמשארותיך

ובמשארותיך: כט ובכה ובעמך ובכל
 עבדך ועלו הצפרדעים: ח * ויאמר יהוה
 אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך
 במטה על הנחלת על היארים ועל האנמים
 והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים:
 י ויש אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל
 הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: יא ויעשו
 כן חרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים
 על ארץ מצרים: יב ויקרא פרעה למשה
 ולא אהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר
 הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם
 ויזבחו ליהוה: יג ויאמר משה לפרעה
 התפאר עלי למתי ו אעתיר לך ולעבדך
 ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך
 רק ביאר תשארה: יד ויאמר למחר ויאמר
 כדברך למען תדע כי אין ביהוה אלהינו:
 חמישי ז וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך
 ומעבדך ומעמך רק ביאר תשארה:
 ויצא

ובמשארותיך אונד מן דיינע באקטרינעע והעל אונד ברוינע הערויך
 ותעל אונד עס קאס הערויך ותכס אונד בעדקטעע העתירך בעטט
 העטטריג מדער זנעהעט ויסר אונד ער ווענעהאע התפאר האב דא
 דים עהרע עלי מיבער אידך למתי און וועלע לייט אעתיר זאג
 איד ביטטען לך פיר דיד להכרית אויסזראטטען תשארה דאס יא
 אירעברנזייבען כדברך נאך דיינעם ווארטע וסרו יא זאגן וויילען
 החצרות

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פְּרָעָה וַיֵּצֵעַ
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר הַצַּפְרָדַּעִים אֲשֶׁר־
שָׁם לַפְּרָעָה: ^ט וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדְבַר מֹשֶׁה
וַיָּמָתוּ הַצַּפְרָדַּעִים מִן־הַחֲצִלֹת
וּמִן־הַשָּׂדֶת: ^י וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרָם חֲמָרָם
וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ: ^{יא} וַיֵּרָא פְּרָעָה כִּי הִיְתָה
הַרוּחָה וְהִכְבִּד אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ^{יב} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נִטַח אֶת־מִטְּוֶה וְהָךְ
אֶת־עַפְרֵי הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶס בְּכָל־אָרֶץ
מִצְרַיִם: ^{יג} וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדָיו
בְּמִטְוֵהוּ וַיִּךְ אֶת־עַפְרֵי הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶס בְּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה כָּל־עַפְרֵי הָאָרֶץ הָיָה כֹנֶס בְּכָל־
אָרֶץ מִצְרַיִם: ^{יד} וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים
בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנֶס וְלֹא יָכְלוּ
וַתְּהִי הַכֹּנֶס בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: ^{טו} וַיֹּאמְרוּ
הַחֲרָטְמִים אֶל־פְּרָעָה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הוּא
וַיַּחֲזֹק לִב־פְּרָעָה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר

דבר

החצרות דים העפע ויצברו ויא בראטען לאמאפען חמרים
הויפען ותבאש מוכד עם ווארד טווכענד הרוחה ריט נמה
טיגע עפר טוויב כנים מוכעלרפער אדער זיוע חרטמים דים
בילדערטויפטקונדיגע בלמיהם דורך מיהרע פערבארענע קוכטע
יכלו ויא קאכטען

השכם

דִּבֶּר יְהוָה: ^ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הַשֶּׁכֶם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְּרָעָה הַגֹּדֶה
וַיֵּצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי: ^ז כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח
אֶת־עָמִי הַגֹּדֶה מְשַׁלַּח בָּךְ וּבַעֲבֹדְיָה וּבַעֲמֹךָ
וּבְכַתְיָה אֶת־הָעָרֶב וּמְלֹאוּ בְתֵי מִצְרַיִם אֶת־
הָעָרֶב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עֹלֶיהָ:
^ח וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אָרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר
עָמִי עָמַד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הָיֹת־שָׁם עָרֶב
לְמַעַן תִּדְעַ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ: ^ט שְׁשִׁי
^י וְשִׁמְתִי פֶדֶת בֵּין עָמִי וּבֵין עַמֹּךָ לְמַחַר
יְהִיָה הָאֵת הַזֶּה: ^{יא} וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיִּבֵּא עָרֶב
כְּבֹד בֵּיתָה פְּרָעָה וּבֵית עַבְדֵי וּבְכָל־אָרֶץ
מִצְרַיִם תִּשְׁתַּח הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֶב: ^{יב}
וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הָרָן וַיֹּאמֶר לְכוּ
זַבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאָרֶץ: ^{יג} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נֹכַח
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נֹכַח אֶת־תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם
לַעֲיִנֵיהֶם

השכם טעעה פריה אור מ שליח זא וילל איד טיקען אדער ריילען
ערב נטויטט והפליתי איד ווערדע מוכטערטיידען עמד וואהכטט
לבלתי דאס טיכט בקרב איטטען ושמתו איד וילל אשטען פדת
מיכען מוכטערטיד ככד אעכטיג תשחת וואר פערדארבען נכון עם
אויט טיקיד חרעבת דים איון גרייעל ארט הן דען טו נזבח
איר ווערדען טלאטטען

יסקלנו

לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ: כ" דַּרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
גִּלְגָל בַּמִּדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ: כ" וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק
הִרְחַק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הֶעֱתִירוּ בְּעַדַי:
כ" וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי יוֹצֵא מֵעַמּוּךָ
וְהֶעֱתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֶרְבַּ מִפְּרַעְה
מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמּוֹ מִחַר רַק אֶל־יִסָּף פֶּרְעֹה
הַחַל לִבְלֹתִי שְׁלַח אֶת־הָעָם לִזְבַּח לַיהוָה:
כ" וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פֶּרְעֹה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה:
כ" וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעֶרְבַּ
מִפְּרַעְה מֵעַבְדֵיךָ וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד:
כ" וַיִּכְבַּד פֶּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת

וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם: פ

ט * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פֶּרְעֹה
וּדְבַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי: כ" בִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה
לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲזִיק בָּם: ג הִנֵּה יַד־יְהוָה
הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים

בגמלים

יסקלנו ווערדען ויא איט טעייכען כאך מוכס ווערפען רק כון בעדה פיר
איך החל לו היכטערנעהען ועודך מונד דוא כאך מחזיק העלסט לזויק
בם ויא הויה וירד ויין

בגמלים

בגמלים בגמלים ובצאן דבר כבד מאד: ד
והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה
מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: ה
וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה
הדבר הזה בארץ: ו ויעש יהוה את הדבר
הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה
בני ישראל לא־מת אחד: ז וישלח פרעה
והנה לא־מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד
לב פרעה ולא שלח את־העם: פ

ח ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם
מלא חפניכם פית כבשן וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה: ט והיה לאבק על כל־ארץ
מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין
פרח אבעבעת בכל־ארץ מצרים: י ויקחו
את־פית הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק
אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובהמה: יא ולא יכלו החרטמים
לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין

בחרטמים

בגמלים מן קאמעלען דבר מייכע פעסט והפלה ער וירד מייכען מוכטער
שיר אהפען מקנה פיה וישם ער ועלטע מועד מייכע לייט הפניכס
מירע בירע הענדע פית רוס כבשן מאס מאסן לשחין לור עכט
ליכדונג פרח ועלע הערפאר ברעכען אבעבעת בלאזען

מגפתי

בְּחַרְשָׁמַיִם וּבְכָל־מִצְרַיִם׃ י׳ וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־
 לֵב־פְּרָעָה וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה׃ ס׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 הֲשָׁבָה בְּבִקְרֹךְ וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פְרָעֹה וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַח
 אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי׃ י״ כִּי וּבַפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי
 שְׁלַח אֶת־כָּל־מִגִּפְתֵּי אֶל־לִבֶּךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ
 וּבַעֲמֹךָ בַּעֲבוּר תִּדְרַע כִּי אִין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
 ט״ כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאָדָּ אֹתְךָ וְאֶת־
 עַמֶּךָ בַּדָּבָר וְתִכְחַד מִן־הָאָרֶץ׃ ט״ וְאוֹלָם
 בַּעֲבוּר זֹאת הָעַמְדָתִיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֵתְךָ אֶת־
 כַּחֲוִי וְלִמְעַן סִפְרֵי שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ שְׁבִיעִי י״
 עֹודֶךָ מִסְתַּלְּל בַּעֲמִי לְבַלְתִּי שְׁלַחֶם׃ י״ הַנִּגְנִי
 מִמְּטִיר כְּעַת מִחֵר בְּרָד בְּבַד מְאֹד אֲשֶׁר־לֹא־
 הָיָה כְּמֹחֹו בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־
 עָתָה׃ י״ וְעָתָה שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאֲדָמָה וְהַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֶף הַפִּיִתָה וַיִּרַד
 עֲלֵהֶם

מגפתי איינע פלוגען. ואך אונד העטטע געטלוגען. ותכחד זה
 ווערסט דוא פערטינגעט. ואולם אלזיין. העמדתיך מיך האבע דיק
 ערהאלטען. בעבור דארויך. הראותך דיר לו לייגען. למען דאויט.
 ספר און ערלעהנע. מסתולל אונטערדריקעסט דוא. כעת אונג דינע
 לייט. ככד טווער. מאד ועהר. כמותר דעסגלייכען. למן פאן.
 הוסדה דער ענטטעהוכג. העז ומונע מיין. יאסף יאז ווערדען געבראכט
 ווערדען. הירא

עֲלֵהֶם הַבָּרַד וּמָתוּ׃ י״ הִירָא אֶת־דְּבַר יְהוָה
 מִעֲבַדֵּי פְרָעָה הַגִּיִּם אֶת־עַבְדֵּי וְאֶת־מִקְנֵהוּ
 אֶל־הַבְּתָיִם׃ כ״ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר
 יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדֵּי וְאֶת־מִקְנֵהוּ
 בַּשָּׂדֶה׃ פ׃

כב ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידיך על־
 השמים ויהי ברד בכל־ארץ מצרים על־
 האדם ועל־הבהמה ועל כל־עשב השדה
 בארץ מצרים׃ כג ויש משה את־מטהו על־
 השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך־אש
 ארצה וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים׃
 כד ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד
 כבד מאד אשר לא־היה כמחוי בכל־ארץ
 מצרים מאז היתה לגוי׃ כה ויהי הברד בכל־
 ארץ מצרים את כל־אשר בשדה מאדם ועד־
 בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד
 ואת־כל־עץ השדה שבר׃ כו רק בארץ גשן
 אשר־שם בני ישראל לא היה ברד׃ כז וישלח
 פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהים

המאחי

הירא ווער כון פירטעטע. הגים פליטעטע. שם קעהרטע. ויעזב
 דער גים. קלת דאכער. ותהלך אונד עס געהעט. אש דאז
 פייער פאן בלין. ארצה לור ערדע. ואש אונד דער בלין. מתלקחת
 האט געפלאאט. שבר זערכאך ער.

הצדיק

חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
 הרשעים: כה העתירו אליהוה ורב מהית
 קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא
 תספון לעמד: כט ויאמר אליו משה כצאתי
 אתהעיר אפרש אתפפי אליהוה הקלות
 ויחדלון והפרד לא יהיה עוד למען תדע כי
 ליהוה הארץ: לו ואתה ועבדיך ידעתי כי
 טרם תיראון מפני יהוה אלהים: לא והפשתה
 והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה
 גבעל: לב והחטרה והכסמת לא נבו כי
 אפילת הגנה; מפמיר לג ויצא משה מעם
 פרעה אתהעיר ויפרש בפיו אליהוה
 ויחדלו הקלות והפרד ומטר לא נתה
 ארצה: לד וירא פרעה כיחדל המטר
 והפרד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא
 ועבדיו: לה ויחנק לב פרעה ולא שלח
 את

הצדיק חוט דער גערעכטע. הרשעים ויכד בעוועוילטע. העתירו
 פלעהט. רב דאס עם גענוג געוועזן. מהית לו ויין. כצאתי וזאבאד
 איך היינוס געהע. אפרש ווערדע איך אויסברייטען. כפי איינע הענדע.
 יחדלון ואלטען אויפהערען. כי דאס מרם כאך ניכט. תיראון איהר
 איך פירכטעט. והפשתה מוכד דער פלאכס. נכתה ווארד לערטלאגען.
 בי דען אביב וואר ריין. גבעל וואר געטטענעלט. והכסמת מוכד
 זינקעט. אפילות טפעטרייפענד. הגנה זאל ויכד. ויחדלו דא
 גערטען אוין. נחך טטירלשע.

את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד
 משה:

פ פ פ

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
 כי אני הכבדתי את לבו ואת
 לב עבדיו למען שתי אתי אלה בקרבו:
 ולמען תספר באוני בנה ובין בנה את אשר
 התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי
 בם וידעתם כי אני יהוה: ג ויבא משה
 ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר
 יהוה אלהי העברים עדמתי מאנת לענת
 מפני שלח עמי ויעבדני: ד כי אם מאן
 אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה
 בגבלך: ה וכסה את עין הארץ ולא יוכל
 לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה
 הנשארת לכם מן הפרד ואכל את כל העץ
 הצמח

בא הכבדתי האכע פערטטאקט געאמט. למען דמאית. שתי מיד
 טהוע. תספר דוא ערלעהלסט. התעללתי וואס מיד געווריקט
 האכע. עד בני מתי וואן. מאנת ווייגערסט דוא דרך כאך. לענות
 געדעארטהגט לו ווערדען. מפני פאר איר. כי דען. אם ווען. מאן
 ניכט ווילסט. ארבה הייטערקען. בגבלך מין דיינקען גרעכלען. וכסה
 עם ואלט בעדעקען. עין דען טיין. יתר דען אויבעררעסט. הפלטה דען
 גערטעטעטען. הגשארט דאו אויבערעבליכען אויט.

הצמח לכם מן-השדה : ומלאו בתוך
 ובתי כל-עבדיך ובתי כל-מצרים אשר לא-
 ראו אבתך ואבות אבתך מיום היותם
 על-הארצה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
 פרעה : ויאמרו עבדי פרעה אליו עד-
 מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את-האנשים
 ויעבדו את-יהוה אלהיהם הטורם תדע כי
 אבדה מצרים : ויושב את-משה ואת-
 אהרן אל-פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו
 את-יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים : ויאמר
 משה בנערניו ובזקניו נלך בבנינו
 ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג-יהוה
 לנו : ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם
 כאשר אשלח אתכם ואת-טפכם ראו כי
 רעה נגד פניכם : לא כן לכו נא הגברים
 ועבדו את-יהוה כי אתה אתם מבקשים
 ויגרש אתם מאת פני פרעה : שני יב ויאמר
 יהוה אל-משה נטה ידך על-ארץ מצרים

בארבה

הצמח דער דא וואסמט היינטם ויא וכד געוועזן ריפן ער וואנדטע
 זיך למוקש לו פערדערבען המרם אב כאן ניכט תדע דא אערקעסט
 כי דאס אבדה ויא געהטן לו גרוכע וירשב און בקאסטע לזריק ההלכים
 דיא ליהטן וואלטן ראו וזהו רעה בעומס נגד געגען פניכם מייער
 געוועט לא כן ניכט זא הגברים דיא וואסמייטע ויגרש און יאנטע
 בארבה

בארבה ויעל על-ארץ מצרים ויאכל את-
 כל-עשב הארץ את כל-אשר השאיר הפרד :
 ויש משה את-משהו על-ארץ מצרים
 ויהוה נהג רוח-קדים בארץ כל-היום
 ההוא וכל-הלילה הבקר היה ורוח הקדים
 נשא את-הארבה : ויעל הארבה על
 כל-ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים
 כבד מאד לפניו לא-היה כן ארבה כמהו
 ואחריו לא יהיה-כן : ויבס את-עין כל-
 הארץ ותחשך הארץ ויאכל את-כל-עשב
 הארץ ואת כל-פרי העץ אשר הותיר
 הפרד ולא-נותר כל-ירק בעץ ובעשב השדה
 בכל-ארץ מצרים : וימהר פרעה לקרא
 למשה ולא-הרץ ויאמר חטאתי ליהוה
 אלהיכם ולכם : ועתה שא נא חטאתי
 אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
 מעלי רק את-המות הזה : ויצא מעם
 פרעה ויעתר אל-יהוה : ויהפך יהוה

רוח

בארבה זון דער הייטערקטן וויילען נתג פיהרטע רוח מיינטען וויכד
 קדם אסט, מדער פאן דער אמרנעווייטע נשא טרוג רינח מוכד זיס זיך
 נידער כמהו דערנזויבען ותחשך דאס פניכטער ווארד ירק
 גריכע שא פערלויחע ים וועסט, מדער מבענדזייעל

רוחיים חוק מאד וישא את הארצה
 ויתקעו ימה סוף לא נשאר ארצה אחד
 בכל גבול מצרים: ויחוק יהוה את לב
 פרעה ולא שלח את בני ישראל: פ
 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על
 השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש
 חשך: כב ויש משה את ידו על השמים
 ויהי חשך אפלך בכל ארץ מצרים שלשת
 ימים: כג לא ראו איש את אחיו ולא קמו
 איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל
 היה אור במושבתם: שלשי כד ויקרא פרעה
 אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק
 צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
 כה ויאמר משה גם אתה תתן בידנו ובחיים
 ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: כו וגם מקננו
 ילך עמנו לא תשאר פרסה כי מפני נקח
 לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע
 מה נעבד את יהוה עד באנו שמה:

ויחוק

וישא מוכד ער מופקחהו ויתקעו מוכד פערועקטע ויא על געגען
 וימש מוכד עם זאז אנהאזטען חשך דא פייכטערניס חשך
 אפלה דיקע פייכטערניס קמו רעגטע זיך מתחתור פא ויזכער טעעלעני
 במרשבותם זין מיהרען וזאהנוגען יצג זאסט טעעהען טפכם מירע
 היגדערי פרסה מירע קויע

ויחוק יהוה את לב פרעה ולא אבה
 לשלחם: כח ויאמר לו פרעה לך מעלי
 השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתך
 פני תמות: כט ויאמר משה בן הברת לא
 אסף עוד ראות פניך: פ
 יא * ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד
 אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן
 ישלח אתכם מזה בשלחו כלה גרש יגרש
 אתכם מזה: ב דבר נא באוני העם וישאלו
 איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה בלי
 כסף וכלי זהב: ג ויתן יהוה את חן העם
 בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד
 בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
 העם: ד רביעי ויאמר משה כה אמר
 יהוה בחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים:
 ה ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור
 פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה

אשר

אבה וזאלטע השמר ניס דיק זין מוכט ראות לו ועהטן פני זיין
 אנהעיכט כן רעכט נגע פלאגע אביא זיין זיך ברינגען בשלחו
 דא ער וירד ליהען זאסטען כלה פעלזיג יגרש וירד ער מירך וועג
 מרייכען נא זיך ביטטע וישאלו זיא וזאלטן עכטלעהנען רעהר וייכטען
 פריינדע רעותה מיהרער פריינדין כלי געטירר גדול וזמר האך
 געאכטעט מאוד ועהר בחצות זען עם זיין וירד וזיטטען הלילה
 דער נאכט

אשר אתר הרחיים וכל בכור בהמה:
 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
 כמדו לא נהיתה וכמדו לא תסף: ולכל
 בני ישראל לא יחרץ-כלב לשנו למאיש
 ועד-בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה
 בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל-עבדיך
 אלה אלי והשתחווי לי לאמר צא אתה וכל-
 העם אשר-ברגליך ואחריכן אצא ויצא
 מעם-פרעה בחרי-אף: ויאמר יהוה
 אל-משה לא-ישמע אליכם פרעה למען
 רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה
 ואהרן עשו את-כל-המפתיים האלה לפני
 פרעה ויחנק יהוה את-לב פרעה ולא-שלח
 את-בני-ישראל מארצו: ויאמר
 יהוה אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים
 לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים
 ראשון הוא לכם לחדשי השנה: ודברו
 אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר לחדש
 הוה

אחר היכטער הרחיים דער האנדאיהוע. כמדו דערגלייבטן יחרץ עם
 מלך רעגטן למאיש וועדער געגטן איינען און יפלה ער אכט איינען
 מוזטעטיד אשר דא: ברנליך דיר פאנגט בהרויט ענטבראכטעטן
 אף למין רבות אעחר ווערדען ראש דער אפפאנג לחדשי לז מלזען
 האכטעטן עדת געאייכע

שה

הוה ויקחו להם איש שוה לבית-אבת שוה
 לבית: ואם-ימעט הבית מהיות משה
 ולקה הוא ושכנו הקרב אל-ביתו במכסת
 נפשתי איש לפי אכלו תכסו על-השנה: ושה
 המים זכר בוד-שנה יהיה לכם מן-הכבשים
 ומן-העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד
 ארבעה עשר יום לחדש הוה ושחטו אתו
 כל קהל עדת-ישראל בין הערבים: ולקחו
 מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-
 המשקוף על הבתים אשר-יאכלו אתו בדם:
 ויאכלו את-הבשר בפילה הוה צלי-אש
 ומצות על-מררים יאכלו: אל-תאכלו
 ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם-צלי-
 אש ראשו על-פרעיו ועל-קרבו: ולא-
 תותרו ממנו עד-בקר והנותר ממנו עד-
 בקר

שה מין למי לבית אבות פיר וייכע מאויליע ימעט עם ווערע לז גע
 רינג הבית דיר הויסהאנטונג מהיות געסטע לז ויין משה איינעם
 לאמעט ושכנו מוכד ויין כאכבאר הקרב דער נעסטער במכסת
 כאך מלמאיו נפשורת דער פערסאכעט לפי כאך פעהרעלטיים אכלו
 וייכעס עפענס תכסו ומלזט איהר ארטלעהוען תמים גאמן מהכע לייכעס
 פעהוער למשמרת מן פערוואהרונג הערבים דען ביידען מכענדען
 הכוזרות דיר טה רפפאסטען המשקוף דיר אבערטוועלע צלי גע
 בראשען אש אם פייער ומצות מוכד מוכגעויערט ברמז על ארט
 מררים ביטטערן קרייטערן נא האכ געבראטען ובשל אדער געקאכט
 על ארט פרעיו וייכע קיאטטיקע קרבו וייכע מייכגעוויידע תותרו
 איהר ומלזט איכריז לאסטען

וככה

בָּקָר פֶּאֶשׁ תִּשְׂרְפוּ : י' וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
 מִתְנִיכֵם חֲגָרִים נִעְלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם
 בְּיַדְכֶם וְאִכְלַתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזוֹן פֶּסַח הוּא
 לַיהוָה : י" וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בְּלִילָה
 הַזֹּה וְהִפִּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם
 וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה
 שְׂפָטִים אֲנִי יְהוָה : י" וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת
 עַל הַפֶּתִים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁם וּרְאִיתִי אֶת־הַדָּם
 וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִי בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית
 בַּחֲבַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : י" וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
 לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה לְדַרְתֵּיכֶם
 חֻקַּת עוֹלָם תַּחֲבֹהוּ : י" שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת
 תֹאכְלוּ אֲדָּ בַיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר
 מִפֶּתִיכֶם כִּי וְכָל־אֲכַל חֶמֶץ וּנְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ
 הַזֹּהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן עַד־יּוֹם
 הַשִּׁבְעִי : י" וּבַיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
 וּבַיּוֹם

וככה אונד 565 אונדער געטטאנטי מתניכם אייערע זעכדען חגרים
 גענירטען בחפזון אית איינזערטויט פסח איבערטפרינגט פסח
 ועברתי מיד וערדע אווהער פארטען שפטים טראפגעריכטע
 ופסחתי אונד מיד ווייז איבערטפרינגען נגף פלאגע למשחית
 לוק פערדערטען לדרתיכם ביום אייערען נאכקאמען חקת מיד
 געזען אך יעדן תשבתו ואלזט מיהר אויסרייטען שאר
 ויערטויט כי דען ונכרתה דער ואלזט פערטויגט וערדען מקרא איינע
 אויסרוכט קדש דער היינטיקייט.

יעשה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם כָּל־
 מְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָּהֶם אֲדָ אֲשֶׁר יֹאכַל לֶכְלֵ־
 נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : י" וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 חֻמְצוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־
 צְבֹאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 הַיּוֹם הַזֶּה לְדַרְתֵּיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : י" בְּרֹאשׁוֹן
 בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב תֹאכְלוּ
 מִצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב :
 י" שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵיתְכֶם כִּי וְ
 כָל־אֲכַל מִחֻמְצַת וּנְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּהוּא
 מֵעַד־תִּשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאֹזְרַח הָאֶרֶץ : י" כָּל־
 מִחֻמְצַת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם תֹאכְלוּ
 מִצּוֹת : חֲמוּשֵׁי פ

י" ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר
 אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
 ושחטו הפסח : י" ולקחתם אגדת אזוב
 וטבלתם בהם אשר־בסוף והגעתם אל־

המשקוף

יעשה ואלזט לזעכרייטעט וערדען ושמרתם מיהר ואלזט בעאבאכ־
 טען בעצם מן ועלבען צבאותיכם אייערע טאמען בראשון
 מיט ערטען ואכאטה מחמצת געויערטעס מעדת אויס דער
 געאיינדע בגר מיד פערטויגט ובאזרח אונד מיד אויסגעבארטער
 מושבותיכם אייערען וואהטונגען משכו האנעט וקחו מדער
 קויפעט למשפחתיכם פיר אייערע פאמיליען אגדת מיד ביי־
 דען אזוב מיואפ ומבלתם אונד פונקט עס בסף מיט בעקען
 והגעתם אונד בריינגעט.

המשקוף

המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר
בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד
בקר: ^כ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה
את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית
לבא אל בתיכם לנגף: ^{כד} ושמרתם את
הדבר הזה לחקלה ולבניה עד עולם: ^{כה}
והיה כיתבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה
הזאת: ^{כו} והיה כייאמרו אליכם בניכם
מה העבדה הזאת לכם: ^{כז} ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת
בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: ^{כח} וילכו
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואהרן כן עשו: ^{כט} ויהי ופחצי
הלילה ויהוה הבה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על פסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:

ויקם

המשקוף דים אבערשוועלען לנגף לו טאגען יתן ער ווירד לאססען
מה וואס בעדייטעט העבדה גאטטעסדינסט הציל עררעטעטע
האט ויקדו ויא גייגען זיך וישתחוו אונד ביקטען זיך השבי
זער געפאנגענטאפט

קומו

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין
בית אשר אין שם מת: ^{לא} ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי
גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את
יהוה כדברכם: ^{לב} גם צאנכם גם בקרכם
קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי:
^{לד} ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם
מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: ^{לה} וישא
העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרות
בשמלתם על שכמם: ^{לו} ובני ישראל עשו
כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף
וכלי זהב ושמלת: ^{לז} ויהוה נתן את יתן
העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את
מצרים: ^פ

^{לז} ויסעו בני ישראל מרעמסס סבתה כשש
מאות אלף רגלי הגברים לבד משה: ^{לח}
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה

כבד

קומו אבעט אויך אויל ותחזק זיא ברויכטען געוואלט בעקו
זייכען טייג מרם בעפאר משארתם מיהרע באקטרעגע צרות
איינגעבוכדען בשמלתם מין מיהרען קליידונגען שכמם מיהרען
טוטערן וישאלו זיא בארגטען זון גוכסט וינצלו אונד זיא
מויסלערטען כשש אונגעפעהר ועם רגלי לו פום ערב אונזערניח
זיטע רב איינע אענגע

ענת

כבוד מאד : ל^ט ויאפו ארתהפצק אשר
 הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ
 בייגרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
 וגם צדה לא עשו להם : ^מ ומושב בני
 ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה
 וארבע מאות שנה : ^{מא} ויהי מקץ שלשים
 שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום
 הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים :
^{טב} ליל שמרים הוא לילה הזה להוציאם מארץ
 מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
 לכל בני ישראל לדרתם : ^פ
^{מג} ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת תקת
 הפסח כל בן נגר לא יאכל בו : ^{מד} וכל
 עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל
 בו : ^{מה} תושב ושכיר לא יאכל בו : ^{מו} בבית
 אחד יאכל לא תוציא מזחבית מן הבשר
 חוצה ועצם לא תשברו בו : ^{מז} כלל עדת
 ישראל יעשו אתו : ^{מח} וכייגור אתה גר
 ועשה

ענת קוֹטֵן מצות מוכנתויערט להתמהמה אוילזהמנטען צדה
 לשהרוב רמושב מוכד דוא ומהמונסליוט בעצם אן ועלבעט שמורים
 בעמבאכטעטע שמורים דער בעמבאכטונג לכל פיר מוֹזֵעִי נכר פרטאדע
 מקנת דען ער געקויפט האט תושב איין געוולדעטער כרעטאדלינג רשכיר
 מוכד איין טעגלעכער חוצה הימים ועצם מוכד איין ביון גר איין
 פרטאדער

המול

ועשה פסח ליהוה המול לו כל נגר ואז
 יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל
 ערל לא יאכל בו : ^{מט} תורה אחת יהיה
 לאזרח ולגר הגר בתוכם : ^י ויעשו כל
 בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
 ואת אהרן בן עשו : ^ס ^{נא} ויהי בעצם
 היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל
 מארץ מצרים על צבאתם : ^פ שביעי ^פ
^{יג} ^א וידבר יהוה אל משה לאמר :
^{יד} קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
 ישראל באדם ובבהמה לי הוא : ^{יז} ויאמר
 משה אל העם זכור את היום הזה אשר
 יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בתוך יד
 הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ :
^{יח} היום אתם יצאים בחדש האביב : ^{יח} והיה
 כייביאך יהוה אל ארץ הפנעני והחתי
 והאמרי והחני והיבוס אשר נשבע
 לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
 ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה :
 שבעת

המול אום בעטניטען ווערדען ראז מוֹסֵדֵן יקרב אונז ער היכלו
 טרעטען כאזרח אום איין אויכעטבארנער ערל מוכעטניטעטעכער
 חורה זעהרע בכור ערטטעבארנע פכר עכונג רחם דעם אום
 שערלייבס היום דען טאג האביב דער אשהרען

גבלך

י שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי
 חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים
 ולא יראה לה חמץ ולא יראה לה שאר
 בכלי גבלה: והגדת לבנה ביום ההוא
 לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
 מצרים: והיה לה לאות עלייך
 ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה
 בפיה בי ביד חוקה הוצאת יהוה מצרים:
 ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימים
 ימימה: פ

י והיה כייבאת יהוה אל ארץ הכנעני
 כאשר נשבע לה ולאבתיה ונתנה לה:
 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
 שגר בהמה אשר יהיה לה הזכרים ליהוה:
 וכל פטר חמר תפדה בשוה ואם לא
 תפדה וערפתו וכל בכור אדם בכניך תפדה:
 מפטור י והיה כיישאלך בנה מחר לאמר מה
 זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה
 מצרים

גבלך דייקטן גרעכלטן לאות זמן אערוקלויטען ולזכרון זמן אכדעני
 קטן למען דמאויט תהיה עס כוויבע למועדה לו מיהרער
 זייט מימים זמן יאהר ימימה לו יאהר ונתנה אונד עס מייגעבעטן
 מירד והעברת זא זאלסט דא אבטיידען שגר דא געווארעכע תפדה
 זאלסט דא זאסקויען וערפתו זא אוסט דא מיהס דען כאקען לערכע
 זען מה זאס מויט זאת דיעס

הקשה

ממצרים מבית עבדים: ויהי כיהקשה
 פרעה לשלחנו ויחרג יהוה כל בכור בארץ
 מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה עלבן
 אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל
 בכור בני אפדה: והיה לאות עלידכה
 ולטוטפת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו
 יהוה מצרים:

ס ס ס

י ויהי בשלח פרעה את העם ולא נתחם
 אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
 הוא כיו אמר אלהים פני נתחם העם בראתם
 מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים
 את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
 עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח
 משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
 השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד
 אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מנה

אתכם

הקשה ער וידערו עלטע ודי ידכה דיינער האנד ורלטוטפת אונד לור
 מיטרכינדע גחם פיהרטע זאס כי ווייל כי דען ינחם זעכטע דך
 בעדענקען ריסב זיס מייגען מואוויג ליהטן ים זעע סוף ביכטען
 רחמשים אונד געוואפעכטע לאמר זאגא פעהאנין יפקד ער וירד
 בעדענקען

ויסעו

אתכם : ויסעו מסכת ויחנו באהם בקצה
המדבר : כ"א ויהוה הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד
אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : כ"ב לא
ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם : פ
יד * וידבר יהוה אלימשה לאמר : כ"ג דבר
אלבני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות
בין מגדל ובין חים לפני בעל צפן נבחו
תחנו על-הים : י ואמר פרעה לבני ישראל
נבכים הם בארץ סגור עליהם המדבר :
י וחוקתי את-לב-פרעה ורדף אחריהם
ואבכדו בפרעה ובכל-חילו וידעו
מצרים כי-אני יהוה ויעשו-כן : י"ג ויגד
למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל-העם ויאמרו מה-זאת
עשינו כי-שלחנו את-ישראל מעבדנו :

ויאמר

ריסעו ויא לאגטן אורם בקצה אק מכפאכגע לנחתם ויא לו פיהרען
הדרך דען רעכטען וועג ימיש ער לים ויריעען וישבו דאס ויא אואי
קעהרען בעל צפון דיא ע"ז וואס זא הייסט נבחר געגטן איהס איבער
החנו זאלט איהר אייך לאגערן ואמר זא ויריד דענקען לבני פאן
דען קינדערן נבכים פערטאיהררט סגור ער האט פערטפעררט ואכבדה
אוך ווערדע כאך עהרע האבען חילו וירענט הערעט ויגד עס וואר
בעריכטעט כי דאס ברח דיא פלוצט כעהאע ויהפך דא ווארד פעה
ענדערט מעבדנו אוכס ניכט אעהר לו דיעכען

ויאמר

ויאמר את-רכבו ואת-עמו לקח עמו :
ויקה שש-מאות רכב בחור וכל רכב
מצרים ושלשם על-כלו : י"ח ויתוק יהוה
את-לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : שג
י וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם
חנים על-הים כל-סוס רכב פרעה ופרשו
וחילו על-פי החירות לפני בעל צפן :
י ופרעה הקריב וישאו בני-ישראל את-
עיניהם והנה מצרים ונסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני-ישראל אל-יהוה :
י"א ויאמרו אלימשה המבלי אין-קברים
במצרים לקחתנו למורת במדבר מה-זאת
עשית לנו להוציאנו ממצרים : י"ב הלא
זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר
חדל ממנו ונעבדה את-מצרים כי טוב
לנו עבד את-מצרים ממתנו במדבר :

ויאמר

ויאמר ער לים אנטפאכען רכבו וירענן וואגען ושלשם אוכס
הויפטנירעט על איבער רמה מויפגעהאכנער (דאז הייסט עפעט
כטויך) וישגו אוכס ויא עררויכטען על ביים ופרשו אוכס
זייכע רייטערייא וחילו אוכס זייכע העערטאמר הקריב אלס ער
יך כעהערטע וישאו הובען אויף ויראו אוכס ויא פירכטעטען
יך ויצעקו אוכס ויא טריען המבלי מיט עס עטווא אורס אאכגעל
אין דאס ניכט ויכד קברים גרעבער הלא מיט עס ניכט זה הדבר
עבען דוועט חדל לאס אב ממתנו דאס ויר מואקאואען

חיראו

י ויאמר משה אלהים אליהם וראו את-ישועת יהוה אשר-יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את-מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד-עולם: י יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: שלישי פ

טו ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אלי דבר אל-בני-ישראל ויסעו: טז ואתה הרם את-מטהך ונטה את-ידך על-הים ובקעוהו ויבאו בני-ישראל בתוך הים ביבשה: יז ואני הנני מחזק את-לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל-חילו ברכבו ובפרשיו: יח וידעו מצרים כי-אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: יט ויסע מלאך האלהים הולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: כ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את-הלילה ולא-קרבו זה אל

חיראן פירשטעט מייד' התיצבו טעעהט' היום הייטע' כי דען ראותם מהר האבט געזעהן' ילחם ויירד טערייטען' לכם פיר מייד' תחרישון נאזטט טע' ויין' הרם העבט און' רבואה אונד כייגע' הרם דאז ווער' ובקעהר אונד טעהילע' עס פאן אויגאנדער' ויסע ער למג אב' ויאר אונד עס ערזיכטעטע'

אל-יהוה כל-הלילה: כא ויש משה את-ידו על-הים ויולך יהוה ואת-הים ברות קדים ענה כל-הלילה וישם את-הים לחרבה ויבקעו המים: כב ויבאו בני-ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: כג וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל-תוך הים: כד ויהי באשמרת הבקר וישקה יהוה אל-מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: כה ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: רביעי פ

טז ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים וישבו המים על-מצרים על-רכבו ועל-פרשיו: יז ויש משה את-ידו על-הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו

ויולך ער טריב לזריק' לחרבה לו פערסטעט במדען' ויבקעו עס וואורדע' לערטהייזט' באשמרת און דער אורגענוואכע' וישקה ער טויעטע' ויהם ער בראכטע און פערוויירונג' אפן רעדער' וינהגהר אונד פיהר' עס זיא' בכבדת ארט בעטווערטעט לוגע' אנוסה איר ווייז פליהען' לפנות געגען' בקר אארגען' לאיתנו לו זיינער פאריגען געוואלט'

לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים :
 כ" וישבו המים ויכסו את הרקב ואת
 הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
 בים לא נשאר בהם ער אחד : כ" ויבני
 ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
 להם חמה מימינם ומשמאלם : ל" וישע
 יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
 וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים :
 ל"א וירא ישראל את הירד הגדלה אשר
 עשה יהוה במצרים ויראו העם את
 יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

טו א אז ישיר משה ויבני ישראל את השירה
 הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה
 כיינאה גאה סוס ורכבו רמה בים : ב עזי
 וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
 אלהי אבי וארממנהו : ג יהוה איש מלחמה
 יהוה

מרכבת קרוגטעפאן ירה טלידערט ער ומבחר דער אויסמוכד
 שלשיר וינער קרוגטעפאן טבעו פערנוקטן תהומות מבנוכד
 יכסימו בעדקטע זא ירדו זיא זאנקען במצולת מין טרפען ימינה
 דינע רעכטע נאדרי פעהערנרעט בכח דורך אכט תרעץ לער
 טאטעטערט גאונך דיין טטאנן תהרס לעראזאעסט דא קמיד דינע
 וידעראפער תשלח דא זאססעסט אויס חרנך דינען ברעכענען
 לארן יאכלמו ער פערלעהרט זיא קקש זיא טטאפפען אפיד דינער
 כאע נערמו טראטען יך נצבו זא טטוכען נד דיא וואנד
 גוללים פליסענדעס קפאר ער ווארד פעסטע תהמת דער מבנוכד
 כלב איטען אשיג מיד הזעט איון אחלק מיד טהוילע אויס
 שלל בייטע תכלאמו עס זאל מיהרער זאל יין נפשי איון אוטה
 אריק מיד ליהע אויס תורישמו עס זאל פערמארען זיא נשפת דא
 בלועסט ברוחך ארט דינעט הויטע כסמו עס בעדקט זיא צללו
 זיא זאנקען כערפרת זיא בלייא כמכה זיא דא באלים אונטער
 דען אעטען נאדר פעהערנרעט כקדש זיא הייזיקויט נרא
 פורטבאר תהלת אית זאבע נמיה דא כיוגעטע תבלעמו זיא פער
 זאמג

טו א אז ישיר משה ויבני ישראל את השירה
 הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה
 כיינאה גאה סוס ורכבו רמה בים : ב עזי
 וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
 אלהי אבי וארממנהו : ג יהוה איש מלחמה
 יהוה

מרכבת

י נחית בחסדך עִמּוֹ גַּאֲלַת נְהַלַּת בְּעוֹזֶךָ
 אֶל־נְוֶה קִדְשֶׁךָ: יי שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל
 אֲחוֹ יִשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: יט אֲזוּ נִבְהִלוּ אֲלוֹפֵי אֲדוּם
 אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד נִמְגּוֹ כֹּל יִשְׁבֵי
 כְּנַעַן: יט תִּפְּלַעַל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְתַח בְּגְדֶל
 זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֲבָן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה עַד־
 יַעֲבֹר עִמּוֹ קָנִיתִ: יי תִּבְאָמוּ וְחִטְעִמוּ בְּהַר
 נְחֻלְתֶּךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלַת יְהוָה מִקְדָּשׁ
 אֲדָנִי כֹונְנֵי יָדֶיךָ: יי יְהוָה יִמְלֶךְ לְעַלְמִם
 וְעַד: יט כִּי בָא סוֹס פָּרַעַה בְּרִכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בָּיִם וַיִּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

ש"ש פ

י וַתִּקַּח מְרִים הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתָּהַר
 בִּידָה וַתִּצְאֶן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתָּפִים
 וּבַמַּחֲלַת: יא וַתַּעַן לָהֶם מְרִים שִׁירוֹ לַיהוָה
 כִּי

נחית כון פיהרסט דוא נהלת דוא זייטסט עם בעוד אית
 זייכער טטערקע נרה וואהכונג ירגזון דא בעבען חיל אכנסטוועה
 אחו ערגרייפט ישבי דוא אייכוואהכער נבהלו ערטערקען אלופ
 דוא טטאטהערטען אילי דוא פירטען יאחזמו עם ערגרייפט דא
 רעד לייטערן נמגו עם לאגען תפל עם וירד פאלזען אימתה אכנסט
 ופתח אונד פורט בגדל דוד דוא גרעסע זרועך דיינעס מאעס
 ידמו ערטאטרען דא יעבור הינדוד ליהט קנית דא דוא ערווארכסט
 תבאמו דוא בייקסט דא היי ותטעמו פפאללעסט דא מיין מכוון
 אייגערייטעט לשבתך לו דייכער וואהכונג כונגן דא בערייטעט
 כִּי אִמְסִי בָא קָאָס הַנְּבִיאָה דוא פראפעטין התה דא פוקע בתפיים
 אית פוקען ובמחלת אונד טמלען ותען דא זאגל להם יעכען עכטגעטן
 ויסע

כִּי־נָאָה נָאָה סוֹס וְרִכְבוֹ רָמָה בָּיִם: ס כִּי וַיִּסַּע
 מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאוּ אֶל־
 מִדְּבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בְּמִדְבַר
 וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: כג וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ
 לְשַׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְחֵה כִּי מָרִים הָיָה עַל־כֵּן קָרָא־
 שְׁמָה מִרְחָה: כד וַיִּלְנֹו הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
 מַה־נִּשְׁתָּה: כה וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיִּוְרְחוּ
 יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם
 שֵׁם שָׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ:
 וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמְעַע תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהָאֲזֹנֹת
 לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַת כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה
 אֲשֶׁר־שָׁמְתִי בַּמִּצְרִים לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי
 אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךָ: חמישי ס כז וַיִּבְאוּ אֵילְמָה
 וְשֵׁם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים
 תְּמָרִים וַיַּחַנּוּ־שָׁם עַל־הַמַּיִם: טז וַיִּסַּע
 מֵאֵילָם וַיִּבְאוּ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 מִדְּבַר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילָם וּבֵין סִינִי

בחמשה

ויסע ער זים אויפברעטען מצאו פאנדען על כן דאהער וילגן עם
 אורטע ויצעק אטה בעטעטע ויורחו ער זעהרטע איהן וימתקו
 דא ווארדען ים שם דא שם ער זאב חק געטען נסוה טטזעטע
 ער דא און דא פראכע וואונת אונד דא וירסט געהער געכען
 תמרים פאלזען אשר דא דא זיגט

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^ב וַיִּלְוֶנוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר:
 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוֹתָנוּ
 בְּיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָנוּ עַל־סִיר
 הַבָּשָׂר בְּאֹכְלֵנוּ לֶחֶם לְשִׁבְעַת יְמֵי־הוֹצֵאתְכֶם
 אֲתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־כָּל־
 הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעַב: ^ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה הַנְּנִי מִמַּטֵּיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם
 וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְו דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן
 אֲנֹסְנוּ חֵילָךְ בְּחֹרְתֵי אִם־לֹא: ^ה וְהָיָה בְּיוֹם
 הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְיָאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה
 עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וָיוֹם: ^ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעֹתֶם כִּי
 יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^ז וּבִקֹּר
 וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־
 תְּלַת־יְכֶם עַל־יְהוָה וַנַּחֲנוּ מָה כִּי תִלְוֶנוּ

וילונו קרי תלנו קרי

עלינו

כי יתן ווער וואלטע געבען. מותנו דאס וויר געטארבען ווערען.
 בשבתנו אום וויר זאסען. על בייא סיר טאפן. הבשר דעו
 פוויטעס. כומטיר זאססען רעגענען. ולקטו מוכד עם זאלן זאאען.
 למען דאאיט. אנסנו איד עם פרויע. והכינו יוא זאלטן לו רעכטע
 זאמען. רהייה עם ווירד ויון. משנה לוויאמה: זא פילן. ילקטו יוא
 זאערדען זאאען. תלנותיכם אויפריהרעויע רעדען. מזה וואס זינד
 וויר געאכטעט. תלנונו איהר קלאגען פיהרעט:

בתת

עֲלֵינוּ: ^ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם
 בְּעֲרַב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בְּבִקֹּר לְשִׁבְעַת
 יְמֵי־שָׁמַע יְהוָה אֶת־תְּלַת־יְכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינֶם
 עָלָיו וַנַּחֲנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְּלַת־יְכֶם כִּי עַל־
 יְהוָה: ^ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֲמַר
 אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה
 כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַת־יְכֶם: ^י וַיְהִי כַּדְבָר
 אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ
 אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה
 בְּעָנָן: ^פ שִׁשִּׁי

^{יא} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ^{יב} שָׁמַעְתִּי
 אֶת־תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר
 בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ־
 לֶחֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{יג} וַיְהִי
 בְּעֲרַב וַתַּעַל הַשָּׁלוֹ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה
 וּבִבְקָר הִיָּתָה שֹׁכֶבֶת הַפֶּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה:
^{יד} וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַפֶּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר
 דֶּק מַחֲסֵפֶס דֶּק כַּכֹּפֶר עַל־הָאָרֶץ: ^{טו} וַיִּרְאוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מֶן הוּא

השלו קרי

בתת אינדעם ער ווירד געבען. כי זאנדען. שמעתי איד האבע פֿערכאאען
 תלונת אויפריהרעויע קלאגען. השלו וואכטען. שכבת אויכע זאגע.
 הפל פון טהורא. סביב ריכנס אום. למחנה דאז זאגע. פני דער פֿלעכע
 דק פֿייכעס. מחספס רוכנליכט. ככפר ווא דער ריין. מן הוא וואס
 מיסט דא.

לפי

כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים
 הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ׃
 טו וְהָהֵבֶר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטְוּ מִמֶּנּוּ
 אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלֹת מִסִּפְרֵי
 נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ׃ י
 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּבָה
 וְהַמִּמְעִיט׃ י"ח וַיִּמְדוּ בְעֹמֵר וְלֹא הִעֲדִיף
 הַמִּרְבָּבָה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־
 אֲכָלוּ לְקַטְוּ׃ י"ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ
 אֶל־יְיֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר׃ כ' וְלֹא־שָׁמְעוּ
 אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר
 וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃
 כ"א וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקֶר בִּבְקֶר אִישׁ כְּפִי
 אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּמַּס׃ כ"ב וַיְהִי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁשִׁי לְקַטְוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאַחַד
 וַיִּבְאוּ כָּל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה׃ כ"ג
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבַתוֹן
 שַׁבָּת

לפי כאך לגלגלת מויל יעדעס הויפטו המרבה דער פיל געוואאעלט האט
 והכמעט מוכד דער וועניג געוואאעלט האט ריבדו ויא אסען עם
 העדיף בליב איבריג הקסיר האטעט לו וועניג יותר איבריג וירם
 עם קראטען הערום תולעים ויראער ויבאש מוכד עם וואר טטיקעכד
 רנמס לערטאמזן עם משנה לוויאפאך נשיאי פירטעטן שבתון
 איין רוהטמאג

שַׁבַּת־קָדֵשׁ לַיהוָה מָחָר אַתְּ אֲשֶׁר־תֹּאפְרוּ
 אִפּוֹ וְאַתְּ אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ וְאַתְּ כָּל־הָעֵדָף
 הַנִּיחֹו לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד־הַבֶּקֶר׃ כ"ד וַיִּנְיָחוּ
 אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
 הִבְאִישׁ וּרְמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ׃ כ"ה וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה
 הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה׃ כ"ו שֵׁשֶׁת יָמִים
 תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־
 בּוֹ׃ כ"ז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעֵם
 לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ׃ כ"ח וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכָה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי
 וְתוֹרָתַי׃ כ"ט רֹאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת
 עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים
 שְׁבוּ וְאִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ ל' וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי׃ ל"א וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ
 מִן וְהוּא כּוֹרֵעַ גֹּד לָכֵן וְטַעְמוֹ כְּצַפְיֹתָת
 בְּדָבָשׁ׃ ל"ב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר

תאפר מיהר באקטן וואלנט אפר באקט הייטע הניחו לאסט סטעהען
 למשמרת לור פערנוואהרונג ורמה מיין וואורק עד אנה ויא לאכגע
 מאנתם וויינערט מיהר מיין כאך גד קאריאנדער וטעמו מוכד ויין
 געטאמק כצפיותת ויא קובען

צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
 לדרתיכם למען ו יראו את הלחם אשר
 האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם
 מארץ מצרים: ויאמר משה אל-אהרן
 קח צנצנת אחת ותן שמה מלא-העמר מן
 והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם:
 כי כאשר צוה יהוה אל-משה ויניחו
 אהרן לפני העדת למשמרת: ויבני
 ישראל אכלו את-המזן ארבעים שנה עד-
 באם אל-ארץ נושבת את-המזן אכלו עד-
 באם אל-קצה ארץ כנען: ויהעמר עשרית
 האיפה הוא: שביעי פ

יז ויסעו כל-עדת בני-ישראל ממדבר-
 סין למסעיהם על-פי יהוה ויחנו ברפידים
 ואין מים לשתת העם: וירב העם עמי
 משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר
 להם משה מה-תריבון עמדי מה-תנסון
 את-יהוה: ויצמא שם העם למים וילן
 העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו
 ממצרים

צנצנת אייכט סאטע • נרשבת כעוואהנט • על פי מוין בעפענהו וררב
 עס זאקטע • חנסון פערזעלט איהר •

ממצרים לחמית אתי ואת-בני ואת-מקני
 בצמא: ויצעק משה אל-יהוה לאמר
 מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני:
 ויאמר יהוה אל-משה עבר לפני העם
 וקח אתך מוקני ישראל ומטה אשר הבית
 בו את-היאר קח בידך והלכת: והנני
 עמד לפניך שם ו על-הצור בחרב והבית
 בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש
 בן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם
 המקום מסה ומריבה על-ריב ו בני ישראל
 ועל נסתם את-יהוה לאמר היש יהוה
 בקרבנו אם-אין: פ

יז ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפידם:
 ויאמר משה אלי-הושע בחר לנו אנשים
 וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על-
 ראש הגבעה ומטה האלהים בידך: ויעש
 הושע כאשר אמר-לו משה להלחם
 בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
 הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו

וגבר

הצור דען פעלען • על ראש מוין דער שפילע • הנבעה דעם היגעלט
 והיה עם זומר • כאשר זען: ירים מין דער העהע הילט •

וגבר

וַגִּבֹר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יִנְיַח יָדוֹ וַגִּבֹר עַמְלֶק׃
 י וַיְדִי מִשָּׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ-אֶבֶן וַיִּשְׂמֹו
 תַּחְתָּיו וַיָּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַחֲרָן וְחֹר תַּמְכוּ
 בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו
 אֲמוֹנָה עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ י וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת-עַמְלֶק וְאֶת-עַמּוֹ לְפִי-חָרֹב׃ מַפְסִיר פ
 י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זְכָרוֹן
 בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ בֵּי-מַחֲהָ אִמְחָה
 אֶת-זִכְרֵ עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם׃ יו וַיִּבֶן
 מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וְנָסִי׃ יז
 וַיֹּאמֶר כִּי-יִידַע עַל-כֶּסֶם יְה מַלְחָמָה לִיהוָה
 בְּעַמְלֶק מִדֶּר דָּר׃

פ פ פ

יח * וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ כִּהֵן מִדִּין חַתָּן מִשָּׁה
 אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים
 לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם׃ י וַיִּקַּח יְתָרוֹ חַתָּן מִשָּׁה
 אֶת

וגבר וואר אעטטיגער וכאשר אונד ווען יניח ער זיכטן זיס
 כבדים ווארדטן טועהר תמכו אונטערטילטען בידיו זיכע
 הענדע אמונה איט ווארהאפטונע תלנה ברא אונטערזאנג ויחלש
 ער טועטע לפי איט דער טערפע זכרון לזמ געדעלטינס בספר
 אין דאו בוך מחה אבווטען זכר אנדענקטן נסי איון פאניר אדער
 איון וואונדער כס דעם טהראנע מלחמה איון קריג מדרש פאן
 געטעלט דר לו געטעלט בהן פריסטער חתן דער טוויגערפאטער
 אדר

אֶת-צִפְרָה אִשְׁת מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחֵיהָ׃ וְאֵת
 שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר
 גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נְכַרִּיהָ׃ י וְשֵׁם הָאֶחָד
 אֱלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֹזְרֵי וַיַּצֵּלְנִי מִחָרֹב
 פְּרַעֲוָה׃ י וַיָּבֹא יְתָרוֹ חַתָּן מִשָּׁה וּבָנָיו
 וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-חַמְדֵּךְ אֲשֶׁר-הוּא
 הִנֵּה שֵׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ י וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה
 אֲנִי חַתְנֶךָ יְתָרוֹ בֵּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי
 בָנֶיךָ עִמָּה׃ י וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרֹאת חַתְנֵוֹ
 וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׁקֹו-לוֹ וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ-לְרַעְיוֹ
 לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֱחָלָה׃ י וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה
 לְחַתְנֵוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה
 וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַתְּלָאָה
 אֲשֶׁר מִצַּאתֶם בְּדַרְךְ וַיַּצֵּלֶם יְהוָה׃ י וַיַּחַד
 יְתָרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה
 לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֲצִילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם׃ י וַיֹּאמֶר
 יְתָרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הֲצִיל אֶתְכֶם מִיַּד
 מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲוָה אֲשֶׁר הֲצִיל אֶת-הָעָם

מתחה

אחר כאדעם שלוחיה דאס ער יוא לוריק געשיקט האטטע גר איון
 פֿרעדזינג נכריה אונבעקאנט בעזרי און איינער הולפע ויצלני
 אונד האט איך עררעטטע חנה זיך געזאגערט ויאמר ער זיס זאגט
 וישק אונד קוסטע אודת פאן וועטן התלאה בעטווערליכקייט ויצלם
 אונד ער האט עררעטטעט יוא ויחד ער פרייאטע זיך מייד פאן דער
 געזאגט ברוך געזאכט

מתחת יד מצרים: ^י עתה ידעתי כי גדול
 יהיה מפל האלהים כי בדבר אשר ודו
 עליהם: ^י ויקח יתרו חתן משה עליה
 וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל ו זקני
 ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
 האלהים: ^י שני ^י ויהי ממחרת וישב משה
 לשפט את העם ויעמד העם על משה מן
 הבקר עד הערב: ^י וירא חתן משה
 את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה
 הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
 אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן
 בקר עד ערב: ^י ויאמר משה לחתנו
 כי יבא אלי העם לדרש אלהים: ^י כי
 יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש
 ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת
 תורתיו: ^י ויאמר חתן משה אליו לא טוב
 הדבר אשר אתה עשה: ^י נבל תבל גם

אתה

ודו ירא גערטעפערט האכטן עליהם דוא טראפע קאס מוין
 זאם עלה בראנדאפער וזבחים מוכד ספיועאפער לחם ספיוע
 וישב זאם לשפט לו ריכטען מרוע ומרוק נצב טטעהט
 עליך מון דיר הער לדרש מוכטערריכט לו זוכטן אלהים מין
 געטוילען דינגען דבר מייכע רעכטסאזאפע רעהן וייכטן כעססטען
 והודעתי מין אאפע בעקאכט חקי דוא געזעלע תורתיו וירכע זעה
 רען נבל אידע תבל דוא אומט עראידען

אייעצך

אתה גם העם הזה אשר עמד כי כבד
 ממה הדבר לא תוכל עשהו לבדך:
^י עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
 עמך יהיה אתה לעם מול האלהים והבאת
 אתה את הדברים אל האלהים:
^י והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת
 והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת
 המעשה אשר יעשון: ^י ואתה תחזה
 מפל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי
 אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים
 שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
^י ושפטו את העם בכל עת והיה כל
 הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן
 ישפטוהם והקל מעליך ונשאו אתך:
^י אם אתה הדבר הזה תעשה וצוף
 אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה
 על מקמו יבא בשלום: ^י שלישי ^י וישמע
 משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר:

ויבחר

אייעצך מין ווייז דיר ראטהען היה ויירא לעם דעם פאלקס מין
 פארטפערעכער מול גענען והזהרתה דאס דוא מייכטערפעסט אתהם
 איהכען והודעת מוכד דוא בעקאכט אאפעסט תחזה וזע מוים אנשר
 חיל בידעראזעכער אמת דוא דער ומהרהייט ערגעבען ויכד שנאי
 דוא האסטען בצע דען מייגעכאן רשמות דוא וזאסט ועלען ונשאו העלפען
 יראגען ויכלת זא אירסט דוא קעכטען עמד בעטטעהן

ראשים

כ"ה ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל
 ויתן אתם ראשים על העם שרי אפים שרי
 מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ^י ושפטו
 את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון
 אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם:
^י וישלח משה את חתנו וילך לו אל
 ארצו: רביעי פ

יט * בחדש השלישי לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:
^ב ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו
 במדבר ויחזשם ישראל נגד ההר: ^ג ומשה
 עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן
 ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
 לבני ישראל: ^ד אתם ראיתם אשר עשיתי
 למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים
 ואבא אתכם אלי: ^ה ועתה אם שמוע
 תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם
 לי סגלה מכל העמים כילי כל הארץ:
^ו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים ונבי קדוש
 אלה

ראשים אברהם יצחק ויעקב: הקשה מועה: ישפוטו ואלו עכשיו ידעו
 וישלח לוי ריזען ראש ארבע עשרה שבטים: כנפי נשרים: נשרים
 מדג: סגלה מין בעומד ערס מירגע עשה: ממלכת קעניו ידעו
 כהנים הערען ויענו

אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:
 חמישי ^ו ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם
 לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו
 יהוה: ^ז ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר
 דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם
 אל יהוה: ^ח ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
 בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם
 בדברי עמך וגם ככה יאמינו לעולם ויגד
 משה את דברי העם אל יהוה: ^ט ויאמר
 יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום
 ומחר וכבסו שמלתם: ^י והיו נכנים ליום
 השלישי כי ^{יא} ביום השלישי ירד יהוה לעיני
 כל העם על ההר סיני: ^{יב} והגבלת את
 העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר
 ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת
^{יג} לא תגע בו יד כייסקול יסקל או ירו
 יורה אם כהמה אם איש לא יהיה במשך
 היבל המה יעלו בהר: ^{יד} וירד משה מן

ההר

ויענו דא אנטווארטעט: יחדו איינזאמליג: וישב ער בראטעט: בעב
 מין זיקען: ענן וואקען: בעבור דאזיט: וקדשתם לאס ויא הייליג
 האלטען: נכונים בערייט: ירד וורד זיך העראכ לאססען: והגבלת
 דאס זאלסט מוארעלען: ונגע מונד לו בערוהרען: בקצהו מיינט טהיל
 דאספאן: סקל טטייכעטען: יורה ווערפען: במשך זאמאנען ער פארטבלאזט:
 היבל דער הארן:

לשלשת

הָהָר אֶל־הָעַם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעַם וַיִּכְבְּסוּ
 שְׂמֹלֵתָם: ^{טו} וַיֹּאמֶר אֶל־הָעַם הֵינִי נֹכְחִים
 לְשַׁלֵּשׁת יָמִים אֲלֵיכֶם וְאַל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה: ^{טז} וַיְהִי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיטֵל הַבְּקָר וַיְהִי קֹלֵת
 וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חֲזוֹק
 מְאֹד וַיִּחַרַד כָּל־הָעַם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
 " וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם לַקְרָאת הָאֱלֹהִים
 מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְבוּ בַתְּחִית הָהָר: ^{יז} וְהָרַ
 סִינַי עֵשָׂן כָּלֹּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה
 בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשָׂנוּ כַעֲשָׂן הַכִּבְשָׁן וַיִּחַרַד כָּל־
 הָהָר מְאֹד: ^{יח} וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזוֹק
 מְאֹד מֹשֶׁה יֹדְבָר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: ^{יט} וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה וַיִּרְדַּד יְהוָה עַל־הָהָר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר
 וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל
 מֹשֶׁה: ^{כא} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הַעֵד
 בָּעַם פֶּן־יִהְרָסוּ אֶל־יְהוָה לְרְאוֹת וְנָפַל
 מִמֶּנּוּ רַב: ^{כב} וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל־

יהוה

לשלשת מילין דען דרויטען חנוש איתר ואלט אויך בענעכען קלת
 דאכער וברקים זוכה בלין ככד דוכט ויחרד עם לייטערטע ויוצא
 ער פיהרטע אויס לקראת פאר ויתיצבו ויא טעפלוטען ויק בתחתיה
 זוכטען הדר מס בערגע עשן רויטע כלר איבעראל הכבשן ברעכט
 מען קול דער טאל העד זמרכע פן פיללייכט יורסו ויא אעטען
 הערפאר דרויטען הגנשים דא נעהער זוטערעטען

יפרץ

יְהוָה יתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה: ^{כג} וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעַם לַעֲלֹת אֶל־
 הָר סִינַי כִּי־אַתָּה הִעַדְתָּה בְּנֵי לְאֹמֶר הַגִּבֹּל
 אֶת־הָהָר וְקַדְּשָׁתוּ: ^{כד} וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה
 לְדָוִד וְעֹלִית אַתָּה וְאַחֲרָיו עַמּוּד וְהַכֹּהֲנִים
 וְהָעַם אֶל־יְהֹרָסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־
 יִפְרָץ־בָּם: ^{כה} וַיִּרְדַּד מֹשֶׁה אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים: ^ס כִּי אֲוִידְבָר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה לְאֹמֶר: ^{סא} אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
 לֹא־יְהִי לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי:
 לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ פֶּסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר
 בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
 בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: ^{סב} לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה
 לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבֹת עַל־בְּנֵים
 עַל־שְׁלִשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָא: ^{סג} וַעֲשֵׂה חֶסֶד
 לְאֵלִפִּים לְאַהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי: ^{סד} לֹא

חשא

יפרץ וירדע זיינע כידעראנגע אמלען העדתה האסט טאן געווארנט
 הגבל ליהע גרעכלען מבית אויס דעם הויט עבדים דער טקלאווען
 אחרים מדערע פני ויין מכשויעט פסל געהויעטע בודעה תמונה
 עהליכע געטמאלט קנא אויפערפאלטער פקד ער דעקט שלשים
 ענקעל לשנאי דא איך האסטען חסד נאדע

חשא

E 2

תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי
לא ינקח יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא: פ

י זכור את יום השבת לקדשו: ט
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: י
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה וּבְנֶיךָ וּבִתֶּךָ עֲבָדֶךָ
וְאִמְתֶּךָ וּבַחֲמֶתְךָ וּגְרֶתְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ:
כ כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְדַּי יְהוָה אֶת־יְוֹם
הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשׁוּ: ס
וְאֶת־אֲמֹתַי לְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֵיךָ עַל־הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס
תִּרְצַח: ס לֹא תִנְאַף: ס לֹא תִגְנֹב: ס לֹא
תַעֲנֶה בְרַעַי עַד שֹׁקֶר: ס
תַּחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ: ס לֹא תַחֲמֹד אִשְׁת־רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרוֹ וְכָל־אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ: שביעי פ

וכל

תשא דוא ואלזסט טווערען. לשוא פערגעבענס מלאכה האכדווערן
ברך האט געוועגעט. תנאף דוא ואלזסט עהעברעטען. תגנב טטעהלען
תענה דוא ואלזסט אויסזאגען. ברעך וידער דייכען עכסטען. שקר
פאלש. תחמד דוא ואלזסט געריסטען.

ראים

וְכָל־הָעַם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִם
וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַחַר עֲשׂוֹן וַיֵּרָא הָעַם
וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק: ט
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
דַּבֵּר־אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֵל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ
אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת: י
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הָעַם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נְסוּת אַתְּכֶם בָּא
הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם
לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ: י
וַיַּעֲמֵד הָעַם מֵרָחֵק
וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים:
ס
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמֶר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֵאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם
דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: כ
לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי אֱלֹהֵי כֶסֶף
וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: כא
מוֹצֵת
אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וּבַחַת עָלָיו אֶת־עֲלֵהֶיךָ
וְאֶת־שַׁלְמֶיךָ אֶת־צֹאנֶיךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבְרַכְתֶּיךָ: כב
וְאִם־מוֹצֵת אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי

לא

ראים עאפפאכד לפידים פייערפלאזאוען. וינעו ויא ערכענטען. יראחו
אינע עהרפורכט. לבלתי דאס ניכט. נגש נעהערטע ויך. הערפל
דער פירסטערן וועטטערוואוקע. אחי נעבען איר. מוצב מיין אפפער.
טטהול. אדמה צאן ערדע. עליו ביזא מיהק. שלמיד פערטהרוכנס.
אפפער. אזכיר ווערדע פעררארדעטן לז. נעכען. את שמי איינען כאוען.
וברכתיך יאנד ווערדע דיי ועגטען.

גוית

לא־הִבְנֶה אֶתְהֶן גְּזִית כִּי חִרְבָה הִנְפַת עָלֶיהָ
וְתִחַלְלָהּ: ^ט וְלֹא־תֵעָלֶה בְּמַעַלְתָּ עַל־מִזְבְּחִי
אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֲרוֹתָה עָלָיו:

פ פ פ

כא * וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם:
^ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים
יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יֵצֵא לְחֻפְשֵׁי חָנָם: ^ג אִם־
בְּנֹפוֹ יָבֹא בְנֹפוֹ יֵצֵא אִם־בְּעַל אִשָּׁה הוּא
וַיֵּצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: ^ד אִם־אֲדֹנָיו יִתְּנֶלָּהּ
אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה־לּוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
וַיִּלְדֶּיָה תִהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְנֹפוֹ:
^ה וְאִם־אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת־אֲדֹנָי
אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֻפְשִׁי:
^ו וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־יְהוָה וְהִגִּישׁוּ
אֶל־יְהוָה אוֹ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְרָצַע אֲדֹנָיו
אֵת

גזרת געוויסן. כי דטן. חרבך דייכטן אויסען. הנפת ברינגעסט
עליה דארפן. ותחללה וא ענטהייניגעסט דוא איהן. במעלת מולן
טטוועטן. אשר דארט. תגלה ענטהייניגעסט ווערדען. ערותך דייכט טמא
גידער. תשים דוא וואססט פארנעגען. כי ווען. תקנה דוא קויפעסט
עבד מיינען קעכט. להפשי לור פרייהייט. חנם מונענטגעלטליך. בנפו
פיר וייכע פערסאן מלויין. וילדה ויא געבערט. יצא געהט היטועט
ווגישו וז ברינגעט איהן. האלהים דיא געטטליכען ריכטער. והגישו
פירטן איהן. המזוזה פלאסטער. ורצע אונד ער באהרע.

אֶת־אֲנֹו בְּמִרְצֵעַ וְעִבְדוּ לְעֹלָם: ^א וְכִי־
יִמְכַר אִישׁ אֶת־בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא בְּצֵאת
הָעֲבָדִים: ^ב אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־
לֹא יַעֲדָה וְהַפְדָּה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמְשַׁל
לְמִכְרָהּ בְּבָגְדוֹ־בָהּ: ^ג וְאִם־לִבְנֵי יִיעַדְנָהּ
בְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: ^ד אִם־אֶחָדָת
יִמְחַדְּלוּ שָׂאֵרָה בְּסוֹתָהּ וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע:
^ה וְאִם־שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה
חָנָם אֵין כֶּפֶף: ^ו מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת
יוֹמָת: ^ז וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה
לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹם
שָׁמָּה: ^ח וְכִי־יִוָּד אִישׁ עַל־רַעְיוֹ לְהַרְגוֹ
בְּעִרְמָה מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֶנּוּ לְמוֹת: ^ט וּמִכָּה
אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: ^י וְגִבּוֹ אִישׁ
וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמָת: ^{יא} וּמִקְלָל
אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: ^{יב} וְכִי־
לו קרי יריבן

במרצע איט מייכער פרייאער. לעולם פרייאער (בה לזמ ויכל). לאמה
לור דיקסטאונד. אם ווען. רעה ויא מוּת אויספֿעלליך. יעדה פיר זיך
מגעטרויט. והפדה וז אום ער איהר העלפען זאם לו קויפען. ימשל
ואז ער דיא אכט האכטן. בבגדו כאדער ער זיעבאס געוועטן. בה
געגען ויא. ייעדנה ער מנגעטרויט ויא. כמשפט נאך דעם רעכטע.
שארה איהרע קאסט. וענתה מיהרע וואהטוב. יגרע וואז ער אינדערין.
צדה ער האט כאגעטעטעלליך. אנה האט געפֿינט. ינום ער פֿליהטן וואז.
יך וירד אוטהויליגען. כערמה איט היכטערליסט. ואמר אדער אוטטער.
ומקלל דער דא פֿלוכט.

יִרְיֹכַן אַנְשִׁים וְהִכְהִי אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶזְנוֹ
 אִוּ בְּאֵזְרוֹ וְלֹא יָמוּת וְנִפְלָל לְמִשְׁכָּב׃
 אִם־יָקוּם וְהִתְחַלֵּף בְּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ
 וְנָקְהָ הַמִּכָּה בָּק שְׁבִתּוֹ יִתֵּן וּרְפֹא
 יִרְפֹּא׃ ^ס שְׁנֵי י וְכִי־יִכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
 אִו אֶת־אִמּוֹ בְּשֹׁבֵט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקָם
 יִנָּקֵם׃ ^{כא} אִךְ אִם־יּוּם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֵד לֹא
 יִנָּקֵם כִּי כֹסֶפוֹ הוּא׃ ^ס ^{כב} וְכִי־יִנְצֹו
 אַנְשִׁים וְנִנְפְּוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצֵאוּ יְלִידָהּ וְלֹא
 יִהְיֶה אֶסוֹן עָנּוּשׁ יַעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יֵשִׁית עָלָיו
 בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים׃ ^{כג} וְאִם־אֶסוֹן
 יִהְיֶה וְנִתְתְּהָ נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ׃ ^{כד} עֵינַי תַּחַת
 עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל׃
^{כה} כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה פָּצַע תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה
 תַּחַת חֲבוּרָה׃ ^ס ^{כו} וְכִי־יִכֶּה אִישׁ אֶת־
 עֵינַי עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵינַי אִמּוֹ וְשַׁחְתָּהּ לְחַפְּשֵׁי
 יִשְׁלַחְנָהּ תַּחַת עֵינָיו׃ ^{כז} וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ

יריבן לזכקען. באגרוף איט דער פויסט. משענתו איינער קרוקע.
 ונקו וז זאל ער פרייט זיין. המכה דער טענער. רק ועדאך. שבתו
 זיינע פערזונסאקסטען. יתן זאל ער איהם ערטטוטטען. ורפא הייזוכ
 ירפא זאל ער איהם הילטן לאסטען. בשבת איט דעם לזכטטאקע. נקם
 געראכטן. אך ועדאך. ינצו האדערן יד. ונגפו יזא טטטטען. הרה
 טייאגערטע. אכון מיין אונגליק. ענוש טטראפע. ישית וירד אוילענען.
 בפללים כאך דעם אויסטפרוך דער ריכטער. כויה ברמנדאזען. תחת
 פיר. מצע אפפענע וואונדע. חבורה ביינע. ושחיתה אונד עם פערדערבט.
 פיל

או־שֵׁן אִמּוֹ יִפְּיֵל לְחַפְּשֵׁי יִשְׁלַחְנָהּ תַּחַת
 שְׁנָיו׃ ^פ
 כה וְכִי־יִכֶּה שׂוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמֵת
 סָקוּל יִסְקַל הַשׂוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בְּשָׂרוֹ
 וּבָעַל הַשׂוֹר נָקִי׃ ^{כט} וְאִם שׂוֹר נִגַּח הוּא
 מִתְמַלְּל שְׁלֹשׁ וְהוּעַד בְּבַעְלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
 וְהָמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׂוֹר יִסְקַל וְגַם־בְּעָלָיו
 יוּמָת׃ ^ל אִם־כָּפַר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִיָן
 נַפְשׁוֹ כֹּלל אֲשֶׁר־יוֹשֵׁת עָלָיו׃ ^{לא} או־יִבֵּן יִגַּח
 או־יִבֵּר יִגַּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ׃
^{לב} אִם־עַבְדּוֹ יִגַּח הַשׂוֹר אוֹ אִמּוֹ כֶּסֶף וְשֹׁלֵשִׁים
 שֶׁקֶלִים יִתֵּן לְאֲדָנָיו וְהַשׂוֹר יִסְקַל׃ ^ס ^{לב} וְכִי־
 יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֵּר וְלֹא
 יִכְסֹנוּ וְנִפְלֵ־שָׁמָּה שׂוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ ^{לד} בְּעַל
 הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יָשִׁיב לְבַעְלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־
 לוֹ׃ ^ס ^{לה} וְכִי־יִכֶּה שׂוֹר־אִישׁ אֶת־שׂוֹר
 רֵעֵהוּ וּמָת וּמָכְרוּ אֶת־הַשׂוֹר הַחַי וְחָצִו אֶת־
 כֶּסֶפוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יַחֲצִו׃ ^{לו} אוֹ נוֹדַע כִּי

יפיל ער וירד אויסטלאנען. יגה ער טטטסט. נקי פויט טולדאס. נגח
 טטעסיגער. והועד אונד עם פויט גטוארכעט. כבעליו מייגענטהיאער.
 כפר לענענעד. יושת זאל ווערדען אויפערלענט. פדין זאסקויפונג.
 ככל זא פלי. ופתח אויפדעקט. יכרה ער גראכט. והמת דאן טאדעט
 פיה. יגוף טטעסט. וחצו זיא זאלנען טהיינען. יחצו זאלנען זיא זיך
 גלייכפאנס טהיינען.
 ומכור

שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְמוֹל שְׁלֹשׁ וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
 בְּעֲלֵיו שְׁלֹשׁ יִשְׁלֹשׁ שׁוֹר תַּחַת הַשׁוֹר וְהַמֵּת
 יִהְיֶה לּוֹ: ס ^ל בִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׁה
 וּשְׁבַחֵהוּ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בְּקָר יִשְׁלֹשׁ תַּחַת
 הַשׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת חֲשֵׁה: כ כ * אִם
 בְּמַחְתֶּרֶת יִמְצָא הַגִּנֵּב וְהִכָּה וּמַת אֵינן לוֹ
 דָּמִים: כ * אִם יִזְרַחַה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ
 שְׁלֹשׁ יִשְׁלֹשׁ אִם אֵינן לוֹ וְנִמְכַר בַּגִּנְבָתוֹ: י אִם
 הַמְצָא תִּמְצָא בִידוֹ הַגִּנֵּב מִשׁוֹר עַד חֲמוֹר
 עַד שֶׁה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלֹשׁ: ס שְׁלִישִׁי ד בִּי
 יִבְעַר אִישׁ שָׂדֵה אוֹ יָכָרֶם וְשָׁלַח אֶת־בְּעִירָה
 וּבְעַר בְּשָׂדֵה אַחֵר מִיֵּטֵב שָׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב
 בְּרֵמוֹ יִשְׁלֹשׁ: ס * בִּיחְצָא אִשׁ וּמְצָאָהּ
 קָצִים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֵה
 שְׁלֹשׁ יִשְׁלֹשׁ חֲמִבְעַר אֶת־הַבְּעִירָה: ס י כִּי
 יִתֵּן אִישׁ אֶל־רַעְהוֹ כֶּסֶף אוֹ־כֶלִים לְשֹׁמֵר

בעירו קרי

וגנב

ומבחו אונד טלסטט עס תחת טטטט במחותרת מיט אייכברודי והכה
 אונד און טלענט איהן ומת דאס ער טירבטי לו וירעטטאטעטן דמים בלזט
 טוד דאם זרחה האט אבער געמיינטן השמוש דיא ואכע עליו דא
 ריז דמים בלזטולד לו וירעטטאטעטן שנים לוויפאך יבער
 פיהרט פיה בעירו ויין פיה ובער אונד זעמט וירידען מיטב ארט
 זיינעט בעסטען ישלם אום ער בעלמהלען ומצאה אונד ערגרייט
 קצים דערנער ונאכל עס וירד פערברעכט גדיש זארכען הויפען
 הקמה טטעהאנדעס געטריידע המבער דער אגעלינדעט האט הבערה
 דען בראמ

ונקרב

וְגֵנֵב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמְצָא הַגִּנֵּב יִשְׁלֹשׁ
 שְׁנַיִם: י אִם־לֹא יִמְצָא הַגִּנֵּב וְנִקְרַב בְּעַל־
 הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ
 בְּמִלְאכַת רַעְהוֹ: כ * עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־
 שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׁה עַל־שְׁלֵמָה עַל־כָּל־
 אַבְדָּה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים
 יָבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים
 יִשְׁלֹשׁ שְׁנַיִם לְרַעְהוֹ: ס * כִּי־יִתֵּן אִישׁ
 אֶל־רַעְהוֹ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׁה וְכָל־בְּהֵמָה
 לְשֹׁמֵר וּמַת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ־נִשְׁבָּה אֵינן רָאָה:
 שְׁבַעַת יִהְיֶה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא
 שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאכַת רַעְהוֹ וְלָקַח בְּעֲלָיו וְלֹא
 יִשְׁלֹשׁ: י * וְאִם־יִגְנֹב יִגְנֹב מִעֲמוֹ יִשְׁלֹשׁ
 לְבְעֲלָיו: י * אִם־יִטְרַף יִטְרַף יִבְאֵהוּ עַד
 הַטְּרַפָּה לֹא יִשְׁלֹשׁ: פ

וכי

ונקרב וא טריט בעל הבית דער הויסהערר אלהים געטטליצט
 ריכטער (און לו בעטווערען) אם לא דאס ניכט שלח ער
 פערגרייטען האט במלאכת מן דיא ואפען רעהו ויינעס געסטעטן
 על כל ביוא יעדער דבר ואפען פשע אויסטעהאט מזער פערמוכ
 ערייעטען שלמה מין קלייד אשר יאכור זען און בעהויפטעט
 כי הוא עס ווערען זך דיועס ירשיען פערזאורטהיילען נשבר עס
 אינט בעטעדיגט נשכה מזער זעגעטעריבעטן אין נראמנד ראה ויחט
 עס שבעת איון מירד ולקח דיוען נראט מן בעליו דער איותעכטה
 אער טרף לערריסטען יבאהו זא אום עד זאפאן ברינגען עד מיינען
 בעוויזן הטרפה דאז לערריסטענע

ישאל

וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רַעְהוּ וַיִּשְׁכַּר אִישׁ־
 מִתּ בְּעַלְיוֹ אִיזְעָמוֹ שְׁלֹם יִשְׁלָם: ^י אִם־
 בְּעַלְיוֹ עָמוֹ לֹא יִשְׁלָם אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא
 בְּשָׂכָרוֹ: ^ס וְכִי־יִפְתָּה אִישׁ בְּתִלְתָּה
 אֲשֶׁר לֹא־אֲרָשָׁה וְשָׂכַב עִמָּה מִחַר יְמֵהֶרְנָה
 לֹו לֹא־אֲשָׁה: ^ס אִם־מָאֵן יִמָּאֵן אָבִיהָ לַחֲתָנָה
 לֹו בְּסֹף יִשְׁקַל בְּמַחַר הַבְּתוּלָתָ: ^ס מִכְּשִׁפָּה
 לֹא תִחִיָּה: ^י כָּל־שָׂכַב עִם־בְּהֵמָה מוֹת
 יוּמָת: ^ס זָבַח לֵאלֹהִים יִחַר־ס בְּלֹתִי
 לִיהוּהָ לְבָדוֹ: ^כ וְגַר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ
 כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ^כ כָּל־
 אֲלֻמְנָה וַיְתוּם לֹא תַעֲנוּן: ^כ אִם־עָנָה
 תַעֲנָה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע
 אֲשַׁמַּע צַעֲקוֹתָו: ^כ וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי
 אֶתְכֶם בַּחֲרֹב וְהָיוּ גְשִׁיכֶם אֲלֻמְנוֹת וּבְנֵיכֶם
 יִתְמִיִם: ^פ

כִּי אִם־בְּסֹף | תִּלְוָה אֶת־עַמִּי אֶת־הָעַנִּי עִמָּךְ
 לֹא

ישאל עכטועהכטי בעליו דער אייגענטהאערער שכיר געאייטהעט בא געהט
 דער פערזאסט מיין בשכרו אין דאו איטהגענד יפתה על פערפיהרט בתולה
 איינע ויכפער ארשה פערזאכט איוט מחר ארזעטאכטי מאן ווייגען
 כמהר אוס דאו עהפענד מכשפה איינע לויכערין חרס ואלז פער
 באכט ויין בלתי אלזיין תונה דוא ואלזסט (איט ווארטען) קרעכקען
 תלחצנו אונטערדריקען אלמנה ויטוע יחרס ווייזע תענון בעי
 דוקען תלוה דוא לייגעסט את כעאניך עמך כעכען דור
 כנשה

לֹא־תִהְיֶה לֹו כְּנִשָּׁה לֹא־תְשִׁימוּן עָלָיו
 נִשְׁדָּ: ^כ אִם־חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֹמַת רַעְיָךְ עַד־
 בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנּוּ לֹו: ^כ כִּי הוּא כְּסוּתָהּ
 לְבִדְהָ הוּא שְׁמַלְתּוֹ לַעֲרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהָיָה
 כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חָנוּן אֲנִי:
 רִבְעִי ^ס אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל וְתִשְׂיָא
 בְּעַמֶּךָ לֹא תֹאֵר: ^כ מִלֶּאֱרָתָךְ וְדַמְעָךָ לֹא
 תֵּאָחֵר בְּכֹר בְּנֶיךָ תִּתֵּן־לִי: ^כ בְּנִיתְעַשְׂוֹה
 לְשָׂרְךָ לְצֹאנְךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ
 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתְּנֶנּוּ־לִי: ^ל וְאֲנִשִּׁי־קָדֵשׁ
 תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בְּשָׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ
 לְכַלֵּב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ: ^ס כִּג * לֹא תִשָּׂא
 שְׁמַע שׂוֹא אֶל־תִּשְׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לְהִיֵּת
 עַד חָמָס: ^כ לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרַעַת
 וְלֹא־תַעֲנָה עַל־רֹב לְנֶפֶת אַחֲרֵי רַבִּים
 לְחַפְזָתָ: ^ג וְדָל לֹא תִחַדֵּר בְּרִיבוֹ: ^ס ד כִּי

כסותו קרי

כנשה ויח מיין טולדאייכפארערער תשימון איהר ואלזט איהם מופלעטען
 נשך לים חבל מפענדען שלמת בעטטוך בא אונטערזאגט לערן פור
 זיינען כאקטען לייב חנון ערבמאונספאלז תקלל ואלזסט דוא טעטען
 ונשיא מוכד דער אבריקריט תאר ואלזסט דוא פלעטען מלאחך דייכט
 פלוצט רדמעך מוכד דייכט קעלטער תאחר ואלזסט דוא פערטפעטעטען
 ראנשי מוכד אעכער תשא כסן שמע לו הערען איינען בעריכט
 שוא פלסט תשת דוא ואלזסט האנטען להיות לו ויין חמס אונגע
 רעשיקריט תענה דוא ואלזסט דייכט איינען וזגען רב מין איינער
 טערייטאשע לנפת אכלוהענגען להמות דאו רעכט לו בייגען ודל
 מוכד דעך געאיינען אאכע תהדר ואלזסט דוא לו גוכסט ויין ברוב
 און וייכער שטרייטאשע
 חפגע

תפגע שור איבה או חמרו תערה השב
 תשיבנו לו: ^ס כִּי־תִרְאֶה חמור
 שגאף רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו
 עזב תעזב עמו: ^ס חמישי לא תטה
 משפט אבינה בריבו: מדבר שקר תרחק
 ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־צדיק רשע:
^י ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים
 ויסלף דברי צדיקים: ^י וגר לא תלחץ
 ואתם ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם
 בארץ מצרים: ^י ושש שנים תורע את־
 ארצה ואספת את־תבואתה: ^י והשביעת
 תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם
 תאכל חית השדה בן־תעשה לברמך
 לזיתך: ^י ששת ימים תעשה מעשיך
 וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך
 וחמרה וינפש בן־אמתך והגר: ^י ובכל
 אשר

תפגע דוא טויכט מן איבך דיינטס האסערס תעה פערמירע:
 שנאך דיינטס פיינדעס רבץ ערויגענד משאר מוכטער וייכער
 לאסט וחדלת זא פערמירע עס מעזב לו מיבערלאססטן
 לו מירק אלזין עזב האסאקטן תמה דוא זאלסט בייגען אבינד
 דעס דירכטיגען מדבר פאן זייכער זאלע שקר זיגעטהאסטן
 תרחק עכטפערנט דיק ונקי דען מוכטודיען ושחל בעטעט
 פאן פקחים דימ סארפייטויגען ויסלף מוכד פערדרעהט תשמטנה
 זאלסט דוא עס ברמך זיגען לאססטן ונטשתה מוכד פערלאססטן ויתרם
 מוכד דען מיבעררעסט לזיתך לו דיינטע עהנפערעג למען דאזוי
 ינוח מוכד רוהע וינפש מוכד זיך ערהאלע

האביב

אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים
 אחרים לא תזכירו לא ישמע על־פיך:
^י שלש רגלים תחג לי בשנה: ^י את־חג
 המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 כאשר צויתך למועד חדש האביב פיבו
 יצאת ממצרים ולא־יראו פני ריקם: ^י וחג
 הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה
 וחג האסף בצאת השנה באסף את־
 מעשיך מזה השדה: ^י שלש פעמים בשנה
 יראה כל־זכורך אל־פני האדון יהוה:
^י לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין
 חלב־חגי עד־בקר: ^י ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל
 גדי בחלב אמו: ^י ששי פ
^י הגדה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה
 בדרך ולהביאך אל־המקום אשר הכנתי:
^י השמר מפניו ושמע בקלו אל־תמר בו
 כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: ^י כי
 אם־שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר

אדבר

האביב עהרען בכורי ערטוינגען מעשיך דייכער פערמירע האסף
 זייט איינזאמען על כיוס הכנתי מיד בעשטואט האבע תמר וזרע
 פפעכטויג ישא ער ויירד פאפויכט האבען לפשעכם פיר מייער פערברע
 פון בקרבו מיזט מן איהם

אדבר

אֲדַבֵּר וְאֵיבִיתִי אֶת־אִיבִיךָ וְצִרְתִּי אֶת־צִרְדֶּיךָ׃
 כג כִּי־יִלְךָ מִלְּאֲכִי לִפְנֵיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל־
 הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרֹזִי וְהַכֹּנְעָנִי הַחֲתִי
 וְהַיְבוּסִי וְהַכְּתֻדִי׃ כד לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה
 לָאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה
 כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרַס תְּהַרְסֵם וְשֹׁבֵר תִּשְׁבֹּר
 מִצְבֹּתֵיהֶם׃ כה וְעַבְדְּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּבִרְךָ אֶת־לַחֲמֶךָ וְאֶת־מִימֶךָ וְהִסְרֹתִי
 מִחֲלָה מִקֶּרְבְּךָ׃ שביעי ס לֹא תִהְיֶה
 מִשְׁכַּלָּה וְעִקְרָה בְּאֶרֶץ אֶת־מִסְפַּר יְמֵיךָ
 אִמְלֵא׃ כי אֶת־אִימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֵיךָ וְהַמְּתִי
 אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת־
 כָּל־אִיבִיךָ אֵלֶיךָ עֶרְף׃ כח וְשַׁלַּחְתִּי אֶת־
 הַצִּרְעָה לִפְנֵיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחֲתִי אֶת־הַכֹּנְעָנִי
 וְאֶת־הַחֲתִי מִלִּפְנֵיךָ׃ כט לֹא אֲגִרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ
 בְּשָׁנָה אַחַת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וְרִבָּה
 עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ ל מֵעַט מֵעַט אֲגִרְשֶׁנּוּ
 מִפְּנֵיךָ

אֲדַבֵּר מִן דּוֹךְ אִיהָן זִמְנֵן זִמְנֵן אֲסַסְעֵי וְצִרְתִּי מִכּוֹד מִן וְעִרְדֵי
 בְּעִירֵינֵינוּ וְהַכְּתֻדִי דִּינֵנוּ וְיִלְךָ מִן כְּעִלְטִיזְנֵן הָרַס לְעִירֵי
 טַטְעֵרֵנוּ מִצְבֹּתֵיהֶם אִיהֵרַע בִּילְדִיזְנֵן מִשְׁכַּלָּה מִכְּלִיטִינֵנוּ גַעֲבַעֲהֵרֵרִין
 וְעִקְרָה מִכּוֹד מִכְּסַפְרֵנוּ אֶת מִסְפַּר דִּיא מִכְּלֵהֵי אִמְלֵא וְעִרְדֵי
 כְּמִלְּאֵנוּ וְיִן אִימָתִי וְיִכְנֵן טַרְעֵקֵנוּ וְהַמְּתִי מִן וְעִרְדֵי מִכְּמֵרֵי
 כּוֹנֵג בְּרִיכְנֵנוּ עֶרְף דֵּן כִּאֲקֵנוּ הַצִּרְעָה דִּיא וְעִסְפֵּנוּ

הפרה

מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנִחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃
 לא וְשָׁתִי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם
 פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנְּהָר כִּי אֲתֵן
 בְּיַדְכֶם אֶת יִשְׂבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשָׁתֶמוּ מִפְּנֵיךָ׃
 לב לֹא־תִכְרַת לָחֶם וְלֹא־אֱלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ לד לֹא
 יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ פֶּן־יִחַטִּיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ פ
 כד * וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֵלַי יְהוָה אֲתָה
 וְאַהֲרֹן נָדָב וְאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק׃ ז וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה
 לְבָדּוֹ אֵל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא
 יַעֲלוּ עִמּוֹ׃ ח וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת
 כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמְּשָׁפְטִים וַיַּעַן
 כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃ י וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה
 אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר וַיָּבִין
 מִזִּבְחַת תְּחִת־הַחֵר וְשִׁתִּים עֲשָׂרָה מִצְבֹּת
 לְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יא וַיִּשְׁלַח אֶת־
 זַעֲרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֵלָת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים
 שְׁלָמִים

תִּפְרָה וּרְסַט דּוּא דִּיך פֶּרְאֵהֵרֵנוּ וְשָׁתִי מִן וְעִרְדֵי וְעִלְטֵנוּ וְגִרְשָׁתֶמוּ
 מִכּוֹד מִן וְיִן וְעִסְפֵּנוּ וְעִרְדֵי לִי מִיִּכְנֵן כְּמִלְּאֵנוּ טַרְעֵקֵנוּ יִגָּשׁוּ כְּעֵהֵר
 טַרְעֵטֵנוּ מִצְבֹּת וְיִלְךָ מִן וְעִרְדֵי וְיִכְנֵן גַּעֲבַעֲהֵרֵנוּ (כְּעִלְטֵנוּ דִּיא בְּרִיכְנֵנוּ)

שְׁלָמִים לַיהוָה פְּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֲזָנֹת וְחֲצִי הַדָּם נָדַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כִּמְעָשָׂה לְבַנְתָּ הַסַּפִּיר וּכְעָצֵם הַשָּׁמַיִם לְמַהֵר: וְאֶל-אֶזְיִלִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה וְהִיחֵשֶׁם וְאֶתְנַחֵּה לָךְ אֶת-לֶחֶת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם: וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה הָאֱלֹהִים: וְאֶל-הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ-לָנוּ בְּיַד עַד

אשר

פרים טויערע באנגות מין בעקען ויראו ויא ערבליקטען כמעשה ויא מין וערק לבנת הספיר מוס געלענדעט סאפירי וכעצם מונד ויא דיר געטמאלט לסהר זען עס הייטער מינט אצילי דיר מכערסטען ויחזר יא טויערען

אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחֹזֵר עִמָּכֶם מִיַּבְעַל דְּבָרִים יַגִּשׁ אֱלֹהִים: וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּבֶס הָעֲנַן אֶת-הָהָר: כַּמְפִּיר וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הָהָר סִינַי וַיִּכַּסְהוּ הָעֲנַן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעֲנַן: וּמֵרָאֵה כְבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֲכַלֶּת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנַן וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:

פ פ פ

כה * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כֹּה תִּדְבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹת תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי: וְזֹאת תְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְחֹלְעֵת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֹצֵי שִׁטִּים: וְשֵׁמֶן

תרומה טעיער ידבנו מיינגעבעטן וירד: ותכלת בזוע וואלנט וירגמן פורפורמטהע ותולעת קאלאעין שני הארמטהע ושש ליינטן גארן ועזים מונד ליגעטמאר וערת מונד פלעלע אילים וידעור מאדמים ראטהגעטערבעט

שָׁמַן לְמִאָר בְּשָׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּלְקַטְרֵת
הַסַּמִּים : אֲבִנֵי־שֶׁהֶם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים
לְאֹפֶד וּלְחֶשֶׁן : וַעֲשׂוּ לִי מִקֹּדֶשׁ וּשְׁבִנְתִּי
בְּתוֹכֵם : כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרְאָה אוֹתְךָ
אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל־כֵּלָיו
וְכֵן תַּעֲשׂוּ : ס וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים
אֲמֹתַיִם וַחֲצֵי אַרְבּוֹ וְאֵמָה וַחֲצֵי רֶחֱבוֹ וְאֵמָה
וַחֲצֵי קָמָתוֹ : י וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ וַעֲשִׂיתָ עָלָיו זָר וְזָהָב
סָבִיב : יא וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב
וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹּתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעַת
עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ
הַשֵּׁנִית : יב וַעֲשִׂיתָ כִּדְרֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם זָהָב : יג וְהִבַּאת אֶת־הַכֹּהֲנִים בְּטַבַּעַת
עַל צִלְעַת הָאָרוֹן לְשֵׂאת אֶת־הָאָרוֹן בָּהֶם :
יד בְּטַבַּעַת הָאָרוֹן יִהְיוּ הַכֹּהֲנִים לֹא יִסְרוּ
מִמֶּנּוּ : טו וְנָתַתְּ אֶל־הָאָרוֹן אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר
אֵתָן

המשוחה דער ואלבונג ולקטרת הסמים לום רייכער ווערק שום מוכר
מדער פערל מלאים אוינלפאסטען לאפד לום אבעראאכטען ולחשן
מונד לום ברוסטטינדע ושבנתי מיר ווייל ומהכען ככל פעולתו ואת תבנית
אחדען ארון מיינע זאדע וצפית דוא ואלסט בעלענען טהור ריין
מבית מינוענדיג זר קראכן ויצקת דוא ואלסט גיסען לך דאנו פעמתיו
זייכען עקען צלען זייכער זייטע כדרי טאכנען יסרו ויא ואלסטן וועגעכאא
גען ווערדען ממנו דממן העדת דוא לייגנים

אֵתָן אֵלֶיךָ : שני י וַעֲשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר
אֲמֹתַיִם וַחֲצֵי אַרְבּוֹה וְאֵמָה וַחֲצֵי רֶחֱבָה :
י וַעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרִבִּים זָהָב מִקָּשָׁה תַעֲשֶׂה
אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת : יא וַעֲשֶׂה כְּרוֹב
אֶחָד מִקָּצֵה מִזֶּה וּכְרוֹב־אֶחָד מִקָּצֵה מִזֶּה
מִן־הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרִבִּים עַל־שְׁנֵי
קְצוֹתָיו : יב וְהָיוּ הַכְּרִבִּים פְּרָשֵׁי כַנָּפַיִם
לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי
הַכְּרִבִּים : יג וְנָתַתְּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרוֹן
מִלְּמַעַלָּה וְאֶל־הָאָרוֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֲשֶׁר
אֵתָן אֵלֶיךָ : יד וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם וּדְבַרְתִּי
אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרִבִּים אֲשֶׁר
עַל־הָאָרוֹן הָעֵדוּת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצִוֶּה אוֹתְךָ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ
יג וַעֲשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם אַרְבּוֹ
וְאֵמָה רֶחֱבוֹ וְאֵמָה וַחֲצֵי קָמָתוֹ : כ וְצִפִּיתָ
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַעֲשִׂיתָ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב :
ועשית

כפרת מין דעקען כרבים געפליגען מקשה געהטאוערט קצות ענדען
מקצה מום דעם מיינען ענדע פרשי אויסברייטען כנפים דיא פליגען
סוככים אויבערדעקען ופניהם אויפן אכנעוילט ונועדתי מיר ווערדע
ערייכען שלחן טיש

כה ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית
 זרזוב למסגרתו סביב: כו ועשית לו
 ארבע טבעת זרב ונתת את הטבעת על
 ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: כז לעמת
 המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים
 לשאת את השלחן: כח ועשית את הכרדים
 עצי שפים וצפית אתם זרב ונשאבם את
 השלחן: כט ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו
 ומנקיותיו אשר יסד בהן זרב טהור תעשה
 אתם: ל ונתת על השלחן לחם פנים לפני
 המיד: פ

לא ועשית מנרת זרב טהור מקשה תיעשה
 המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
 ופרחיה ממנה יהיו: לב וששה קנים יצאים
 מצדיה שלשה ו קני מנרה מצדה האחד
 ושלשה קני מנרה מצדה השני: לד שלשה
 גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
 ופרח

מסגרת זריב טפח אייכע אונטערן טפח אייכע אונטערן טפח אייכע אונטערן
 האזב לבתים בעהעלטנים אדער אונטער לשאת לו טראגען קערותיו
 טיסטען וכפתיו זעפען וקשותיו טטילען ומנקיותיו רייניגונגס
 רטהען יסך עם בעדעקט וירד הפנים דורכאייטיג מנרת זרייטער
 ירכה פום קנה ראהר גביעיה איהרע אונטערן אונטערן כפתריה
 איהרע קנעפע רפרחיה איהרע אונטערן קנים אראע משקדים אונטער
 דעזעראיז טערלירט

ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד
 כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן
 המנרה: לו ובמנרה ארבעה גבעים
 משקדים כפתריה ופרחיה: לב וכפתר
 תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
 הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
 לששת הקנים היצאים מן המנרה: לו
 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו בלה מקשה
 אחת זרב טהור: לז ועשית את נרתיה
 שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר
 פניה: לח ומלקחיה ומחתתיה זרב טהור:
 לט כפר זרב טהור יעשה אתה את כל הכלים
 האלה: מ וראה ועשה בתבניתם אשר
 אתה מראה בהר: שלישי ס כו ואת
 המשכן תעשה עשר יריעת שש משור
 ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה
 חשב תעשה אתם: ב ארד ו היריעה האחת
 שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה

היריעה
 נרתיה איהרע אונטערן והעלה זען און אונטערן וראהר זא זאז עם
 זרייטען עבר זריטע ומלקחיה איהרע אונטערן ומחתתיה אונטער זיא
 אונטערן זעפען כפר לעכטער הכלים זיא זערטעטע וראה פע
 טראכטע בתבניתם כאך דעס אונטערן מושכן זעהטען זריעת פאר
 העכטע שש זארן מושור זעלזריכט מעשה ארייט חשב פון
 קונסטזעכערייא

היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת:
 חמש היריעת תהיין חברת אשה אל-
 אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל-אחתה:
 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה
 האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת
 היריעה הקיצונה במחברת השנית:
 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת
 וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה
 אשר במחברת השנית מקבילת הללאת
 אשה אל-אחתה: ועשית חמשים קרסי
 זרב וחברת את-היריעת אשה אל-אחתה
 בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית
 יריעת עזים לאהל על-המשכן עשתי
 עשרה יריעת תעשה אחס: ארדו
 היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע
 באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי
 עשרה יריעת: וחברת את-חמש היריעת
 לבד ואת-שש היריעת לבד וכפלת את-
 היריעת

מדה אס: חברת נעהעטעט: אשה אל אחתה איין טרק אן דא
 מכדערע: ללאת טוויפטן: שפת זיועט: מקצה דער אויסערסטע:
 בחברת אן דעם העפטע: מקבילת נענעכאויער: קרסי טפאנגען: עזים
 זינגעהאר: וכפלת טענעסט אויער:

אל

היריעה הששית אל-מול פני האהל:
 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה
 האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת
 על שפת היריעה החברת השנית: ועשית
 קרסי נחשת חמשים והבאת את-הקרסים
 בללאת וחברת את-האהל והיה אחד:
 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה
 העדפת תסרח על אחרי המשכן: והאמה
 מזה והאמה מזה בעדף בארד יריעת האהל
 יהיה סרוח על-צדי המשכן מזה ומזה
 לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת
 אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים
 מלמעלה: רביעי פ
 ועשית את-הקרשים למשכן עצי שטים
 עמודים: עשר אמות ארד הקרש ואמה
 וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי
 ידות לקרש האחד משלבת אשה אל-
 אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן:
 ועשית

אל מול נענען: פני דא סאדערויטע: וסרח דא אויעראמס: העדף
 אס אויער: חוטי: תסרח ואל העראב הענגען: על אחרי מול דער
 היכטערויטע: מכסה אויעט דעקע: ערת פעלען: אילם וויידער:
 מאדמים רא: ונהעטערבט: מלמעלה: אכען דארין: קרשים ברעטער:
 עמודים אויערעט טעהענד: ידות לאכפען: משלבת אויערעטעס:
 לפאת

י' וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכַּן עֲשָׂרִים קָרֶשׁ
 לַפֶּאֱת נֹנְבָה תִּימְנָה: י"ט וְאַרְבָּעִים אַדְנִי־
 כֶּסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אַדְנִים
 תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁנֵי יָדָיו וְשְׁנֵי
 אַדְנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁנֵי יָדָיו:
 כ' וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיית לַפֶּאֱת צָפוֹן עֲשָׂרִים
 קָרֶשׁ: כא וְאַרְבָּעִים אַדְנִיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנִים
 תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת
 הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: כב וְלִירְכָתֵי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה
 תַּעֲשֶׂה שְׁשֶׁה קָרְשִׁים: כג וְשְׁנֵי קָרְשִׁים
 תַּעֲשֶׂה לְמַקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתֵים: כד וַיְהִי
 תְּאֻמָּם מִלְּמִטָּה וַיַּחֲדוּ יְהִי תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ
 אֶל־הַטְּבַעַת הָאֶחָת בֵּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי
 הַמְּקַצַּעַת יִהְיֶי: כה וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרְשִׁים
 וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֶשֶׂר אַדְנִים שְׁנֵי
 אַדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַדְנִים
 תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: כו וְעָשִׂיתָ בְּרִיחַם עֲצֵי
 שֹׁטִים חֲמֹשֶׁה לְקָרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד:
 כז וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחַם לְקָרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן
 הַשְּׁנִיית

לפאת צור וירטע • ננבה ארטמאז • אדני פריסע • ולצלע צור
 וירטע • צפון ארטטערכאכט • ולירכתי צור היכטערוומנד • ימה אכענד
 וירטע • למקצעת צו דען וויקעטן • תאמם צוואאטען געטצאססען • בריחם
 רינענן • רקס

הַשְּׁנִיית וְחֲמֹשֶׁה בְּרִיחַם לְקָרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן
 לִירְכָתֵים יִמָּה: כ" וְהַבְּרִיחַ תְּהִיכֵן בְּתוֹךְ
 הַקָּרְשִׁים מִבְּרַח מִן־הַקְּצֵה אֶל־הַקְּצֵה:
 כ" וְאֶת־הַקָּרְשִׁים תַּצְפֶּה זָהָב וְאֶת־טְבַעְתֵיהֶם
 תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתִים לְבְרִיחַם וְצִפִּיתָ אֶת־
 הַבְּרִיחַם זָהָב: ל' וְהַקְּמַת אֶת־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּשְׁפָּטוֹ
 אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָר: ס חמישי לא וְעָשִׂיתָ
 בְּרַכַּת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשׁוֹר מַעֲשֶׂה חֶשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ פְּרָבִים:
 ל" וְנִתְּתָה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעֶה עֲמוּדֵי שֹׁטִים
 מִצָּפִים זָהָב וְוִיחָם זָהָב עַל־אַרְבָּעֶה אַדְנֵי־
 כֶּסֶף: ל" וְנִתְּתָה אֶת־הַפְּרָכַת תַּחַת
 הַקָּרְסִים וְהִבֵּאתָ שְׁמוֹה מִבֵּית לַפְּרָכַת אֵת
 אַרְזֵן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָהּ הַפְּרָכַת לְכֶם בֵּין
 הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים: ל" וְנִתְּתָ אֶת־
 הַפְּרָת עַל אַרְזֵן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים:
 ל" וְשִׁמַּת אֶת־הַשְּׁלֹחַן מִחוּץ לַפְּרָכַת וְאֶת־
 הַמִּנְרָה נָכַח הַשְּׁלֹחַן עַל צֹלַע הַמִּשְׁכָּן
 תִּימְנָה וְהַשְּׁלֹחַן תָּתֵן עַל־צֹלַע צָפוֹן: לו'
 וְעָשִׂיתָ מִסָּךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר מַעֲשֶׂה רִקָּם:
 וְעָשִׂיתָ

ועשית
 וויחם

רקס געטטיקט

וְעָשִׂיתָ לַמִּסְדָּה חֲמִשָּׁה עֲמוּדֵי שָׁפִים וְצִפִּיתָ
 אֹתָם זָהָב וְוִיהָם זָהָב וַיִּצְקֵתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה
 אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת׃ ^א שְׁשֵׁי כו ^א וְעָשִׂיתָ אֹתֵי
 הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁפִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֵּי וַחֲמֵשׁ
 אַמּוֹת רֹחַב רְבֹועַ יְהִיֶה הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁלֹשׁ אַמּוֹת
 קָמָתוֹ׃ ^ב וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵתָיו
 מִמָּגוֹר תְּהִיֶינן קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
^ג וְעָשִׂיתָ סִירְתּוֹ לְדִשְׁנֹו וְיַעֲזֹו וּמִזְרְקָתּוֹ
 וּמִזְלָגָתּוֹ וּמַחְתָּתּוֹ לְכָל־כְּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת׃
^ד וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכָּבֶד מַעֲשֶׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
 וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבַּעֹת נְחֹשֶׁת עַל
 אַרְבַּע קְצוֹתָיו׃ ^ה וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכַּב
 הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה וְהִיתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצֵי
 הַמִּזְבֵּחַ׃ ^ו וְעָשִׂיתָ בָּדִים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי
 שָׁפִים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ ^ז וְהוּבֵא אֹתֵי
 בְּדָיו בְּטַבַּעֹת וְהָיוּ הַבָּדִים עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹת
 הַמִּזְבֵּחַ פְּשֹׁאת אֹתוֹ׃ ^ח נָבוֹב לָחַת תַּעֲשֶׂה
 אֹתוֹ

וויהם אהרע האקען ויצקת אונד דוא זאלסט גיסען רכוע סירעקין
 אקרנתיו זיינע עקען פנתיו זיינע ווינקען סירנתיו זיינע טעפע
 לדשנו לוח אטעט ויעיר טויפען ומזרקתיו זיינע בעקען ומזלגתיו
 זיינע גאבען ומחתתיו זיינע קאהופלאכטען כליו זיינע געהעטע
 מכבר מיין ויכוועקן רשת כעלפעראיג כרכב אויסלאדונג נבוב המה
 לחת 15 טעפען לומאאטען

אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֶתְךָ בְּהָר בֵּן
 יַעֲשׂוּם ^ט שְׁבִיעִי וְעָשִׂיתָ אֶת חֲצַר הַמִּשְׁכָּן לַפֶּאֶת
 נִגְב־תִּימְנָה קַלְעִים לַחֲצַר שֵׁשׁ מִשְׁוֹר מֵאָה
 בְּאֵמָה אַרְבֵּי לַפֶּאֶה הָאַחַת׃ ^י וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים
 וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעַמֻּדִים
 וְחֲשָׁקֵיהֶם כֶּסֶף׃ ^{יא} וְכֵן לַפֶּאֶת צְפוֹן בְּאֵרֶךְ
 קַלְעִים מֵאָה אַרְבֵּי וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם
 עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעַמֻּדִים וְחֲשָׁקֵיהֶם כֶּסֶף׃
^{יב} וְרֹחַב הַחֲצַר לַפֶּאֶת־יָם קַלְעִים חֲמִשִּׁים
 אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרֵה וְאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרֵה׃
^{יג} וְרֹחַב הַחֲצַר לַפֶּאֶת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים
 אַמָּה׃ ^{יד} וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה קַלְעִים לַבְּתָרָה
 עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ ^{טו} וְלַבְּתָרָה
 הַשְּׁנִייתָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קַלְעִים עַמֻּדֵיהֶם
 שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ ^{טז} וְלִשְׁעַר הַחֲצַר
 מִסָּדָו עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
 שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֶׂה רֶקֶם עַמֻּדֵיהֶם
 אַרְבָּעָה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה׃ ^{יז} מִפְּמֹוֹר יוֹ כָּל־
 עַמֻּדֵי הַחֲצַר סָבִיב מַחֲשָׁקִים כֶּסֶף וְוִיהָם

חצר פארמאן קלעים מואהענגע וחסקיהם אונד אהרע רייפען
 ולשער אונד לוס טהאר מסך מיינע דעקע סביב רונד מואהער
 ועמדין קרי

כֶּסֶף וְאֲדָנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת׃ י אֲרֹךְ הַחֶזֶר מֵאָה
 בְּאֵמָה וְרַחְבוֹ חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמִשׁ
 אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשׁוֹר וְאֲדָנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת׃
 י" לְכֹל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן כְּכֹל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־יִתְדֹתָיו
 וְכָל־יִתְדֹת הַחֶזֶר נְחֹשֶׁת׃

ס ס ס

י וְאַתָּה תְּצַוֶּהוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ
 אֵלֶיךָ שִׁמּוֹן גִּית נָךְ כְּתִית לְמֵאוֹר
 לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ י" בְּאֵהֶל מוֹעֵד מְחוּץ
 לַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֹדֹת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֲהַרֹן
 וּבְנָיו מֵעֵרֵב עַד־בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס כח * וְאַתָּה
 תִּקְרַב אֵלֶיךָ אֶת־אֲהַרֹן אֶחִיךָ וְאַתָּה־בְּנָיו
 אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹד־לִי אֲהַרֹן
 נָדָב וַאֲבִיהוּא אֱלֻעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֲהַרֹן׃
 י וְעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֲהַרֹן אֶחִיךָ לְכָבוֹד
 וּלְתִפְאַרֶת׃ י וְאַתָּה תִּדְבֹר אֶל־כָּל־חֻכְמֵי־

לב

בְּחֻמְשֵׁים נְעוּלִיךְ בֵּית פִּיכָלִיב עֲלֵנָן אֵין דַּעַר לַעֲבָדֵי וְקוֹמָה מוֹכֵד דִּימָה הַעֲהֵעֵי
 יתרת פִּעֲנֵעֵי תַצְרֵה וְאֵלֹסֵט בַּעֲשֵׂהוֹטֵן וַיִּקְחֵר מוֹכֵד יֵמָ וְאֵלֹסֵט בְּרִיכְנֵעֵן
 שִׁמּוֹן אֵעֵל זִית מוֹזֵוֹטֵן וְךָ רִיזֵן כְּתִית גַּעֲטָמֵסֵעֵכֵעֵן בְּאֵהֶל אֵין לַעֲלֵט
 מוֹעֵד דַּעַר מֵיכּוֹמֵאֵוֹנוֹכָּ מְחוּץ מוֹיִסֵּרֵה־אֹכֹב לַפְּרֹכֶת דַּעַס פֶּאֶרֶה־אֲכַנְעֵס
 הַעֲדָת לַיִּיגִיכֵס יַעֲרֹךְ עַר וְאֵלֹס לֹרַעֲבֵט וְאֵכֵעֵן לְדֹרֹתָם פִּירֵי מֵיִתְרַע
 כֶּאֱכָאֵאֵעֵן הִקְרַב לֹסֵ קֵאֵאֵעֵן לְכַהֲנֹד לִי אֵיִתֵן לֹ מוֹיִכֵעֵן דִּיכֵסֵמ
 מֵיכּוֹלֵעֲלֵעֵן לְכָבוֹד לֹרַעֲרַע וּלְתִפְאַרֶת מוֹכֵד לֹרַ פֶּרֵמֵטֵ חֲבֵמֵי

לב

לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֹתִי
 בְּגָדֵי אֲהַרֹן לְקֹדְשׁוֹ לְכַהֲנֹד־לִי׃ י וְאֵלֶּה
 הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאִפּוֹד וּמַעֲלִיל
 וְכִתְנֹת תְּשַׁבֵּץ מִצְנַפֶּת וְאַבְנֵיט וַעֲשׂוּ בְּגָדֵי־
 קֹדֶשׁ לְאֲהַרֹן אֶחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנֹד־לִי׃
 י וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־
 הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַחֹשֶׁן וְאֶת־
 הַשֵּׁשׁ׃ פ

י וַעֲשׂוּ אֶת־הָאִפּוֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר מַעֲשֵׂהָ חֹשֶׁב׃
 י שְׁתֵּי כְּתֻפֹת חֲבֹרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו וְחֲבֵר׃ י וְחֹשֶׁב אֲפֹדָתוֹ אֲשֶׁר
 עָלָיו כַּמַּעֲשֵׂהוֹ מִפְּנֵי יְהוָה זָהָב תְּכֵלֶת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר׃ י וּלְקַחְתָּ
 אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ י שְׁשֵׁה מִשְׁמֹתֶם עַל הָאֲבֹן
 הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשְּׁשֵׁה הַנּוֹתָרִים עַל־

האבן

לֵב וַיִּזְעֵן קוֹכְסֵטֵרֵן מִלֵּאתִיו אֵיךְ עַרְפִּילֹט הַאֲבֵט רוּחַ גִּיִּיסֵט
 לְקֹדְשׁוֹ מֵיִתֵן לֹ הֵיִלִּיגֵעֵן חֹשֶׁן בְּרוֹסֵטֵטִיִּד וְאִפּוֹד מֵיִכֵעֵן וְאֵכֵעֵל
 מוֹעִיל מֵיִן מוֹכְטֵרֵקֵיִיִּד וְכִתְנֹת מוֹכֵד לַיִּבְרָאֵק תְּשַׁבֵּץ גַּעוֹרֵרֵעֵטֵט
 מִצְנַפֶּת מֵיִכֵעֵן בּוֹכֵד וְאַבְנֵט מֵיִכֵעֵן גּוֹרֵט כְּתֻפֹת מוֹלֵטֵרֵטִיקֵעֵ
 חֲבֹרֹת גַּעֲהֵפֵטֵעֵט וְחֲבֵר וְמוֹדוֹךְ עַר כַּעֲפֵסֵטִיגֵט וַיִּרִיד וְחֹשֶׁב מוֹכֵד
 דַּעַר גִּרֵטֵעֵבֵכֵאֵד אֲשֶׁר וְעַלֵּעֵס עֲלִיִּד דַּרְמָן וִלֵּט וּפְתַחְתָּ מוֹכֵד
 וְאֵלֹסֵט מוֹיִסְגֵרֵמֵכֵעֵן לַאֲסֵעֵן

מעשה

הַאֲבֵן הַשֵּׁנִית כְּתוּלְדָתָם: ^י מַעֲשֵׂה הָרֶשַׁע
 אֲבֵן פְּתוּחֵי חַתָּם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים
 עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבְּצוֹת
 זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: ^{יב} וְשָׂמַתְּ אֶת־שְׁתֵּי
 הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֶפֶד אֲבֵן זָכָרֹן לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹתֵם לִפְנֵי יְהוָה
 עַל־שְׁתֵּי כְתָפָיו לְזָכָרֹן: ^{יג} וְעָשִׂיתְּ
 מִשְׁבְּצַת זָהָב: ^{יד} וְשָׂמַתְּ שְׂרָשֻׁרֹת זָהָב
 מִזָּהָר מִגְבֹּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹת
 וְנָתַתָּה אֶת־שְׂרָשֻׁרֹת הָעֲבֹתָת עַל־
 הַמִּשְׁבְּצָת: ^{טו} וְעָשִׂיתְּ חֲשֹׁן מִשֵּׁפֶט
 מַעֲשֵׂה חֶשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֶפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב
 תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁר
 תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: ^{טז} רְבִיעַ יִהְיֶה כְּפֹל זֹרֵת
 אֲרָבֹ וְנֹרֵת רַחְבּוֹ: ^{יז} וּמְלֵאתָ בּוֹ מְלֵאת
 אֲבֵן אַרְבַּעַה טוֹרִים אֲבֵן טוֹר אֶדָם פְּטָרָה
 וּבְרֻקָּת הַטּוֹר הָאֶחָד: ^{יח} וְהַטּוֹר הַשֵּׁנִי

נֶפֶךְ

מעשה חרש אבן קונסטארכיוט איינעם טוינטניידערס חתם
 ויז איין אגעץ מסבת אוורונגעט משבצות אירנפאססונגען
 רשמת דוא זאלסטן זעלען זכרון דעם אידענקענס ונשא ער זאל
 טראגען תפיר אסעלען שרשרת קעטען מנבלת איט ענדען
 עבת געזאלטען חשן טילד משמש דעם געריכטס זרת איינע
 טפאכע טורים ויהיטן אדם רבין פטרה פרעזאנט בורקת
 דיזאכט

נֶפֶךְ

נֶפֶךְ סָפִיר וַיְהִלֵּם: ^י וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי
 לָשֵׁם שָׁבוּ וְאַחַלְמָה: ^{יב} וְהַטּוֹר הַרְבִּיעִי
 תְּרִישִׁשׁ וְשֵׁהָם וַיִּשְׁפָּה מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ
 בְּמִלּוֹאֹתָם: ^{יג} וְהָאֲבָנִים תְּהִיֶּינּוּ עַל־שְׁמֹת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֹתָם
 פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תְּהִיֶּינּוּ לְשָׁנֵי
 עֶשֶׂר שָׁבֵט: ^{יד} וְעָשִׂיתְּ עַל־הַחֲשֹׁן שְׂרָשֻׁרֹת
 גְּבֹלֹת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב מִזָּהָר: ^{טו} וְעָשִׂיתְּ
 עַל־הַחֲשֹׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־
 שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשֹׁן:
^{יז} וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֵי הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי
 הַטַּבְּעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֲשֹׁן: ^{יח} וְאֵת שְׁתֵּי
 קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת
 וְנָתַתָּה עַל־כְּתֹפֹת הָאֶפֶד אֶל־מֹול פָּנָיו:
^{יט} וְעָשִׂיתְּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשָׂמַתְּ אֹתָם
 עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֲשֹׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־
 עֵבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָה: ^כ וְעָשִׂיתְּ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת
 זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כְּתֹפֹת הָאֶפֶד
 מִלְּמַטָּה מִמֹּול פָּנָיו לְעַמֹּת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל

לחשב

נֶפֶךְ סאראגד יהלם אעטימע לשם טאפאו שבו מניקס
 ואחלמה קריסטאל תרשיש טירקיס וישפה יאספיס שרשת
 אירכהעכגעז אל עבר געגען דרא וייטע ביתה איינערליך לעמת
 אין דרא געגענד מחברתו זא ער אכטויסט

וירכסו

G J

Chomisch, Tom. II.

להשב האפוד: כח וירכסו את החשן
 מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
 להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן
 מעל האפוד: כט ונשא אהרן את שמות
 בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו
 אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד:
 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת
 התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני
 יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל
 על לבו לפני יהוה תמיד: שלישו ס לא ועשית
 את מעיל האפוד כליל תכלת: לב והיה
 פיראשו פתוכו שפה יהיה לפיו סביב
 מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע:
 ועשית על שוליו רמזי תכלת וארמזן
 ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב
 גחוקם סביב: לו פעמון זהב ורמזן פעמון
 זהב ורמזן על שולי המעיל סביב: לה והיה
 ממבעתו קרי על

וירכסו אמן קריפלט אן כפתול ארט מייכטס סאדען רוח עם קאן
 פערריקען אוררים דיא ערלייכטען תמים מוירריכטיגען תמיד
 בעטטעכדיג כליל גאנץ פי דיא עפכונג ראשן מכען בתוכו
 מייכוערטש שפה מואגעטלאגען ארג געוועכע תחרא מיין פאלנער
 הטאד יקרע ואלס לערריכטען ווערדען שוליו אן ויאע רמזי
 מורכאטעפעלן רפעמני מייך טעלנען בתוכם לויטען מיהקען

על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל
 הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא
 ימות: ס לו ועשית ציץ זהב טהור
 ופתחת עליו פתותי חתם קדש ליהוה:
 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על
 המצנפת אל מול פני המצנפת יהוה:
 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את
 עון הקדשים אשר יקרישו בני ישראל
 לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו
 תמיד לרצון להם לפני יהוה: לו ושבעת
 הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט
 תעשה מעשה רקם: מ ולבני אהרן תעשה
 כתנת ועשית להם אבנטים ומנבעות
 תעשה להם לכבוד ולתפארת: מא והלבשת
 אתם את אהרן אחיק ואת בניו אתו
 ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם
 וכהנו לי: מב ועשה להם מנסייבד

ציץ טורריכטיג: המצנפת דען בונד פני דער סאדערווייטע מצח
 שטריכע רנשא ואלס מיב גרענהאען ערן טולד מתנת נאשן
 לרצון לור געוועגען מכאהאצ להם ויא לו פע יורעקן רמושח
 דאס ואלסט ויא זאכטן רמלאת דאס ואלסט פילנען וכהנו ויא
 ואלנען ויא דיקען מנסייבד ביד סאן לרען

לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכיבם
יהיו: ^מ והיו על אהרן ועל בניו בבאם
אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת
עולם לו ולזרעו אחריו: ^ס רביעי כט * וזה
הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן
לי לקח פר אחד בזבך ואילם שנים
תמימם: ^ב ולחם מצות וחלת מצת
בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
סלת חטים תעשה אתם: ^י ונתת אותם
על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת
הפר ואת שני האילם: ^י ואת אהרן ואת
בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת
אתם במים: ^ה ולקחת את הבגדים
והלבשת את אהרן ואת בניו ואת מעיל
האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו
בחשב האפד: ^ו ושמת המצנפת על

ראשו

בשר פליט ערוה דוא טאט, אדער בלעטע ממתנים סאן דען
לענדען ירכיבם דען טענקען בנשתם ווען יא זיך כאהען
בקדש אין הייליגען דינגען פר טטיר בן בקר יונגעס רינד ואלים
וידעו וחלת קוען בלולת מיכערהרט ורקיקי סלדען
משחים בעטרישען סל קארב מעיל האפד דען אונטערראק דעם
אמטענס ראפדת אונד זאלסט דען אמטעל אומבינדען לך מיהט
גור

ראשו ונתת את גור הקדש על המצנפת:
ולקחת את שמן המשחה ויצקת על
ראשו ומשחת אתו: ^ה ואת בניו תקריב
והלבשתם כתנרת: ^ט וחגרת אתם אבנט
אהרן ובניו והבשת להם מגבעת והיתתו
להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן
ויד בניו: ^י והקרבת את הפר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על
ראש הפר: ^{יא} ושחטת את הפר לפני
יהוה פתח אהל מועד: ^{יב} ולקחת מדם
הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך
ואת כל הדם תשפך אליסוד המזבח:
^{יג} ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב
ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה:
^{יד} ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו
תשרף באש מחוץ למחנה חטאת היא:
ואת

גור קראפט וחרגת אונד דוא זאלסט אומבינדען רחבשת אונד מויס
זעלען ומלאת דוא האסט דאויט פאלענדעט יך דיא האנד וסמך
יא זאלען זענען רשחמת דוא זאלסט טאלעטען יסוד גרונד החלב
פעטט המכסה וועלעס בעדעקט הקרב מיכערהרט יתרת ראטה
פליט הכליות דיא כירען והקטרת אונד זאלסט אין רינד מויסענהען
זאסטען פרשו זיינען איסט

תנחת

ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו
 את ידיהם על ראש האיל: ^{טו} ושחטת את
 האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח
 סביב: ^{טז} ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
 קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו:
^{יז} והקטרת את כל האיל המזבחה עלה
 הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא:
 חמישי ^{יח} ולקחת את האיל השני וסמך אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל: ^{יט} ושחטת
 את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך
 און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל
 בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
 וזרקת את הדם על המזבח סביב: ^כ ולקחת
 מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
 והיית על אהרן ועל בניו ועל בניו ועל
 בניו בניו אתו וקדש הוא ובניו ובניו
 ובניו בניו אתו: ^{כא} ולקחת מן האיל
 החלב והאליה ואת החלב והמנפה את
 הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית

ואת

רנהא זלסט דוא לערנודערן לנתחיו מין זיינע שטיקע וברעין זיינע
 כניאשטיקע רוח גערוך גיהוח זיבליכער אשה מיון כראנד
 אכער הגוך קמפפעל און מהר בהן דזיאטן והיית דוא זאלסט
 חפרענטן

שוק

ואת החלב אשר עליהן ואת שוק דומין
 כי איל מלאים הוא: ^{כב} וכפר לחם אחת
 וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל
 המצות אשר לפני יהוה: ^{כג} ושמת הכל
 על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם
 תנופה לפני יהוה: ^{כד} ולקחת אתם מידם
 והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח
 לפני יהוה אשה הוא ליהוה: ^{כה} ולקחת
 את התנה מאיל המלאים אשר לאהרן
 והנפת אתו תנופה לפני יהוה והייה לה
 למנה: ^{כו} וקדשת את חנה התנופה ואת
 שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם
 מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר
 לבניו: ^{כז} והייה לאהרן ולבניו לחק עולם
 מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומת
 יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם
 תרומתם ליהוה: ^{כח} ובגדי הקדש אשר
 לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם

ולמלא

שוק טעקעל מדער בונשטיק כי דען איל דער ווידער מלאים
 ערפילונגם פרידענמפער הוא מיוט עם ככר זמיר רפי העכוד
 הנופה מיוט וועכונג החזה דא ברוסטטיק למנה לוג אנטהויל
 התרומה מין דוא העטע געהאכט כי תרומה דען עם מיוט מיוט
 העכע למשחה לו זאלטן בהם מין דענעלבען

ילבש

וּלְמִלְאֲבָם אֶת־יָדָם: ^ל שְׁבַעַת יָמִים יִלְבָּשׂם
הִכְהֵן תַּחְתּוֹ מִבְּנָיו אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־אֶהֱל
מוֹעֵד לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ: ^{לא} וְאֵת אֵיל הַמִּלְאִים
תִּקַּח וּבְשַׁלַּת אֶת־בִּשְׂרוֹ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ:
^{לב} וְאָכַל אַהֲרֹן וּבְנָיו אֶת־בִּשַׂר הָאֵיל וְאֶת־
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסֹל פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד: ^{לג} וְאָכְלוּ
אֹתָם אֲשֶׁר כִּפֵּר בָּהֶם לְמִלְאֵ אֶת־יָדָם לְקֹדֶשׁ
אֹתָם וְזָר לֹא־יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ הֵם: ^{לד} וְאִם־
יִיָּתֵר מִבִּשְׂרֵי הַמִּלְאִים וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֶּקֶר
וְשָׂרְפֶת אֶת־הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ
הוּא: ^{לה} וְעֲשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כָּכָה כָּל־
אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתְכֶם שְׁבַעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם:
^{לו} וּפֶר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכֹּפְרִים
וְחַטָּאת עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפְרָה עָלָיו וּמִשַּׁחַת
אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ: ^{לז} שְׁבַעַת יָמִים תִּכַּפֵּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְקֹדֶשֶׁת אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים
כָּל־הַנִּגַּע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ: ^{לח} שְׁשִׁי ס לֵח וְזָה
אֲשֶׁר

ילבשם ואכל מכליהען. הכהן דער פריסטער. תחתיו דער מיהם
כאמלאבם. ובשלת אונד זאסט עס קאסטן. הלחם כאקווערק. אשר
זועלעס. כפר פערועהנוכ ערהזאטען. בהם דורך ויא. וזר מין
געוויינער. ככה דזעס. אתכה דיר. על זעגען. הכפורים דער
פערועהנוכ. חטאת דוא. זאזאסט עטווינדזען. בכפרך מירדעט דוא
לו פערועהנוכ מפערסט. עליו דארטיל. תכפר. זאזאסט דוא לו פער
זעהנוכ מפערטן.

אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד: ^{למ} אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם: ^מ וְעֲשִׂוּן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן פְּתִית
רִבַּע הַהִיזָן וְנִסְךְ רִבִּיעֵת הַהִיזָן יִיזֵן לְכֶבֶשׂ
הָאֶחָד: ^{מא} וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכָּה תַעֲשֶׂה־לָּהּ
לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: ^{מב} עֹלֹת תָּמִיד
לְדַרְתֵיכֶם פֶּתַח אֶהֱל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלַיְךָ שָׁם: ^{מג} וְנִעַדְתִּי
שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי: ^{מד} וְקֹדֶשְׁתִּי
אֶת־אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־בְּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי: ^{מה} וְשַׁכַּנְתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:
^{מו} וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשַׁכְנֵי בְתוֹכָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: ^{מז} שְׁבִיעִי פ

ועשית

ככשים טאמפע. בין לזויטען. הערבים דען ביידען אבענדען. ועשרון
מיון לעהנטהייז. רבע מיון פירטהייז. ונסך גיסמפער. כמנחת ויא דאז
טפיוזאמפער. אועד מיר איר מייכפידען זענדע. ונעדתי מיר
דאבע זעמטפעט איר מייכלזיינדען. שמה דארט. ונקדש עס זאלז גע
היינזעט זענדען. ככבדי דורך אוינע העררליכקייט.

ל * ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים
 תעשה אתו: ^ב אמה ארכו ואמה רחבו
 רבוע יהיה ואפתיים קמתו ממנו קרנתיו:
 וצפירת אתו זהב טהור אתנגו ואת
 קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר
 זהב סביב: ^ד ושתי טבעת זהב תעשה לו
 מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על
 שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו
 בהמה: ^ה ועשית אתיהבדים עצי שטים
 וצפירת אתם זהב: ^ו ונתתה אתו לפני
 הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת
 אשר על העדת אשר אועד לה שמה:
 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר
 בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ^ז מפמיה
 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:
 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
 ונסף לא תסכו עליו: ^ח וכפר אהרן על

קרנתיו

מקטר לו רייכערן קטרת רייכערלייג: רבוע צירעקין: גגו זין
 דגל קירחיו וטבע קרנתיו עקען צלעותיו ויבקען צדיו וייטען
 לבתים לזר אויכאפמוג לבדים דען טטאכען סמים געווערע
 בהטיבו וטען ער רייכעטע ובהעלת וטען אכלינדעט

הכפרים

קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים
 אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש
 קדשים הוא ליהוה:

פ פ פ

י * וידבר יהוה אל משה לאמר: ^א כי
 חשא את ראש בני ישראל
 לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
 בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד
 אתם: ^ב זהו יתנו כל העבר עליהפקדים
 מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה
 בשקל מחצית השקל תרומה ליהוה: ^ג כל
 העבר עליהפקדים מבין עשרים שנה
 ומעלה יתן תרומת יהוה: ^ד העשיר לא
 ירפה והדל לא ימעט ממחצית השקל לחת
 את תרומת יהוה לכפר עלי נפשתיכם:
^ה ולקחת את כסף הכפרים כאת בני ישראל
 ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה
 לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
 נפשתיכם: ^ו פ

וידבר

הכפרים זין פערועהכונסטאג: כי וטען חשא זוא אויכענהאען אורסט
 ראש זיא הויכטלזהל: כפר מיין זעווענד: בפקוד מינדעט אמן זיא
 געהלט: גגף פלאגע: תרומה זיא חטעבי

כיר

י וידבר יהוה אל משה לאמר: י"י ועשית
 כבוד נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו
 בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה
 מים: י"ט ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
 ואת רגליהם: כ בפאם אל אהל מועד
 ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל
 המזבח לשורת להקטיר אשה ליהוה:
 כא ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו
 והייתה להם חק עולם לו ולזרעו
 לדרתם: פ

כב וידבר יהוה אל משה לאמר: כג ואתה
 קח לך בשמים ראש מרדרור חמש מאות
 וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים
 וקנה בשם חמשים ומאתים: כד וקדה
 חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הזן:
 כה ועשית אתו שמן משחת קדש רקח
 מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש
 יהיה: כו ומשחת בו את אהל מועד ואת
 ארון העדות: כז ואת השלתן ואת כל כליו

ואת

ביור מיון בעקען רכנו מוכד ויון געטטעצן ראש דיא כעסטע
 מר אוררע דרור עדעלסטע וקנמן לזאענד בשם געוורן
 וקנה ראהר וקדה קאסיא רקח געוורן מרקחת לזבערייטונג
 רוקח אפטהעקער

ייסך

ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח
 הקמרת: כ" ואת מזבח העלה ואת כל
 כליו ואת הכיור ואת כנו: כ"ט וקדשת אתם
 והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש:
 ל ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת
 אתם לכתן לי: לא ואל בני ישראל תדבר
 לאמר שמן משחת קדש יהיה זרה לי
 לדרתכם: לב על בשר אדם לא ייסך
 ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא
 קדש יהיה לכם: לג איש אשר ירקח
 כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת
 מעמיו: לד ויאמר יהוה אל משה
 קח לך סמים נטה ו ושחלת וחלבנה
 סמים ולבנה זפה בד בכד יהיה: לה ועשית
 אתה קמרת רקח מעשה רוקח ממלח
 טהור קדש: לו ושחקת ממנה הדק ונתתה
 ממנה לפני העדות באהל מועד אשר

אועד

ייסך זאצן געטאירט ווערדען ובמתכנתו אלס וייכע לזאה
 כמהו מויד אלס ירקח דער געוורן זאעט סמים געוורלע גטף
 כזאזאק ושחלת מוכד זעעכאגעל וחלבנה גאזכאן ולבנה
 ווייהויד זכה רייכען בד בכד מייכעס זאפיל אלס דאז מוכערע
 מומלח זאהל פעראיטט טהור ריין ושחקת דאז זאזאט לזעטטא
 סען הדק פיון דין

במתכנתה

אָנֹכִי לָךְ שָׂמָה קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם
 וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְתָּהּ לֹא
 תַּעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תְּהִיָּה לָךְ לַיהוָה:
 אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וַנִּכְרַת
 מֵעַמּוֹ: ס לֹא * וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֵּאמֹר: י רָאָה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל
 בֶּן־אֲרִי בֶן־חֹר לְמֹשֶׁה יְהוּדִי: ג וְאִמְלֵא
 אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים בְּחַנְמָה וּבַתְּבוּנָה
 וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: ד לַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבֹּת
 לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: ה וּבַחֲרֹשֶׁת
 אֲבָן לְמִלֵּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
 מְלָאכָה: ו וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת־
 אֶהֱלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמֵד לְמִשְׁחֵהֶן וּבִלְבַב כָּל־
 חַכְמֵי־לֵב נֹתְתִי חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי: ז אֵת ו אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ
 לַעֲדוֹת וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֵת כָּל־
 כְּלֵי הָאֹהֶל: ח וְאֶת־הַשְּׁלֶחָן וְאֶת־כְּלָיו
 וְאֶת־הַמִּנְרָה הַפְּתוּחָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהָ וְאֵת

מוֹבַח

במחנותה מויל עבטן דים ווייע * קראתי מיל האבט בערושען
 בשם איט פאען * ואמלא מיל האבט ערפילצט * רוח גייסט
 ובתבונה איט פערמנכט * וברעת איט וויסענשאפט * לחשוב
 מויסלודענקען * מהשבת געדאנקען * ובחרשת מוכד וויסערטשאפט *
 אבן מין טעין * למלאת לוק פאסען * בכל מלאכה אלצערניא ווער *
 קע * נתתי האבט לוגענפטן * אתר מיהם

השרד

מוֹבַח הַקְטֹרֶת: ט וְאֶת־מוֹבַח הָעֹלָה וְאֵת־
 כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כְּנֹ: י וְאֵת בְּגָדֵי
 הַשָּׂרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
 וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: יא וְאֵת שָׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתִיךָ
 יַעֲשׂוּ: פ

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: יג וְאֵת־
 דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲדָבֶר־
 אֲתֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ כִּי אֹת הוּא פִּינִי וּבִינֵיכֶם
 לְדַרְתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
 יד וְשִׁמְרַתֶם אֶת־הַשְּׁבֶת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם
 מִחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָּהּ
 מְלָאכָה וַנִּכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּה מִקֶּרֶב עַמּוּהָ:
 טו שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
 הַשְּׂבִיעִי שָׁבַת שְׁבֶתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־
 הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשְּׁבֶת מוֹת יוּמָת:
 טז וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת
 אֶת־הַשְּׁבֶת לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם: יז בֵּינִי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעַלְמֵי־כָּל־שָׁשָׁת

ימים

השרד. לוק מויספאקען * תשמרו ואזלט מיהר בעאכאפטען * מחלליה
 דער מיהן עכטהיייליגעט * שבת מייפע רועה * שבתון דער רועה * ברית
 מילן בוכד

וינפיש

יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ: שְׁנֵי ס"ו וַיִּתֵּן
 אֱלֹהֵי־מִשְׁחָה כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי
 שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אֲבָן כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע
 אֱלֹהִים: לֵב * וַיֵּרָא הָעַם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה
 לְרַדְּתָה מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אֹהֶרֶן
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם וְעֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָהוּ מִשְׁחָה הַזֶּה אִישׁ אֲשֶׁר
 הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיְתָה
 לוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְרֹן פָּרְקוּ נְזֻמֵי
 הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 וְהָבִיאוּ אֵלָי: וַיִּתְּפֹרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נְזֻמֵי
 הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אֹהֶרֶן:
 וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיֵּצֵר אֹתוֹ בַּחֲרָט וַיַּעֲשֵׂהוּ
 עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הָעֵלֹנָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֵּרָא אֹהֶרֶן
 וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנֵיו וַיִּקְרָא אֹהֶרֶן וַיֹּאמֶר חַג
 לַיהוָה מִחָר: וַיִּשְׁכְּמוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ
 עֹלֹת

וינפש מוכד ויין ליעז ערריכט: ככלתו מלם ער פערטיג וואר: לחת
 טאפען: בשש ויאטע: אשר ועלכער: העלנו מוכס הערוין געפיהרט
 האט פרקו רייסעט אב: נזמור אהרגעהענגע: ויתפרקו ויא ריסען ועלכסט
 הערויס: ויצר ער בינדעטע: בחרט מין מיינער פארט: עגל מין
 קמזב: מסכה געמאסטען:

עֹלֹת וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂתוֹ
 וַיִּקְמוּ לְצַחֵק: פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּדַבֵּר כִּי שַׁחַת
 עֲמַדָּה אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * סְרוּ
 מַחֲר מִן־הַהָרָה אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם
 עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ
 אֱלֹהֵי אִשְׂרָאֵל יֵשׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹנָה מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי
 אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קָשָׁה־עֲרָף הוּא:
 וְעַתָּה חֲנִיתָה לִּי וַיִּחַר־אַפִּי בָּהֶם וְאֲכַלְס
 וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גְדוֹל: * וַיַּחַל מֹשֶׁה
 אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמָה יְהוָה
 יִחַרְתָּ אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם כִּכְתָּ גְדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה: * לְמָה
 יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַת הוֹצִיאָם
 לְחַרְגוּ אֹתָם בְּחָרִים וּלְכַלְתָּם מֵעַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה שׁוּב מִחַרְוֹן אַפְּךָ וְהִנַּחְתָּם עַל־
 הָרְעָה

לצחק לו ספאטטען: שחת ויא האבען ויך מוער פעריוכדיגט: סרו
 ויא יכד מבעורכען: מהר געטויכד: קשה ערף הארטנערקיג:
 חניחה זאס אב: לי לו איר לו ביטטען: ויחר דאס עכטברעכט
 ויא לם מיר ווייל ויא פערדערבען: ויחל דא בעטעטע: בכח ארט
 קראפט: חזקת געוואלטיג: ברעה לו מיהרעטן בעוען: שוב זאס אב:
 והנחם מוכד עפדערע דייקע געדאכטען:

הִרְעָה לַעֲמֹד: " זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבֵּה אֶת־זֶרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ תּוֹאֵת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 אֵתָּן לְזֶרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמֵם: " וַיִּנָּחֶם
 יְהוָה עַל־הִרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
 לַעֲמֹד: פ

וַיִּפֶן וַיִּרְדַּ מִשָּׁה מִן־הַהָר וּשְׁנֵי לַחַת
 הַעֲדֹת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עַבְרֵיהֶם
 מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: ^ט וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה
 אֱלֹהִים הַמִּזֶּה וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא
 חֲרוֹת עַל־הַלַּחַת: " וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל
 הָעַם בְּרַעָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלַּחֲמָה
 בַּמַּחְנֶה: ^י וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה
 וְאֵין קוֹל עֲנֹת חַלוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אֲנָכִי
 שָׁמַע: ^י וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחְנֶה
 וַיִּרְא אֶת־הָעֵגֹל וּמַחְלַת וַיַּחַר־אָף מֹשֶׁה
 וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת־הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת
 בְּרַעַ קְרִי מִיָּדוֹ קְרִי

ההר

בך ביום דבר ועלכסם ונחלו יום ואלו עם ערבם וינחם מוכד על
 עכדערטע דאס געדאנקטן עבריהם מיהרען ויטען והמכתב מוכד דאס
 טריפט חרות מיוכענראכטן ברעה און ויכעס ויכלען ענות
 מורסרופונג גבורה דעם וינעם חלושה טועכונג ענות דעם
 וועטטעוואנגס ומחלת מוכד דאס טעלעט וישלך מוכד ער ווארן
 ויטחן

הָהָר: " וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרַף
 בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזְרַק עַל־פְּנֵי
 הַמַּיִם וַיִּשַׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^{כא} וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן מַה־עָשִׂיתָ לָּךְ הַעַם הַזֶּה
 כִּי־הִבֵּאתָ עָלָיו חַטָּאת גְּדוֹלָה: ^{כב} וַיֹּאמֶר
 אֶהֱרֹן אֶל־יִחִיר אָף אֲדַגִּי אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֶת־
 הָעַם כִּי בָרַע הוּא: ^{כג} וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־
 לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָה מֹשֶׁה
 הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ
 מַה־הָיְתָה לוֹ: ^{כד} וַאֲמַר לָהֶם לְמִי זָהָב
 הַתְּפִרְקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וְאֶשְׁלַכְהוּ בָאֵשׁ וַיִּצְא
 דָּעֵגֹל הַזֶּה: ^{כה} וַיִּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעַם כִּי
 פָּרַע הוּא כִּי־פָרַעַה אֶהֱרֹן לְשִׁמְצָה בַּקִּמְיָהם:
^{כו} וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחְנֶה וַיֹּאמֶר מִי
 לַיהוָה אֵלָי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי: ^{כז}
 וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 שִׁימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יָרְכּוֹ עִבְרוּ וּשְׁבוּ
 מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחְנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־

אחיו

ויטחן מוכד לערריב עם דק דין ויזר מאד פערטטרייעטע עם כִּי
 ברע דרא דאס עם ארט בעטן דיכען מואנעהט פֿרע פֿערוויל־
 דערט פֿרען דאס ער ועלכסט האט פֿערווילדערט לשבוצה לר
 טואך בקמיהם בייא מיהרען ויידערוואלערן שימר נעגעט עברו
 געהעט הין ושובו מוכד ויידער הער

אָחִיו וְאִישׁ אֶת־דַּעְהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרְבוֹ׃
 כ" וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כַדְבָר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעַם
 בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ׃ כ" וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה מֵלֹאן יָדְכֶם הַיּוֹם לִיהוָה כִּי אִישׁ
 בָּבְנוֹ וּבְאָחִיו וּלְתַרְתָּ עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה׃
 ל וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אַתֶּם
 חֲטֵאתֶם חֲטֵאתֶם גְּדֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל־
 יְהוָה אֲוִלִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם׃ ל" וַיֵּשֶׁב
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָא הָעַם הַזֶּה
 חֲטֵאתֶם גְּדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃ ל" וְעַתָּה
 אִם־תִּשָּׂא חַטֹּאתֶם וְאִם־אֵין מַחְנִי נָא מִסַּפְרָךְ
 אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ׃ ל" וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי
 אֲשֶׁר חֲטָא־לִי אֲמַחֲנֶנּוּ מִסַּפְרִי׃ ל" וְעַתָּה לָךְ
 נָחָה אֶת־הָעַם אֶל־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה
 מֵלֹאכֵי יֵלֶךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדֵי וּפְקַדְתִּי
 עֲלֵיכֶם חַטֹּאתֶם׃ ל" וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־
 הָעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 אַהֲרֹן׃ ס ל" וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ
 עֲלֶה

מלאו ערפולות ידכם מיערע הענדע היום היטע (טרעטעט
 מויערען דיקסט און) לוי לוי גאטט כר מיעדעט איש אמכער בבנו
 ומאמר וידע ויכען זאהן ברכה מייכען זענען אולי פילזייכט אכפרה
 זענדע מיך פערנעבונג פרהאנטען תשא וזאנטעסט פערנעבעטן מחני זעטע
 איך מספרך מוס דייכעט בוכע נחה פיהרע פקדי ופון איך הייזאזעטן
 זענדע ופקדתי זענדע איך איך הייזאזעטן ויגף פה לים טערבען
 אכלך

עֲלֶה מִזֶּה אֶתָּה וְהָעַם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעַךָ אֶתְנַנְּהָ׃
 ז וּשְׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מֵלֹאךְ וְגִרְשָׁתִי אֶת־הַבְּנֵי־עַנְי
 הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרוֹזִי הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי׃
 י אֶל־אֶרֶץ זָבֹת חָלָב וּדְבַשׁ כִּי לֹא אֵעֲלֶה
 בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשְׁה־עֲרָף אֶתָּה פִּן־אֲכַלְךָ
 בְּרִדָּה׃ י וַיִּשְׁמַע הָעַם אֶת־הַדְּבָר הַרַע
 הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וּלְאִשְׁתּוֹ אִישׁ עֵדִיו עֲלָיו׃
 י" וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁה־עֲרָף רַגַע אֶחָד
 אֵעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֵדֶיךָ
 מֵעֲלֶיךָ וְאֲדַעַה מָה אֵעֲשֶׂה־לָּךְ׃ י" וַיִּתְנַצְּלוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵדִים מִהַר חוֹרֵב׃ י" וּמֹשֶׁה
 יָקָח אֶת־הָאֵהָל וַנִּטְהַלּוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 הָרַחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וּקְרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד
 וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֵהָל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ י" וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה
 אֶל

אכלך זענדע מיך דין פערדערבען ויתאבלו אונד יא טרייערעטן שרתו
 זענטען און עדין ויין געטאיינדע רגע מויעכענדיק ויתנצלו יא
 עכטלאגען יק מחר חורב זייט דער לייט יא און בערגע חרע זמרטן
 יקח כהק רגמה סגור עם מין
 והביטו

אֶל־הָאֱהָל יִקְוּמוּ כָּל־הָעָם וּנְצִבּוּ אִישׁ פֶּתַח
 אֶהְלוֹ וְהִפִּיטּוּ אַחֲרַי מִשָּׁה עַד־בָּאוּ הָאֱהָלָה׃
 וְהָיָה כִּבְּאֵ מִשָּׁה הָאֱהָלָה יִרְדַּ עֲמוּד הָעֵנָן
 וְעַמֵּד פֶּתַח הָאֱהָל וּדְבַר עַם־מִשָּׁה׃ י' וְרָאָה
 כָּל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הָעֵנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֱהָל
 וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֶהְלוֹ׃
 י" וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר
 יִדְבַר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וּשְׁבֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה
 וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נֹון נָעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ
 הָאֱהָל׃ פ' שְׁלִישִׁי

י" וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אָמַר
 אֵלַי הֲעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי
 אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יִדְעֶתִיךָ
 בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ י" וְעַתָּה אִם־
 נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־
 דַּרְכְּךָ וְאֲדַעַךְ לְמַעַן אֲמַצָּא־חֵן בְּעֵינֶיךָ
 וְרָאָה כִּי עִמָּךָ הִגִּוִי הַזֶּה׃ י" וַיֹּאמֶר פָּנֶי
 יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לְךָ׃ ט" וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־

אין

והבימו מוכד זמ ומהטן פנים מאן אכעוילט רעדן זיינעט פריינדעט
 ימיש ענטפערנטע זיך הודעתני האסט איר בעקאכנט געמאכט ידעתוך
 איך האבע זיך מוירסערוועהטן בשם כמהעכטליך חן גמדת וואדעך דמאיט
 איך זיך ערקעכעט ראה מוכד ערוועגעט פני איין מוכוויילטן רהנתח זמ
 זיילט זיך זילפמהרטן לך זיך

ובמה

אִין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מוֹה׃ ט" וּבְמַה
 יוֹדַע אֲפּוֹא כִי־מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמָּה
 הַלּוֹא בְּלַכְתָּךְ עִמָּנוּ וּנְפַלִּינוּ אֲנִי וְעַמָּה מְכַל־
 הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ פ' רְבִיעִי

י' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעִשֶׂה כִי־מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינָי
 וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם׃ י" וַיֹּאמֶר הֲרָאִי נָא אֶת־
 כְּבֹדְךָ׃ י" וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲעֵבִיר כָּל־טוֹבֵי
 עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי
 אֶת־אֲשֶׁר אַחֲזָן וְרַחֲמֵתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃
 י' וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־
 יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי׃ כ" וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה
 מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ כ" וְהָיָה
 בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
 וְשַׁבְתִּי בְּפִי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי׃ כ" וְהִסְרֹתִי
 אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אַחֲרַי וּפָנָי לֹא
 יִרְאוּ׃ פ' חֲמִישִׁי

ויאמר

ובמה ומדורך יודע ואלטע ערקאכנט ווערדען אפרא כון הלוא מיט
 עם כ"ט ונפלינו מוכד זיך ווערדען מוכס אבזאנדערן וואדעך מוכד זיך
 האבע זיך מוירסערוועהטן אעביר ווייל זאסטען פארמירבער ליהטן כל אלטע
 פורכי איינע גוטע וקראתי מוכד זיך ווייל מוירסערוועטן רחנתי זיך ווייל
 בענכעדיגעטן את אשר אחז וועט זיך געוואגען בין רחמתי מוכד זיך
 ערבארוע את אשר ארחם דעסטען זיך זיך ערבארע פני זיך מוכד זיך
 אתי ביום זיך ונצבת דוא קאכסט טעעהטן הצור דעם פעלושן בנקרת
 חן דוא העהטע רשכתי זיך ווייל דעקען כפי איינע האנד עלוך זיבער
 זיך רהסרתי מוכד זעטן זיך כעהאע פאן זיך אחרי פאן היכטען

פסל

לד * ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני
 לוח אבנים כראשנים וכתבתי עליהם
 את הדברים אשר היו עליהם הראשנים
 אשר שברת: ^ב והיה נכון לבקר ועלית
 בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
 ההר: ^ג ואיש לא יעלה עמך וגם איש
 אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו
 אל ימול ההר ההוא: ^ד ויפסל שני לוחות
 אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל
 אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח
 בידו שני לוחות אבנים: ^ה וירד יהוה בענן
 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ^ו ויעבר
 יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום
 ורחון ארך אפים ורב חסד ואמת: ^ז ויצר
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
 ונקה לא ינקה פקדו עון אבות על בנים
 ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ^ח

וימחר

פסל היש לך לזכרון כעוויטטע ונצבת לי אונד איד ערוואר
 טען ריא זאלל געוועהטן ווערדטן ירען זאלטן ווירדטן אל זאלטעסט יגע
 גאטט רחום זאלטעסט אהרעליג ורחון אונד זאלטעסט ארך זאלטעסט
 ורב אונד זאלטעסט חסד הויל ואכות טרייע צד ער בעהעלטט און
 לאלפים דען טווענדסטען נשא ער פערגיבט עין איסטעטהאט פשע
 אבפאלט נחמאה אונד זוכע רנקה אונד רייניגען פקד ער זאלטע
 יריט שלשים דריטטען געטלעכט רבעים פירטען געטלעכט

ויקח

וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: ^א ויאמר
 אסנא מצאתי חן בעיניך אדני ילד נא
 אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ^ב ששי
 ויאמר הנה אנכי פרת ברית נגד כל עמך
 אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ
 ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרב
 את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
 עשה עמך: ^ג שמר לך את אשר אנכי מצוה
 היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני
 והחתי והפרזי והחוי והיבוסים: ^ד השמר
 לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה
 בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: ^ה כי
 את מוזבתם תחצון ואת מצבתם תשברון
 ואת אשריו תכרתון: ^ו כי לא תשתחוה
 לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא:
^ז פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחריו
 אלהים

ויקד ער כיינטע זיך כי אב לואר ונחלתנו טהע אונס ערבען גורא
 פירטע זיך אשר וועלעט שמר בעאבאכטע לך לז דיינקע בעסטען
 השמר היטע לך זיך למוקש לז איינער טליכע תחצון זאלט איהר
 פידער רייטען מצבתם איהרע בילדווען תשברון זאלט איהר לער
 ברעטען אשריו איהרע האיע תכרתון זאלט איהר גידערהווען קנא
 אייפערער זנגי אונד זא זאלטע טרייבען

והזנו

אֱלֹהֵיהֶם וּבָחֹוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וּקְרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ
 מִזִּבְחֹוֹ: ^{טו} וְלִקְחַתְּ מִבְּנֵיתָיו לְבִנְיָהּ וּזְנוּ בְנֵיתָיו
 אַחֲרָי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֵיהֶם אַחֲרָי
 אֱלֹהֵיהֶן: ^י אֱלֹתַי מִסִּכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ:
^י אֶת־חֲגֵי הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
 מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
 כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאתָ מִמִּצְרַיִם: ^י כָּל־
 פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶה תִזְכָּר פֶּטֶר שׂוֹר
 וְשֶׂה: ^כ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בִשָּׂה וְאִם־
 לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיהֶם
 תִּפְדֶּה וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי רִיקָם: ^{כא} שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר
 תִּשְׁבֹּת: ^{כב} וְחֲגֵי שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי
 קִצִּיר חֲטִיִּם וְחֲגֵי הָאֵסִיף תִּקְוֹפֶת הַשָּׁנָה:
^{כג} שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָה אֶת־
 פָּנַי הָאֵדוּן וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ^{כד} כִּי־
 אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיהֶם וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ
 וְלֹא

וְהִזְנוּ מוֹנֵד וְזֹא וְעוֹרְדֵנָּה פֶּרֶס־הֶרֶסֶן לֶדֶד אֲוִלְוֹט * מִסִּכָּה גַעֲמֵמֵן *
 לְמוֹעֵד לֶדֶד בַּעֲטִימֵטֵן לִירִישׁ * חֹדֶשׁ הָאָבִיב עֵהֶרֶס־מֵמֵטֵה * פֶּטֶר
 עֵרֶס־טֵיכֵן * תִּפְדֶּה וְאֵלְוֵסֵט דוֹא וְלִמְקוֹרֶפֶט * וְעִרְפָתוֹ אֲוִסֵט דוֹא
 שׁוֹמֵן * לְעִרְבֵרֶסֶטֵן דוֹא גַעֲנִיק * רִיקָם לְעֵר * בְּכוֹרֵי דוֹא פֶּרִיהֶסֶטֵן *
 הָאֵסִיף דַּעֵס פֶּרֶס־טֵיכֵן כְּרִיבֵנֵס * תִּקְוֹפֶת וְעוֹן עִם הַעֲרוֹן גַּעֲמֵמֵטֵן מֵרִישׁ *
 הַשָּׁנָה דוֹא וְזֹא *
 יחמד

וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בְּעִלְתָּךְ לִרְאוֹת
 אֶת־פָּנָי וְיִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:
^{כה} לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִץ דִּם־זִבְחֵי וְלֹא־יִלִּין
 לְבַקֵּר זִבַּח חֲגֵי הַפֶּסַח: ^{כו} רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי
 אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל
 גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: ^{כז} שְׁבִיעִי
^{כח} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לָּךְ אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 כָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: ^{כט} וַיְהִי־
 שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
 לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־
 הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:
^ל וַיְהִי בְּרִדת מֹשֶׁה מִחֶרֶס סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת
 דַּעֲדָת בְּיַד־מֹשֶׁה פָּרְדָתוֹ מִן־הַהָר וּמֹשֶׁה
 לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ:
^{לא} וַיִּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
 וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשַׁת אֱלֹוֹ:
^{לב} וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֱלֹוֹ אַהֲרֹן
 וְכָל־הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֱלֹהִים:
 וְאַחֲרָי

יחמד עִם וְאֵלְוֵסֵט גַּעֲמֵמֵטֵן * עַל כִּיּוֹ * רֵאשִׁית דִּישׁ עֵרֶס־טֵיכֵנֵס * אֲדָמָתְךָ
 דִּירֵכֶר * לִמְקוֹרֶפֶט * עַל מוֹרֵן * פִּי דַעֵן מִיכֵהֲמֹט * קָרַן עִם וְאֵרֵן * יִכְסֵה
 עֲרַמְהֶזֶן * עוֹר דִּישׁ הוֹיט * פָּנָיו וַיִּכְסֵם מִכְּעוֹרֵטֵס * מִגִּשַׁת הַיִּכְלֹוֹרֶעֶטֵן *
 זִיכָל

ואחר־יֵכֶן נִגְשׂוּ בְּלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם
אֶת בְּלִיאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהַר סִינַי
מִפְּמִיד לֵב וַיִּכַּל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֱתָם וַיִּתֶּן עַל־
פָּנָיו מַסְוֶה: ^ל וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־צֵאתוֹ
וַיֵּצֵא וּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יֵצֵא:
^{לה} וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן
עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסְוֶה
עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ:

ס ס ס

לה * וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: ^ב שֵׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה כְּלִי־הַעֲשֶׂה
בּוֹ מְלָאכָה יוּמָר: ^ג לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל
מִשְׁכַּתֵּיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: ^פ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:
קחו

ויכל מוכד ער עכדעטע מסוה מירנע בעדעקונג ויקהל ער לים עערי
מאאעלן עדת געאיינדע תבערו מיהר זאנט מכלינדען משכתיכם
מירעטען וואהנונגען

קחו מאתכם תרומה ליהוה כל גדיב לבו
יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
וערת אילים מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים: ^ה ושמן למאור ובשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ^ו ואבני־
שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן: ^ז וכל־
חכסלב בכס יבאו ויעשו את כל־אשר צוה
יהוה: ^ח את־המשכן את־אהלו ואת־
מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־ברייתו
את־עמדיו ואת־אדניו: ^ט את־הארן ואת־
בדיו את־הכפרת ואת פרכת המסך:
^י את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו
ואת לחם הפנים: ^{יא} ואת־מנרת המאור
ואת־כליה ואת־נרותיה ואת שמן המאור:
^{יב} ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת־מסך
הפתח לפתח המשכן: ^{יג} אתו מזבח

העלה

בריתיו קרי

תרימה מירנע העבע גדיב וואס בעוורלציגט לבר דיא אילדע זירנעס הערלנעס
ותכלת כוונע וארגמן פורפוראטהע ותולעת שני הארמטהע וזאנט
דשש זירנען גארן רעזים מוכד זיגעפהארע המסך לור מבטירונג
מסך דיא דעקע

העלה ואת מבכר הנהשת אשר לו א
 בדין ואת כל כליו את הנכיר ואת כנ
 את קלעי החצר את עמדי ואת אדני
 ואת מסד שער החצר: י"א את יתד
 המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריה
 י"ב את בגדי השרד לשנת בקדש אר
 בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
 בניו לכהן: י"ג ויצאו כל ערת בני ישראל
 מלפני משה: שני י"ד ויבאו כל איש אשו
 נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו א
 הביאו את תרומת יהוה למלאכת א
 מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: כ" ויבא
 האנשים על הנשים כל ו נדיב ל
 הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב
 וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה
 י"ז וכל איש אשר נמצא אתו תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערר
 אילים מאדמים וערת תחשים הביאו
 כל

נשאו וזם מיהו אכטריבי לכו אין הערן ובל אונד יעדער אשו
 דען נדבה האט בעוונתן רוחו ויון בעיטה ארתו מיהו הביאו
 דיה בראשטען על אים חח אהריריגע נגס כאוואכרינגע רמבעת פלי
 גערוינגע רכומז אונד מראבענדער כל בלי אונזלנריו געטאידע הני
 געווינדעט האטטע

כי כל מרים תרומת כסף ונהשת הביאו
 את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
 עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו:
 כ"ה וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו
 מטה את התכלת ואת הארגמן את
 תולעת השני ואת השש: כ"ו וכל
 הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו
 את העזים: כ"ז והנשאים הביאו את אבני
 השחם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
 כ"ח ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן
 המשחה ולקטורת הסמים: כ"ט כל איש
 ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות בידי
 משה הביאו בני ישראל לנדבה
 ליהוה: פ שלישי שני
 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא
 יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה
 יהודה: ל"א וימלא אתו רוח אלהים
 בחכמה

מלאכת פערפערטונג העבדה דעס ווערקס הביאו דיה בראשטען
 עס חכמת לב קונסטפערטענדגע טוו טפאכען ווא מטה דעס
 געשפינסטע אשר נשא וזם אכטריבי אהנה ווא העזים ליי
 געמאכטע

בהכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
 ולחשב מחשבת לעשות בזה ובנסף
 ובחשבת: ^ל ובחשבת אבן למלאכה
 ובחשבת עץ לעשות בכל מלאכה
 מחשבת: ^ל ולהורת נתן בלבו הוא
 ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: ^ל מלא
 אתם חכמת לב לעשות כל מלאכה חרשו
 וחשב ורקם בתכלת ובארנמן בתולעת
 השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
 מחשבת: ^ל ועשה בצלאל ואהליאב
 וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
 ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל
 מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה
 יהוה: ^ב ויקרא משה אל בצלאל ואל
 אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן
 יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו
 לקרבה אל המלאכה לעשות אתה: ^י ויקחו
 כלפני משה את כל התרומה אשר הביאו
 בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות
 אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בפקד
 בפקד: ^ד וביאו כל החכמים העשים את
 כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו
 אשר

אשר המה עשים: ^ה ויאמרו אל משה
 לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה
 למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה:
 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר
 איש ואשה אליעשו עוד מלאכה לתרומת
 הקדש ויכלא העם מהביא: ^י והמלאכה
 היתה רים לכל המלאכה לעשות אתה
 וחותר: ^ס רביעי ^ח ויעשו כל חכם
 לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
 יריעת שש משור ותכלת וארנמן ותולעת
 שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
^ט ארד היריעה האחת שמנה ועשרים
 באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת
 מדה אחת לכל היריעת: ^י ויחבר את
 חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת
 חבר אחת אל אחת: ^{יא} ויעש ללאת תכלת
 על שפת היריעה האחת מקצה במחפרת
 בן עשה בשפת היריעה הקיצונה
 במחפרת השנית: ^{יב} חמשים ללאת עשה

כיריעה

מרבים ים בריבוען אהרי מדי מלם היכריילענד מוטי העבדה לזמן נעברודי
 ויעבירו קול ים ריבוען מוטי והורתר מונד בליב דמפאן כאך מיכריג
 במראת

ביריעה האחת וחמשים ללא עשה בקצה
 היריעה אשר במחברת השנית מקבילת
 הללא אחת אל-אחת: ^י ויעש חמשים
 קרסי זהב ויחבר את-היריעת אחת אל-
 אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ^פ
^י ויעש יריעת עזים לאהל על-המשכן
 עשתי-עשרה יריעת עשה אתם: ^{טו} ארד
 היריעה האחת שלשים באמה וארבע
 אמות רחב היריעה האחת מדה אחת
 לעשתי עשרה יריעת: ^{טז} ויחבר את-חמש
 היריעות לבד ואת-שש היריעות לבד:
^{יז} ויעש ללא חמשים על שפת היריעה
 הקיצנה במחברת וחמשים ללא עשה
 על-שפת היריעה החברת השנית: ^{יח} ויעש
 קרסי נחשת חמשים לחבר את-האהל
 להיות אחד: ^{יט} ויעש מכסה לאהל ערת
 אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
 מלמעלה: ^ס חמישי ^כ ויעש את-
 הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: ^{כא}
 עשר אמת ארד הקרש ואמה וחצי האמה
 רחב הקרש האחד: ^{כב} שתי ידות לקרש
 האחד משלבת אחת אל-אחת בן עשרה
 לכל

לכל קרשי המשכן: ^{כג} ויעש את-הקרשים
 למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה:
^{כד} וארבעים אדני-כסף עשה תחת עשרים
 הקרשים שני אדנים תחת-הקרש האחד
 לשתי ידתיו ושני אדנים תחת-הקרש
 האחד לשתי ידתיו: ^{כה} ולצלע המשכן
 השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
^{כו} וארבעים אדניהם כסף שני אדנים
 תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
 הקרש האחד: ^{כז} וליד-כתי המשכן
 ימה עשה עשה קרשים: ^{כח} ושני קרשים
 עשה למקצעת המשכן בירכתים: ^{כט} והיו
 תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל-
 ראשו אל-הטבעת האחת בן עשה לשניהם
 לשני המקצעת: ^ל והיו שמנה קרשים
 ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני
 אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד:
^{לא} ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי
 צלע-המשכן האחת: ^{לב} וחמשה בריחם
 לקרשי צלע-המשכן השנית וחמשה
 בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה:
 ויעש

ויעש את־הברית התיכן לברת בתוך
 הקרשים מן־הקצה אל־הקצה: ^ל ואת־
 הקרשים צפה זהב ואת־טבעתם עשה זהב
 בתים לבריהם ויצף את־הבריהם זהב:
^ל ויעש את־הפרכת תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור מעשה חשב
 עשה אתה פרבים: ^{לו} ויעש לה ארבעה
 עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק
 להם ארבעה אדני־כסף: ^{לי} ויעש מסד
 לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משור מעשה רקם: ^ל ואת־עמודיו
 חמשה ואת־וויהם וצפה ראשיהם
 וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה
 נחשת: פ

לו * ויעש בצלאל את־הארן עצי שטים
 אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
 ואמה וחצי קמתו: ^ב ויצפהו זהב טהור
 מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב:
^ג ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע
 פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת
 ושתי טבעת על־צלעו השנית: ^ד ויעש
 בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ^ה ויבא

את־הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת
 את־הארן: ^ו ויעש פפרת זהב טהור
 אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה:
^ז ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם
 משני קצות הכפרת: ^ח כרוב אחד מקצה
 מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפרת
 עשה את־הכרבים משני קצותיו: ^ט ויהיו
 הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים
 בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־
 אחיו אל־הכפרת היו פני הכרבים: פ

ויעש את־השלחן עצי שטים אמתים
 ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו:
^י ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב
 סביב: ^{יא} ויעש לו מסגרת טפה סביב
 ויעש זר־זהב למסגרתו סביב: ^{יב} ויצק
 לו ארבע טבעת זהב ויתן את־הטבעת
 על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
^{יג} לעמית המסגרת היו הטבעת בתים
 לבדים לשאת את־השלחן: ^{יד} ויעש את־
 הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת
 את־השלחן: ^{טו} ויעש את־הכלים אשר
 על־השלחן את־קערתיו ואת־כפתיו ואת־

מִנְקִיטָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסַּף בָּהֶן זָהָב
טָהוֹר: פ ששי שלישי

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנִרָה זָהָב טָהוֹר מִקְּשָׁה
עָשָׂה אֶת־הַמְּנִרָה יִרְכָה וְקָנָה גְּבִיעֵיהָ
כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמְּנִרָה הָיוּ: י וששה
קָנִים יֵצְאִים מִצְדֵיהָ שְׁלֹשָׁה וּקְנֵי מְנִרָה
מִצְדֵהָ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנִרָה מִצְדֵהָ
הַשֵּׁנִי: י שששה גְּבִעִים וּמִשְׁקָלִים בְּקָנָה
הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה גְּבִעִים
מִשְׁקָלִים בְּקָנָה אֶחָד כַּפְתָּר וּפְרָח פֶּן
לְשֵׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן־הַמְּנִרָה:
י ובמְנִרָה אַרְבַּעַת גְּבִעִים מִשְׁקָלִים
כַּפְתָּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: יא וכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמְּנִרָה וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמְּנִרָה וְכַפְתָּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנִרָה
לְשֵׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִמְּנִרָה: יב כַּפְתָּרֶיהֶם
וְקָנֵתָם מִמְּנִרָה הָיוּ כֻלָּה מִקְּשָׁה אַחַת זָהָב
טָהוֹר: יג וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתִיבָה שְׁבַע־הָאֵל וּמִלְקָחֶיהָ
וּמִחַתְתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: יד כָּכֹר זָהָב טָהוֹר
עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כְּלִיָּתָהּ: פ

יח וַיַּעַשׂ אֶת־מוֹבַח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שֹׁמֵי
אֲמֹה אָרְכּוּ וְאֲמֹה רָחְבוּ רְבֹוע וְאֲמֹתִים

קָמְתוּ מִמְּנִרָה הָיוּ קָרְנֹתָיו: יז וַיֵּצֵא אֹתוֹ זָהָב
טָהוֹר אֶת־גָּזוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת־
קָרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב: יח וּשְׁתֵי
מִבְּעֵת זָהָב עָשָׂה־לוֹ וּמִתַּחַת לוֹרוֹ עַל
שְׁתֵי צְלַעְתָיו עַל שְׁנֵי צְדָיו לְבַתִּים לְבָדִים
לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם: יח וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּבִדִים עֲצֵי
שֹׁמֵי וַיֵּצֵא אֹתָם זָהָב: יט וַיַּעַשׂ אֶת־
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַפְּסִים
טָהוֹר מִעֵשֶׂה רַקָּח: ס שְׁבִיעִי רְבִיעִי לַח א וַיַּעַשׂ
אֶת־מוֹבַח הָעֹלָה עֲצֵי שֹׁמֵי חֲמֵשׁ
אֲמֹת אָרְכּוּ וְחֲמֵשׁ־אֲמֹת רָחְבוּ רְבֹוע
וְשֹׁלֶשׁ אֲמֹת קָמְתוֹ: ז וַיַּעַשׂ קָרְנֹתָיו עַל
אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמְּנִרָה הָיוּ קָרְנֹתָיו וַיֵּצֵא אֹתוֹ
נְחֹשֶׁת: י וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירָת
וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת
וְאֶת־הַפְּחֹתֹת כָּל־כְּלֵי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת:
יא וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְּבָר מִעֵשֶׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
תַּחַת בְּרַכְּבוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֲצִיו: יב וַיֵּצֵא
אַרְבַּע מִבְּעֵת בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לְמִכְּבָר
הַנְּחֹשֶׁת בְּתִים לְבָדִים: יג וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּבִדִים
עֲצֵי שֹׁמֵי וַיֵּצֵא אֹתָם נְחֹשֶׁת: יד וַיָּבֵא אֶת־
הַכְּבִדִים בְּשַׁבְּעַת עַל צְלַעַת הַמִּזְבֵּחַ

לשאת אתו בהם נבוב להח עשה
אהו: ס ויעש את הכיור נחשת ואת כנו
נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל
מועד: ס ויעש את החצר לפאתו
נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה
באמה: עמודיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
כסף: ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף: ולפאתיים
קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה
ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם
כסף: ולפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה: קלעים חמש עשרה אמה אלי
הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה:
ס ולפתף השנית מזה ומזה לשער החצר
קלעים המש עשרה אמה עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה: כל קלעי החצר סביב
שש משור: והאדנים לעמדים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם

כסף

במראת אויס דען אעטלנען טפיעלן הצבאת דער פערואאעלנען
פקודי

כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר:
ס ומסד שער החצר מעשה רקם תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים
אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת
קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה נחשת ווייהם כסף וצפוי ראשיהם
וחשקיהם כסף: וכל היתדות למשכן
ולחצר סביב נחשת:

ס ס ס

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר
פקד עלי פי משה עבדת הלויים
ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל
בן אוירי בן חור למטה יהודה עשה את
כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו
אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני
ובשש: ס כל הזהב העשוי למלאכת
בכל מלאכת הקדש ויהיו זהב התנופה תשע
ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל
הקדש

פקודי דוא בערעכונגען פקד ויכד בערעכונט ווארדען על פי
אויך בעפעהן

הפקדימו

הקדש: כ" ובכסף פקודי העדה מאת כפר
 ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל
 בשקל הקדש: כ" בקע לגלגלת מחצית
 השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים
 מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף
 ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים:
 כ" ויהי מאת כפר הכסף לצקת את אדני
 הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים
 למאת הכפר כפר לארון: כ" ואת האלף
 ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס
 לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם:
 כ" ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים
 וארבע מאות שקל: ל' ויעש ביה את אדני
 פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת
 מכבר הנחשת אשר לו ואת כללי המזבח:
 ג" ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער
 החצר ואת פליתדת המשכן ואת כל
 יתדת החצר סביב: לט * ומן התכלת
 והארנמן

הפקדים דיה געלעטע. לצקת לו גיסען. אדני דיה פיסע. וויס
 דיה האקען. לעמודים לו דען ויילען. וצפה מוכד בעלענטע. וחשק
 אחם מוכד אכטע דיה רייפען דאסמן. התנופה דאו מויפעכאאאפע
 פומכר הנחשת דאו ציפוערק מויס קוספער. ואת כל כלי מוכד מלע
 צערעטע.

והארנמן ותולעת השני עשו כגדו
 שרד לשרת בקדש ויעשו את בני
 הקדש אשר לאחרון כאשר צוה יהוה את
 משה: פ שני חמישי
 ויעש את האפד וזהב תכלת וארנמן
 ותולעת שני ושש משור: וירקעו את
 פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך
 התכלת ובתוך הארנמן ובתוך תולעת
 השני ובתוך השש מעשה חשב: י כחפת
 עשו לו הכרת על שני קצותיו חפר:
 י" וחשב אפדתו אשר עליו מפנו הוא
 כמעשהו זהב תכלת וארנמן ותולעת
 שני ושש משור כאשר צוה יהוה את
 משה: ס ויעשו את אבני השם
 מסכת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם
 על שמות בני ישראל: וישם אתם על
 כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל
 כאשר צוה יהוה את משה: פ

קצותיו ק' ויעש
 כגדו שרד טיער לזן מויכפאקען. לשרת לזן דוכט. משור
 בעלמורכט. וירקעו זיא דעהכטען מויס. פחי דוכט פלזטען.
 וקצץ מוכד טכייטען. פתילם פאדען. כחפת טולערטירקע. קצותו
 עקען. חפר מויט ער בעפעטטיגט ומורדען. והשוב מוכד דאו גירטעלכאכד
 אפדתו דעס אאנטעלם. מסכת מויכפאקען. משבצת מויכפאקען.
 מפתחת מויכפאקען. פתוחי חתם ויא מויס ויגעל געטעלען ויירד
 החשן

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה
 אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ועש
 משור: רבוע היה כפול עשו את החשן
 זרת ארכו וזרת רחבו כפול: וימלאו־כו
 ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת
 הטור האחד: והטור השני נפך ספיר
 ויהלם: והטור השלישי לשם שבו
 ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם
 וישפה מוסבת משבצת זהב במלאהם:
 והאבנים על־שמת בני־ישראל הנה שתיים
 עשרה על־שמתם פתוחי חתם איש על־
 שמו לשנים עשר שבט: ויעשו על־
 החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב
 טהור: ויעשו שתי משבצת זהב ושתי
 טבעת זהב ויתנו את־שתי הטבעת על־
 שני קצות החשן: ויתנו שתי העבתת
 הזהב על־שתי הטבעת על־קצות החשן:
 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על־
 שתי המשבצת ויתנם על־כתפת האפד
 אל

החשן דאז טיודי רבוע פירעקתי טורי ריחשן במלאתם ווא ויא
 אייכגעלט ווארעטן שרשרת קעטטען גבלת און דען ענדען עבת
 געפלאכטען

אל־מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב
 וישומו על־שני קצות החשן על־שפתו
 אשר אל־עבר האפד ביתה: ויעשו
 שתי טבעת זהב ויתנם על־שתי כתפת
 האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו
 כמעל לחשב האפד: וירכסו את־החשן
 מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל תכלת
 להיות על־חשב האפד ולא יזח החשן
 מעל האפד כאשר צוה יהוה את־
 משה: פ שלישי ששי

כב ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג
 כליל תכלת: ופיי־המעיל בתוכו כפי
 החרא שפדה לפיו סביב לא יקרע: כג
 ויעשו על־שולי המעיל רמוגי תכלת
 וארגמן ותולעת שני משור: כד ויעשו
 פעמני זהב טהור ויתנו את־הפעמנים
 בתוך הרמנים על־שולי המעיל סביב
 בתוך הרמנים: כו פעמן ורמן פעמן ורמן
 על־שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה
 יהוה

על שפתו און דען וויק אל עבר און דיא אייכערע וירטע
 האפד ביתה געגען דעס אאכטעל לו וירכסו אונד ויא טורי
 טען און יזח ער וואס ווירלעטן מעשה ארג וועבערארבייט כליל
 גאכן כפי חררא וויא דיא עפלאכונג איינעס פאנלערהעאדס

יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה: ^ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
הַכֶּתֶנֶת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אָרָג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו:
^{כב} וְאֵת הַמְצַנֶּפֶת שֵׁשׁ וְאֶת־פָּאָרֵי הַמִּנְבֵּעַת
שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנָסֵי הַכֹּהֵן שֵׁשׁ מִשְׁוֹר: ^{כג} וְאֶת־
הָאֲבִנִּים שֵׁשׁ מִשְׁוֹר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה: ^ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ גִּזְרֵי־הַקֹּדֶשׁ
וְהֵב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי
הוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה: ^ל וַיִּתְּנוּ עָלָיו פִּתִּיל
הַכֶּלֶת לָתֵת עַל־הַמְצַנֶּפֶת מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ^ס וַתֵּבֵל כָּל־
עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֱהֹל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן־
עֲשׂוֹ: ^פ רַבִּיעִי

^{לג} וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֱהֹל
וְאֶת־כָּל־כְּלָיו קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחָו וְעַמֻּדָיו
וְאַדְנָיו: ^{לד} וְאֶת־מִכְסֵי עוֹרֹת הָאֵילִם
דִּמְאֻדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵי עֹרֹת הַתַּחֲשִׁיִּים וְאֶת־
פָּרְכַת הַמִּסָּךְ: ^{לה} אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־
בְּדָיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת: ^{לו} אֶת־הַשְּׁלֵחַן אֶת־כָּל־
כְּלָיו

בריהיו קרי

כָּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים: ^{לז} אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
הַטָּהוֹר אֶת־גִּרְתֵּיהָ גֵרֶת הַמַּעֲרֹכָה וְאֶת־
כָּל־כְּלָיֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: ^{לח} וְאֵת מִזְבַּח
הַזֹּהֵב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קִטְרוֹת
הַסַּמִּים וְאֵת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֱהֹל: ^{לט} אֵת וְ
מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־
לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־
בְּנֹו: ^מ אֵת קַלְעֵי הַחֹצֵל אֶת־עַמֻּדֵיהָ וְאֶת־
אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמִּסָּךְ לְשַׁעַר הַיְחֹצֵר אֶת־
מִיִּתְרָיו וַיִּתְדַמֶּיהָ וְאֵת כָּל־כְּלָיֶיהָ עֲבֹדַת
הַמִּשְׁכָּן לְאֱהֹל מוֹעֵד: ^{מא} אֶת־בְּדָי הַשֹּׁרֵץ
לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּדָי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּדָי בָּנָיו לְכַהֵן: ^{מב} כְּכֹל אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן־עֲשׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה: ^{מג} וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־
כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִגִּידָה עֲשׂוֹ אֶתָּה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בֶּן־עֲשׂוֹ וַיְבָרַךְ אֹתָם
מֹשֶׁה: ^פ חֲמִישִׁי שְׁבִיעִי

^מ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
^ב בְּיוֹם־הַתְּדֵשׁ הַרְאִשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תִּקְיָם
אֵת

המערכה דומה דמלו בעריהטעט וינד * תקים ואנסט דוא אויפריכטען * והיתה

פארי דומ פרמכט * המנבעת דער החסון אוילען * המערכה

את־משכן אהל מועד: ושמַת שָׁם אֶת
 אֲרוֹן הָעֵדוּת וּסְבַת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפָּרֶכֶת:
 וְהִבֵּאת אֶת־הַשְּׁלֶחַן וְעַרְכַת אֶת־עַרְבּוֹ
 וְהִבֵּאת אֶת־הַמִּנְרָה וְהַעֲלִית אֶת־נִרְתִיהָ:
 וְנָתַתָּה אֶת־מוֹזַבַח הַזֶּהָב לַקְטֹרֶת לִפְנֵי
 אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשַׂמַת אֶת־מִסְדָּה הַפֶּתַח
 לַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּה אֶת מוֹזַבַח הָעֹלָה לִפְנֵי
 פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד: וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר
 בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמוֹזַבַח וְנָתַתָּ שָׁם
 מִיִּם: וְשַׂמַת אֶת־הַחֶצֶר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת־
 מִסְדָּה שַׁעַר הַחֶצֶר: וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
 בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ:
 וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־מוֹזַבַח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
 וּקְדַשְׁתָּ אֶת־הַמוֹזַבַח וְהָיָה הַמוֹזַבַח קֹדֶשׁ
 קֳדָשִׁים: וּמִשַּׁחְתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־בְּנֵי
 וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־
 בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם:
 וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְכַתּוּב לִי: וְאֶת־
 בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתַנְתָּ: וּמִשַּׁחְתָּ
 אֹתָם בְּאֲשֶׁר מִשַּׁחְתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכַתּוּב לִי

והיתה

וְהָיְתָה לְהִיָּת לָהֶם מִשַּׁחְתָּם לַכְהֹנָת עוֹלָם
 לְדוֹרָתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ בֶּן עֶשְׂרֵה: ס שְׁשִׁי וַיְהִי בַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם
 הַמִּשְׁכָּן: וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן
 אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־כְּרִיחָיו
 וַיִּקַּם אֶת־עַמּוּדָיו: וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל
 עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מְכַסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו
 מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה: ס וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־
 הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת־הַבַּדִּים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן
 אֶת־הַבְּפֹרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה: כֵּא וַיִּבְאֵר
 אֶת־הָאָרֶץ אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פֶּרֶכֶת
 הַמִּסְדָּה וַיִּסֵּד עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֶחַן בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מִחוּץ לַפָּרֶכֶת:
 וַיַּעַרְךָ עָלָיו עַרְךָ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס כִּד וַיִּשֶׂם אֶת־
 הַמִּנְרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל יַרְדֵּי

המשכן

והיתה דיועס ומזג געטענהטן - להיות דאויט עס גערייכע: להם מהינטען
 משחחם מיהרע זאלכונג. הוקם וזמרד אויפגעריכטעט. ויקם כעאויך ער
 ריכטעטע אויף. רפרש ער ברויטעטע אויס. ערך דען אויפזאן.

הַמִּשְׁכָּן נִגְבְּהָ : כה וַיַּעַל הַנֶּזֶר לִפְנֵי יְהוָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס כו וַיֵּשֶׁם
אֶת־מוֹזֶבֶח הַזֶּהָב בְּאֵהָל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֻכֹּת :
כו וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֵת סַמִּים כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה : ס שביעי כה וַיֵּשֶׁם אֶת־מִסְדֵּי
הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן : כט וְאֵת מוֹזֶבֶח הָעֹלָה שָׁם
פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־
הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה : ס ל וַיֵּשֶׁם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמוֹזֶבֶח וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרִחְצָה :
לא וּרְחֹצוּ מִמֶּנּוּ מִשָּׁה וְאֶהְרֹן וּבָנָיו אֶת־
יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : לב כְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל־הַמוֹזֶבֶח יִרְחֹצוּ כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס לד וַיִּקַּם אֶת־
הַחֹצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמוֹזֶבֶח וַיִּתֵּן אֶת־
מִסְדֵּי שַׁעַר הַחֹצֵר וַיִּכְלֵ מִשָּׁה אֶת־
הַמְּלֹאכָה : פ

לד וַיִּכֶס הָעֲנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה
מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : לה וְלֹא־יִכְלֵ מִשָּׁה לְבֹא
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד
יְהוָה

וכקרבתם מוכד וענן ויה ויד כהטעם מלא ערפיליטע

ובהעלת

יְהוָה מָלָא אֶת־הַמִּשְׁכָּן : לו וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן
מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל
מִסְעֵיהֶם : לב וְאִם־לֹא יֵעֹלָה הָעֲנָן וְלֹא
יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֹלָתוֹ : לה כִּי עָנַן יְהוָה עַל־
הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי
כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־מִסְעֵיהֶם :

ח ז ק

ובהעלת מוכד וענן ויד ערהמב ככל מוין מזלען מסעיהם מיהרען
לזען

מכוס פמוקי ספר ואלה שמות חלף ומלחמים ותשעה סימן אהמי
ומניו חלחיס לא תקלל ופרשיותיו יא סימן אי זה
בית אשר תצנו לי ומדריו כמ סימן ולילה כלילס יחזה דעת
ופרקיו מ סימן תורת חלחיו בלבו מנין הפתומות סמ
והסתומות צה סך הכל קסד סימן ישלח עזרך מקדש ומניון
יסעדך

לציבור

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה-לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּמִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינַי אֶת-עַל-בְּנֵיִם עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָי וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֵפִים לְאַחֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי : לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יַעֲקֹב יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוּא : פ

זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתְּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלַאכְתָּה אֹתָהּ וּבִנְיָהּ וּבִתְּךָ עֲבָדָה וְאִמְתָּהּ וּבְחַמְתָּהּ וּגְרָתָה אֲשֶׁר בַּשָּׂעִרִיךָ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-בֶּן בְּרָךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : פ כִּכֵּן אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְתְּךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הַבְּרָכָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : לֹא תִרְצַח : פ לֹא תִנְאַף : פ לֹא תִגְנוֹב : פ לֹא-תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד שִׁקֵּר : פ לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ : פ לֹא תַחְמֹד אֲשֶׁר רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ :

ליחיד

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פְּנֵי : לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ : לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינַי אֶת-אֶת-עַל-בְּנֵיִם עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָי : וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֵפִים לְאַחֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי : לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יַעֲקֹב יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוּא : פ

זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתְּךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלַאכְתָּה אֹתָהּ וּבִנְיָהּ וּבִתְּךָ עֲבָדָה וְאִמְתָּהּ וּבְחַמְתָּהּ וּגְרָתָה אֲשֶׁר בַּשָּׂעִרִיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-בֶּן בְּרָךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ : פ כִּכֵּן אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְתְּךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הַבְּרָכָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ : לֹא תִרְצַח : פ לֹא תִנְאַף : פ לֹא תִגְנוֹב : פ לֹא-תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד שִׁקֵּר : פ לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ : פ לֹא תַחְמֹד אֲשֶׁר רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ :

ה פ ט ר ת

שמות כמנהג הספרדים בירמיה

סימן א

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן חכמים אשר בענותת בארץ
 בנימן: אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו
 בראשון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: ויהי בימי
 יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עדהם עשתי עשרה שנה
 לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדש
 תחמישי: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בטום אצורך בבטון
 ידעתיך ובטום תצא מרחם תקדשתך נביא לגוים נתתך:
 ואמר אהה אדני יהוה הנח לא ידעתי דבר כי ינער אנכי:
 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר
 אשלחך הלך ואת כל אשר אצורך תדבר: אל תירא
 מפניהם כי אתה אני להצלה נאס יהוה: וישלח יהוה את
 ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנח נתתי דברי כפיך: ראה
 הפקדתיך ו תיום הזה על הגוים ועל ממלכות לנתוש
 ולנתוץ ולהאביר ולהרוס לבנות ולנטוע: ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני
 ראה: ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על
 דברי לעשותו ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה
 ראה ואמר סוד נפות אני ראה ופניו מפני צפניה: ויאמר
 יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ: כי ו
 חנני קרא לכל משפחות ממלכות צפניה נאס יהוה וכאו

אצור קוי

ונתנו

ונתנו איש ככאו פתחו שער ירושלים ועל כל חומותיה
 סביב ועל כל ערי יהודה: ודברתי משפטי אותם על
 כל דעתם אשר עזבוני ונקטרו לאלתים אחרים ושתחו
 למעשי ידיהם: ואתה תאזור מתניך וקמת ודברת אליהם
 את כל אשר אנכי אצורך אל תחת מפניהם פן אחריק
 לפנייהם: ואני הנחה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
 ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשירת
 לכהנייה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך
 כי אתה אני נאס יהוה להצלה: ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר פה אמר
 יהוה וברתי לך חסד ועוורך אהבת כל לתיך לכתך אחרי
 במדבר בארץ לא זרועה: קדש ישראל ליהוה ראשית
 תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאס יהוה:

הפטרות שמות כמנהג האשכנזים כישועיה סימן כז

הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני
 חבל תנובה: תכמפת מפרו חפרו אס כהרג
 הרניו הרג: בסאמארה בשלחה תריבנה הגה בריתו
 תקשה ביום קדים: לכן בואת יכפר עון יעקב וזח כל
 פני הסר חטאתו בשומו: כל אבני מופת באבני נר מנפצות
 לא יקמו אשרים וחפנים: כי עיר בצורה בוד נוח משלח
 ונענב במדבר שם ידעה עגל ושם ירבו וכלה סעפיה:
 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאורות אותה כי
 לא עסבינות הוא על כן לא ירחמנו עשתו ויצרו לא
 יחננו: ויהי ביום תחוא יתפט יהוה משבלת תננה

עד

עֲרַנְחָל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַר אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר נְדוּל וּבָאוּ הָאֲבִירִים
בְּאַרְצָא אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאַרְצָא מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּתֵר
הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם׃ הוּי עֲמַדַת גְּאוֹת שְׁכַרְי אֲפָרִים וְצִיץ
גָּבַל צְבִי תִפְאֲרָתוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גַּיֵּא־שְׁמַנִּים תְּלוּמֵי יוֹן׃
הִנֵּה חֹזֵק וְאַמֵץ לְאַדְנֵי כְּוֹרֵם בְּרַד שֶׁעַר קָטַב כְּוֹרֵם מִים
בְּבִירִים שְׁטֹפִים הַנֵּיחַ לְאַרְצָא בְּיָד׃ בְּרַגְלִים תִּרְמַסְנָה
עֲמַרְתָּ גְּאוֹת שְׁכַרְי אֲפָרִים׃ וְהִתְחַה צִיצַת נָבַל צְבִי
תִפְאֲרָתוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גַּיֵּא שְׁמַנִּים כְּכַוִּיָּה בְּטֵרֵם קִיץ
אֲשֶׁר יִדְאֶה תִרְאֶה אוֹתָהּ בְּעוֹדָה בְּכַפּוֹ יִכְלַעְנָה׃ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לְעֲמַרְתָּ צְבִי וְלַצְפִּירַת תִּפְאֲרָתָה
לְשֹׂאֵר עַמּוֹ׃ וְלָרוּחַ מִשְׁפָּט לְיֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה
מִשִּׁיבֵי מַלְחָמָה שְׁעָרָה׃ וְגַם־אַלֶּה בֵּינָן שָׁנוֹ וּבִשְׂכָר תַּעֲנִי
כִּתְוֹן וְנָבִיא שָׁנוֹ בִּשְׂכָר נִבְלָעוּ מִן־תִּיץ תַּעֲנִי מִן־הַשְׂכָּר שָׁנוֹ
בְּרֹאחַ פָּקוּ פְּלִילִיָּה׃ כִּי כָּל־שְׁלַחְנוֹת מְלֹאוֹ קִיא צָאָה בְּלִי
מְקוֹם׃ אֶת־מִי יוֹרֵה דַעַה וְאַת־מִי יִבִּין שְׁמוּעָה נְמוּלִי
מַחְלָב עֲתִיקֵן מִשְׁדִּים׃ כִּי צוֹ לְצוֹ צוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ
לְצוֹ וְעִיר שָׁם וְעִיר שָׁם׃ כִּי בִלְעַנִּי שָׁפָה וּבִלְשׁוֹן אַחֲרַת יִדְבֵר
אֶל־הָעַם הַזֶּה׃ אֲשֶׁר וְ אָמַר אֲלֵיהֶם זֹאת הַמַּעֲוֹתָה הַנִּיחָה
לְעִיף וְזֹאת הַמְרַגְעָה וְלֹא אָבוֹא שְׁמוּעַ׃ וְהָיָה לָהֶם דְּבַר־
יְהוָה צוֹ לְצוֹ צוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ לְצוֹ
לְמַעַן יִלְכוּ וּבְשָׁלוֹ אַחֲוֹר וּנְשַׁבְרוּ וּנְקִשׁוּ וּנְלַפְדּוּ׃ לָכֵן כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אֲבֹרְהָם לֹא־
עָתָה יִבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ׃ כִּי בְּרֹאוֹתָו יִלְדּוּ
מַעֲשֵׂה יְדֵי בְּקִרְבּוֹ יִקְדִישׁוּ שְׁמִי וְהַקְדִישׁוּ אֶת־קְדוּשַׁת יַעֲקֹב
וְאֶת־אַלְהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃

הפטרת וארא ביהוקאל סימן כה

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצִי וְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הַעַמִּים
אֲשֶׁר נָפְצוּ בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָּם לְעֵינֵי חַגּוּיִם וְיִשְׁבּוּ
עַל־אַדְמַתָּם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לַיעֲקֹב׃ וְיִשְׁבּוּ עֲלֶיהָ
לְכַטַּח וּבְנֵי בָתִּים וְנִמְעוּ כְּרַמִּים וְיִשְׁבּוּ לְכַטַּח בַּעֲשׂוֹתֵי
שֹׁפְטִים בְּכָל הַשָּׂאֲמִים אַתֶּם מִסְכִּיבְתֶם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ בַּשָּׁנָה הַעֲשׂוֹרִית בַּעֲשׂוֹרֵי בַשָּׁנִים עֲשׂוֹר לְחַדֵּשׁ תִּיז
דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּרֹאֲדָם שִׁים פָּנֶיךָ עַל־פְּרַעַח
מְלֶךְ מִצְרַיִם וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כְּלָה׃ דְּבַר וְאָמַרְתָּ
כֹּה־אָמַר וְ אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עֲלֶיךָ פְּרַעַח מְלֶךְ־מִצְרַיִם
הַתִּנִּים הַגְּדוֹל חֲרָבֵךְ בְּתוֹךְ יָאֲרִיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יָאֲרִי וְאֲנִי
עָשִׂיתָנִי׃ וְנָתַתִּי תַחִיִּים בְּלַחֲיָהּ וְהִדְבַקְתִּי דַּגְתֵי־יָאֲרִיךָ
בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ וְהִעֲלִיתֶךָ מִתּוֹךְ יָאֲרִיךָ וְאֵת כָּל־דַּגְתֵי יָאֲרִיךָ
בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ חֲרָבֵךְ׃ וְנִטְשִׁיתֶךָ הַמְדַבְּרָה אוֹתָהּ וְאֵת כָּל־
דַּגְתֵי יָאֲרִיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִפּוֹל לֹא תֹאסֶף וְלֹא תִקְבֹּץ לְתֵיבַת
הָאָרֶץ וְלַעֲוֹת הַשָּׂמַיִם נִתְמַיֶּךָ לֹא־כִלָּה׃ וְיָדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן הָיוּתֶם מִשְׁעַתָּה קִנְיָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃
כִּתְפַשְׁטֶם בָּךְ בַּפֶּךָ תִרוֹץ וּבְקַעַתָּה לָהֶם כָּל־כְּתָף וּכְחַשְׁעֶנֶם
עֲלֶיךָ תִשְׁכַּר וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מִתְנַיִם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מִבִּיא עֲלֶיךָ חֲרָב וְהִכַּרְתִּי מִמֶּךָ אָדָם
וּבַחֲמָה׃ וְהִיחָה אֲרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחֲרָבָה וְיָדְעוּ כִּי־
אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר יָאֲרִי לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי׃ לָכֵן הִנְנִי אֹלֵיךָ
וְאֶל־יָאֲרִיךָ וְנָתַתִּי אֶת־אֲרֶץ מִצְרַיִם לְחֲרָבוֹת חֲרָב שִׁמְמָה
מִמְגֵּדֶל סוּנָה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ׃ לֹא תַעֲבֹר־כָּה תֵל אָדָם
וְרַגַל בַּחֲמָה לֹא תַעֲבֹר־כָּה וְלֹא תִשָּׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְנָתַתִּי
אֶת־אֲרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְמָה בְּתוֹךְ וְ אֲרָצוֹת נִשְׁמוֹת וְעַרְיָה בְּתוֹךְ
עָרִים

ערים מהרבות תהיון שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה וישבתי את שבבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרום על ארץ מקורתם ותיו שם ממלכה שפלה מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחמש החדש דבר יהוה אלי לאמר בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביר את חילו עברה גדלה אל צר בל ראש מקרה וכל כתף מרומה ושכר לא יהיה לו ולחילו מצר על העברה אשר עבד עליה לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא חמנה ושלל שללה ובונו בזה וחיתת שכר לחילו פעלתו אשר עבד כה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה ביום ההוא אצמית קרן לבית ישראל ואלך אתן פתחיהם בתוכם וידעו כי אני יהוה

הפטרת כא בירמיה סימן מו

הדבר אשר דבר יהוה אלי ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל לתבות את ארץ מצרים תגידו במצרים ותשמיעו במגדול ותשמיעו בנה ובתחפנותם אמרו והתנצב ותכן לך כי אכלה חרב סביבך מדוע נסתף אביהך לא עמד כי יהיה תדפו הרבה נושיל נם

בס נפל איש אל דעתו ויאמרו קומה ונשברה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב תיונה קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר תמועד חיאני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתביר בתרים וכברמל בים יבוא כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי ינה לשמה ויהיה ונצתה מאין יושב עגלה יפתחיה מצרים קרץ משמן בא בא גם שכרית בקרבה פעולי מרבק כי גם המרה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם קולה פגחש לך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה בחטבי עצים פרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון אמר יהוה צבאות אלתי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלתיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל המטחים בו ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחריו כן תשכן כי מי יקדם נאם יהוה ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תתיר ישראל כי הנני מושעה מרחוק ואת ירעה מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחקיד אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתה אני כי אעשה כלך בכל הגוים אשר תדחתה שמה ואתה לא תעשה כלך ויסרתה למשפט ונקרה לא אגוקה

הפטרת בשלח כשופטים סימן דה

ודבורה אשר נביאה אשרת לפירות תיא שפטה את ישראל בעת ההיא והיא יושבת פתח חמר

תָּמַר דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָח וּבֵין בֵּית־אֵל בְּתוֹךְ אֲפָרַיִם וַיַּעַל
 אֵלָיָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁפָּט׃ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־
 אֲבִינֵעָם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צִוִּיתִי וַיְהִי
 אֵלֵהֶיּוֹם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי לֶךְ וּמִשְׁכַּת בְּתוֹר תָּבוֹר וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ עֲשֵׂרֶת
 אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן׃ וּמִשְׁכַּתִּי אֵלַיךְ אֶל־
 גַּחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא בֵּין וְאֶת־דֹּכָב וְאֶת־
 בְּמוֹנֵי וְנִתְמַחֵהוּ בִידֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה בָּרַק אִם־תִּלְכֵּי עִמִּי
 וְהִלַּכְתִּי וְאִם־לֹא תִלְכֵּי עִמִּי לֹא אֵלַיךְ׃ וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ
 אִיךָ עִמָּךְ אִפְסִי כִּי לֹא תִהְיֶה תַפְאֲרְתְּךָ עַל־הַדָּרָךְ אֲשֶׁר־
 אֶתְרוּ הוֹלֵךְ כִּי בֵּינֵךְ אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וְתִקַּם
 דְּבוּרָה וְהִלְךְ עִם־בָּרַק קְדֻשָׁה׃ וַיִּזְעַק בָּרַק אֶת־זְבֻלוֹן
 וְאֶת־נִפְתָּלִי קְדֻשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֵׂרֶת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל
 עִמּוֹ דְּבוּרָה׃ וַתְּכַר הַקִּישִׁי נִפְרָד מִקֵּץ מִבְּנֵי חֲבֵב חֲתוּן
 מִיָּדָה וַיִּט אֶחָלוֹ עַד־אֵלּוֹן בְּצַעֲנִים אֲשֶׁר אֶת־קְדָשׁ׃
 וַיִּגְדוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָּרַק בֶּן־אֲבִינֵעָם הַר־תָּבוֹר׃ וַיִּזְעַק
 סִיסְרָא אֶת־כָּל־דֹּכָבֵי תִשְׁעֵי מְאוֹת רֶכֶב בְּרוֹז וְאֶת־כָּל־הַעָם
 אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֹשֶׁת חַגִּוּיִם אֶל־גַּחַל קִישׁוֹן׃ וַתֹּאמֶר דְּבוּרָה
 אֶל־בָּרַק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
 בִּידֶךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ וַיִּרַד בָּרַק מִתּוֹר תָּבוֹר וְעֲשֵׂרֶת
 אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו וַיִּתֵּם יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־
 כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב לִפְנֵי בָרַק וַיִּרַד סִיסְרָא מֵעַל הַמִּרְכָּבָה
 וַיָּנֶם בְּרַגְלָיו׃ וּבָרַק רָדַף אַחֲרָיָה הָרֶכֶב וְאַחֲרָיָה הַמַּחֲנֶה
 עַד חֲרֹשֶׁת חַגִּוּיִם וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה סִיסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא
 נִשְׁאַר עַד־אַחַד׃ וּסִיסְרָא נָם בְּרַגְלָיו אֶל־אֶחָל יַעַל אֶשֶׁת
 תְּכַר הַקִּישִׁי כִּי שְׁלוֹם בֵּין יְבִין מִלְד־חֲצוֹר וּבֵין בֵּית תְּכַר
 הַקִּישִׁי׃ וַתֵּצֵא יַעַל לְקִרְיַת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲרֻנִּי
 בְּצַעֲנִים ק'

סוּרָה אֵלַי אֶל־תִּירָא וַיִּסַּר אֵלָיֶה הָאֶחָלָה וַתִּכְסְּהוּ
 בְּשִׂמְכָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה הַשְׁקִינִי נָא מֵעַט־מִים כִּי צָמְתִי
 וַתַּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֵהוּ וַתִּכְסְּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה
 עֹמֵד פֶּתַח הָאֶחָל וְהִיָּה אִם־אִישׁ יָבֹא וְשָׁאַלְךָ וַאֲמַר הַיֵּשֶׁת־
 פֶּה אִישׁ וַאֲמַרְתָּ אֵין׃ וַתִּקַּח יַעַל אֶשֶׁת־תְּכַר אֶת־יֶתֶד
 הָאֶחָל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבֵּת בִּידָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בְּלַיִט
 וַתִּתְקַע אֶת־יֶתֶד בְּרַקְתּוֹ וַתִּצְנֶה בְּאָרְץ וְהוּא־נִרְדַּם וַיַּעַף
 נִימְת׃ וַתִּנְחַ בָּרַק רֶדֶף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעַל לְקִרְיַתָּהּ
 וַתֹּאמֶר לוֹ לֶךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקִשׁ וַיָּבֹא
 אֵלָיָה וְהִגִּיד סִיסְרָא נִפְלֵ מֵת וַתִּירָד בְּרַקְתּוֹ׃ וַיִּכְנַע
 אֲלֵהִים בָּיּוֹם הַהוּא אֵת יְבִין מִלְד־כְּנַעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַתִּלְךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וּקְשָׁה עַל יְבִין מִלְד־כְּנַעַן עַד
 אֲשֶׁר תְּכַרְתּוּ אֵת יְבִין מִלְד־כְּנַעַן׃

כאן מתחילים הספרדים

ותשר דבורה וברק בן־אבינעם ביום ההוא
 לאמר: בפדע פדעות בישראל בחרתנדב
 עם ברכו יהודה: שמעו מלכים האוינו
 דוגים אנכי ליהודה אנכי אשירה אומר
 ליהודה אלהי ישראל: יהודה בצאתך
 משעיר בצעדה משדה אדום ארץ
 לעשה גס־שמים גמפי גס־עבים גמפי
 מים: תרים גולו מפני יהודה זרה סיני
 מפני יהודה אלהי ישראל: בימי שמער בן־ענת
 בימי יעל חדלו ארתות והלכי נתיבות
 ילכו ארתות עקלקלות: חדלו פרעון
 בישראל

קנה

הפטרת בשלח

בישראל

חדלו עד שקמתי

שקמתי אם

דבורה

בישראל : יבחר

אלהים

חדשים או לחם שערים

אם יראה ורמח

מגן

בארבעים אלה

בישראל :

לבי לחוקני ישראל המתנדבים

בעם ברנו יהוה :

רכבי אתנות

אחרות

ישבי על-מדין

והלגי

על-דרך שיחיו :

מקול מתצאים בין

משאבים

שם יתנו צדקות יהוה

צדקת

פרונו בישראל

או ירדו לשערים עם-

יהוה :

עורי עורי דבורה

עורי

עורי דברי-שיר

קום ברק ושבה שכינה בך

אבינעם :

או ירד שריר לאדירים עם יהוה

ירדלי בגבורים :

מני אפרים שרשם

בעמלק

אחריו בנימין בעממיה

מני

מכיר ירדו מתקקים

ומזבולן משקים בשבת

ספר :

ושרי ביששכר עסד-דבורה

ויששכר

בן ברק בעמק

שלח ברנלי

בפלגות

ראובן גדלים חקקי-

לב :

למה ישבת בין

המשפטים לשמע

עדרים לפלגות

שרקות

ראובן

גדלים חקרי-לב :

גלעד בעבר תודו

שכן

ורו למה יגור אנרות

אשר

ישב לחוף ימים

ועל-מפרציו

ובולן עם חרף גפשו למה

ישכן :

ונפתלי

על מרומי שדה :

באו מלכים

נלחמו

הפטרת בשלח

קנה

נלחמו

או נלחמו מלכך כנען

על-מי מגדו

בתענה

בצע בספר לא

לקחו :

מן-שמים נלחמו

הכוכבים

ממסלותם נלחמו עם

סיסרא :

נתל קישון

גרפם

נתל קדומים נתל קישון

תדרכי

גפשי עז :

או תלמו עקבי-

סוס

מדתרות בתרות אפיריו :

אורו

מרוו אמר מלאך יהוה

ארו ארו

ישביה

כי לא-באו לעזבת יהוה

לעזבת

יהוה בגבורים :

תברך מנשים

יעל

אשת חבר תקיני

מנשים

באהל תכרה :

מים שאל חלב

נתנה

בספל אדירים תקריבת חמאה :

יהוה

ליתר תשלחנח

וימינה לתלמות

עמלים

והלמה סיסרא מתקה ראשו

ומחצה

וחלפת בקתו :

בין רגליה ברע נפל

שכב

בין רגליה ברע נפל

באשר

ברע שם נפל שדוד :

בעד תחלון נשקפה

ותעבב

אם סיסרא בעד האשנב

מדוע

בשש רכבו לבוא

מדוע אחרו פעמי

מרכבותיו :

חכמות שרותיה תעננה

אף-

היא תשיב אמריה לה :

הלא ימצאו יחלקי

שלל

רחם רחמתיים לראש גבר

שלל

צבעים לסיסרא

שלל

צבע

רקמתיים לצוארי שלל :

כן יאכרו

כל-אויביה יהוה

ואתכיו בצאת השמש

בגברתי

ותשקט הארץ ארבעים

שנה :

הפטרות יתרו כישעיה סימן ו

בשנת מות חמלך עויתו ואראה את אדני ישב על-
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל : שרפים
 עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים
 יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף : וקרא ות
 אליו והוא יקרא קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו : וינעו אמורת הספים מקול חקורא והבית
 ימלא עשן : ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים
 אנכי ובחוף עס טמא שפתים אנכי ישב כי את החמלך
 יהוה צבאות ראו עיני : ויעף אלי אחד מן השרפים וכירו
 רצפה במלקתים לקח מעל המזבח : וינע על פני נאמר
 הנה נגע זה על שפתיה וסר עונה והסאתה הכפר :
 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי יקד לנו
 ואמר הנני שלחני : ויאמר לה ואמרת לעם הוזה שמעו
 שמוע ואל תבינו וראו ואל תדעו : השמן לבית העם
 יהוה ואנני חכבד ועינו השע פני ראה בעיני ובאנני
 ישמע ולבבו יבין ורפא לו : ואמר ערמתי אדני
 ויאמר עד אשר אס שאו ערים מאין יושב ובתים מאין
 אדם והאדמה תשאה שממת : ורחק יהוה את האדם
 ורבה העוונה בקרב הארץ : ועוד בה עשירה ושבה
 והיתה לבער באלה וכאלון אשר בשלבת מצבת בס
 ורע קדש מצבתה :

כאן מסיימן הספרים

גתי בימי אהו בנרותם בן עויתו מלך יתרה עלה רצין
 מלך אדם ופח בן דמליתו מלך ישראל ירושלם לפלחמת
 עליה

עליה ולא יכל להלחם עליה : ויגד לבית דוד לאמר
 נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו בנוע עצי ער
 מפני דוח : ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אהו
 אתה ושאר ישוב בנה אל קצה העלת הפרכה העליונה
 אל מסלת שדה כובס : ואמרת אליו השמר ותשקט אל
 תירא ולבבה אל יבך משני זנבות האורים העשנים האלת
 בתרי אף רצין וארם ובן דמליתו : יען פיתעץ עליך ארם
 בעת אפרים ובן דמליתו לאמר : געלה ביהודה ונקיצנה
 ונקיצנה אלענו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל : כי
 ילד ילד לנו בן נפד לנו ותתי המשחה על שכמו ויקרא
 שמו פלא ויעץ אל גבור אבי עד שר שלום : לסרפה
 המשחה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להבין
 אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת
 יהוה צבאות תעשה ואת :

הפטרות משפטים בירמיהו סימן לד

הרבר אשר יהיה אל ירמיהו מאת יתרה אחרי כות
 חמלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם
 לקרא להם דוד : לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו
 העבדי והעבדיה חפשים לבלתי עבדו בם ביהודי אחיהו
 איש : וישמעו כל היהודים וכל העם אשר באו בבית
 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי
 עבדו בם עוד וישמעו וישלחו : וישבו אחרי כן וישבו
 את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים
 ויכבשו לועבדים ולשפחות : ויהי דבר יהוה אל ירמיהו

מאת

L יא

למרכה ק' ויכשוש ק'
Chomisch T. II.

מאת יהוה לאמר: כה־אמר יהוה אלתי ישראל אנכי ברתי ברית את־אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: מקץ שבע שנים תשלחו איש אס־אחיו העברי אשר ימכר לה ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמד ולא־שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את־אונם: ותשבו אתם היום ותעשו את־הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר־נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו את־שמי ותשבו איש את־עבדו ואיש את־שפחתו אשר־שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה־אמר יהוה אתם לא־שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נא־יהוה אל־תחרב אל־הדבר ואל־הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ: ונתתי את־האנשים העברים את־בריתי אשר לא־הקימו את־דברי הברית אשר ברתי לפני העגל אשר ברתי לשנים ויעברו בין בתריו: שרי יהודה ושרי ירושלם תפסיסם ותפתנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתתם נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ואת־צדקתו מלך־יהודה ואת־שריו אתו ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: הנני מצות נאסיהוה ותשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת־ערי יהודה אתן שממה מאין ישוב: כה אמר יהוה אמלא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא־שמת: וס־זרע יעקב ודר עברי אמאס מקבת מורעו

לזעוה

מורעו משלים אל־זרע אבותם ישחק ויעקב כי־אשוב את־שבותם ורחמתיים:

הפטרת תרומה כמלכים א סימן ה

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר־לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך שלמה מס מכל־ישראל ויהי רמס שלשים אלה איש: וישלחם לבנות עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יתנו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירים על־הרמס: ויהי לשלמה שבעים אלה נשא סבל ושמנים אלה חצב בהר: לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על־המלאכה שלשת אלפים ושלוש מאות הדרים בעם העשים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירם והנגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני־ישראל מארץ־מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על־ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים־אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו: והאולם על־פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על־פני רחב הבית עשר באמה רחבו על־פני הבית: ויעש לבית חלונות שקפים אטמים: ויבן על־קיר הבית יצוע סביב את־קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: היצוע תחתנה חמש באמה רחבה ותתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה

אשיב ק' יציע ק' היציע ק' L 2

רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחו
 בקירות חבית: ותבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה
 ומקבות והגרון כלכלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו:
 פתח הצלע התיכנה אל-פתח חבית הימנית ובלולים יעלו
 על-התיכנה ומן-התיכנה אל-חשלים: ויבן את-החבית
 ויכלהו ויספן את-החבית גבים ושדרת בארזים: ויבן את-
 היציע על-כל-החבית חמש אמות קומתו ויאתו את-החבית
 בעצי ארזים: ויהי דברי-היה אל-שלמה לאמר: חבית
 הוה אשר-אתה בנה אס-תלך בחקתי ואת-משפטי תעשה
 ושמרת את-כל-מצותי ללכת בהם ותקמתי את-דברי
 אהך אשר דברתי אל-דוד אביך: ושכנתי בתוך בני
 ישראל ולא אעזב את-עמי ישראל:

חפירת תצוה ביחוקאל סימן מג

אתה בן-אדם הנג את-בית-ישראל את-החבית ויבנמו
 מענותיהם ומדו את-החבית: ואס-נבנמו מכל
 אשר-עשו צורת חבית ותכונתו ומוצאו ומוצאו וכל-
 צורתו ואת כל-חקתו וכל-צורתו וכל-תורתו הוצע
 אותם וכתב לעיניהם וישמרו את-כל-צורתו ואת-כל-
 חקתיו ועשו אותם: ואת תורת חבית על-ראש הוה
 כל-גבול סביב ו סביב קדש קדשים הנה-ואת תורת
 חבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה ואמה וסופח
 וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל-שפתה סביב ורת
 האמה ווה גב המזבח: ומחיק הארץ עד-העזרה
 המחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומחוצה
 צורתיה ק' תורתו ס'
 חסמנה

חמשה עד-העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה:
 ותהראל ארבע אמות ומחוצה למעלה תקרנות ארבע:
 והאראל שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע
 אל ארבעת רבעיו: והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע
 עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי
 האמה ותחיקלה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים:
 ויאמר אלי בן-אדם בה אמר ארני יהוה אלה חקות
 המזבח ביום תעשותיו להעלות עליו עולה ולזקק עליו
 דם: ונתתה אל-הפתחים תלויים אשר הם מרע צדוק
 תקרבים אלי נאם ארני יהוה לשרתני פר בן-בקר
 לחטאת: ולקחת מדמו ונתתה על-ארבע קרנותיו ואל-
 ארבע פנות העזרה ואל-הגבול סביב וחטאת אותו
 וכפרתהו: ולקחת את חפר החטאת ושרפו במזבח חבית
 מחוץ למקדש: וביום השני תקריב שעיר-עזים תמים
 לחטאת וחטאו את-המזבח כאשר חטאו בפר: בכלותך
 מחטא תקריב פר בן-בקר תמים ואיל מן-הצאן תמים:
 ותקרבתם לפני יהוה והשליכו הפתנים עליהם מלח והעלו
 אותם עלה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר-חטאת
 ליום ופר בן-בקר ואיל מן-הצאן תמים ועשו: שבעת
 ימים וכפרו את-המזבח וטהרו אותו ומלאו יו: ויכלו
 את-הימים והיה ביום השמיני ותלאה יעשו הפתנים על-
 המזבח את-עולותיהם ואת-שלמיכם ורצאתי אתכם נאם
 ארני יהוה:

ומחוצה ק' והאראל ק' יכפרו ק' ידיו ק' ויהי

הפטרת תשא כמנהג האשכנזים במלכים א סימן יח

וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֱלֹהֵיהֶם בְּשָׁנָה
 הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לְךָ הִרְאָה אֶל־אֲחָב וְאַתָּה
 מִמֶּד עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וַיִּלְךְ אֵלֶיהוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחָב
 וְהָרַעַב חֹק בְּשִׁמְרוֹן וַיִּקְרָא אֲחָב אֶל־עַבְדֵּיהֶם אֲשֶׁר־
 עַל־הַבַּיִת וְעַבְדֵּיהֶם תָּיִד יָרָא אֶת־יְהוָה מֵאֹד וַיְהִי
 בְּהִמְכִּיר אֲיוֹבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדֵּיהֶם מֵאֹחַ
 נְבִיאִים וַיַּחְבֵּאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וּכְלַפְלַם לֶחֶם וּמַיִם וַיֹּאמֶר
 אֲחָב אֶל־עַבְדֵּיהֶם לֵךְ בְּאָרְץ אֶל־כָּל־מַעֲיַן תַּמּוּם
 וְאֵל כָּל־הַנְּחָלִים אוֹלֵי וְנִמְצָא חֲצִיר וְנַחְיָה סוּס וּפֶרֶד וְלוֹא
 נִכְרִית מִן־הַבְּחֵמָה וַיִּחְלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לְעַבְדֵּיהֶם
 אֲחָב תֵּלֵךְ בְּדָרֶךְ אַחַד לְבָדוֹ וְעַבְדֵּיהֶם תֵּלֵךְ בְּדָרֶךְ אַחַד
 לְבָדוֹ וַיְהִי עַבְדֵּיהֶם בְּדָרֶךְ וְהִגִּיד אֵלֶיהֶם לִקְרָאתוֹ וַיִּפְתּוּ
 נִפְל עַל־פְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ
 אֲנִי לֵךְ אִמֵּר לְאֲדֹנָי הִגִּיד אֵלֶיהֶם וַיֹּאמֶר מֶדָּה חֲסָאתִי
 כִּי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדְּךָ בֵּינֵךְ אֲחָב לְהַמִּיתֵנִי מִי וַיְהִי
 אֵלֶיהֶם אִם־יִשְׁגֹּי וּמַמְלַכָּה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם
 לְבַקֵּשׁוֹ וַאֲמָרוּ אִין וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי כִּי
 לֹא יִמְצָאָהּ וְעַתָּה אַתָּה אִמֵּר לֵךְ אִמֵּר לְאֲדֹנָי הִגִּיד
 אֵלֶיהֶם וְהָיָה אֲנִי וְאֵלֶךְ מֵאַתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאָף עַל־
 אֲשֶׁר לֹא־אֲדַע וּבֹאתִי לְחַגִּיד לְאֲחָב וְלֹא יִמְצָאָהּ וְהִרְגֵנִי
 וְעַבְדְּךָ יָרָא אֶת־יְהוָה מִנְּעָרֵי תִלְאֵהֶנָּה לְאֲדֹנָי אֶת־אֲשֶׁר־
 עָשִׂיתִי בְּהַרְגוֹ אֲיוֹבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאֲחָבָא מִנְּבִיאֵי יְהוָה
 מֵאֹחַ אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וּכְלַפְלַם לֶחֶם
 וּמַיִם וְעַתָּה אַתָּה אִמֵּר לֵךְ אִמֵּר לְאֲדֹנָי הִגִּיד אֵלֶיהֶם
 וְהִרְגֵנִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהֶם מִי יְהוָה עֲבֹאת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי
 לְפָנָיו

לְפָנָיו כִּי הָיוּ אֲרָאָה אֵלָיו וַיִּלְךְ עַבְדֵּיהֶם לִקְרַאת אֲחָב
 וַיִּגְדְּלוּ וַיִּלְךְ אֲחָב לִקְרַאת אֵלֶיהֶם וַיְהִי כִּרְאוֹת אֲחָב
 אֶת־אֵלֶיהֶם וַיֹּאמֶר אֲחָב אֵלָיו הֲאֵתָה זֶה עַבְדֵּי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 לֹא עַבְדֵּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אֲבִיךָ
 בַּעֲבוּבְכֶם אֶת־מִצּוֹת יְהוָה וְתִלְךְ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים וְעַתָּה
 שְׁלַח קִבְּץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־תֵּדַר הַכְּרַמֶּל וְאֶת־נְבִיאֵי
 הַבְּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת
 אֲכַלִּי שְׁלַחן אֲיוֹבֵל

כאן מתחילים הספרדים

וַיִּשְׁלַח אֲחָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־נְבִיאִים
 אֶל־תֵּדַר הַכְּרַמֶּל וַיִּגַּשׁ אֵלֶיהֶם אֶל־כָּל־הַעָם
 וַיֹּאמֶר עַד־מַתִּי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי חַסְעָפִים אִם־יְהוָה
 הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבְּעַל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא־עָנוּ הָעָם
 אֹתוֹ דְּבַר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהֶם אֶל־הָעָם אֲנִי נֹתַרְתִּי נְבִיא
 לַיהוָה לְבָדִי וְנְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּתְנוּ־לָנוּ
 שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּכְתְּרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְחֲחוּהוּ
 וַיִּשְׂמֹו עַל־הַעֲצִים וְאִשׁ לֹא יִשְׂמֹו וְאֲנִי אַעֲשֶׂה וְאֶת־
 הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל־הַעֲצִים וְאִשׁ לֹא אֲשִׂים וַיִּקְרָאתֶם
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי אִקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּאִשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
 טוֹב הַדְּבַר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהֶם לְנְבִיאֵי הַבְּעַל בְּתָרוּ לָכֶם
 הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֵאשִׁנָּה כִּי אַתֶּם הַרְבִּיּוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם
 אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשְׂמֹו וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם
 וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם־הַבְּעַל מִהַכְּבֹד וְעַד־הַצֹּתְרִים לֵאמֹר
 הַבְּעַל עָנָנוּ וְאִין קוֹל וְאִין עֵנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר

עשה: ויהי בצחרים ויתל בתם אליהו ויאמר קראו בקול גדול באלהים הוא כי שית וכישית לו וכי יתקד לו אולי ישן הוא ויקץ: ויקראו בקול גדול ויתקדו כמשפטם בתרבות וברמחים עד שפחדם עליהם: ויהי בעבר הצחרים וירנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי וישו כל העם אליו וירפא את מוזבח יהוה החרום: ויקח אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבמי בני יעקב אשר היה דברי יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה את האבנים מוזבח בשם יהוה ויעש תעלה בבית סאתים זרע סביב למוזבח: ויערך את העצים וינתח את הפור וישם על העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו המים סביב למוזבח וגם את העלה מלאו מים: ויהי בעלות המנחה ויש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלתי אברהם יצחק וישאל היום ידע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: עני יהוה עני ודעו העם בהוה כי אתה יהוה האלהים ואתה חספת את לבם אתרנית: ותפל אשר יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחבת: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים:

הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים במלכים א סימן ז

וישלח המלך שלמה ויקח את חזקים מצר: כן אשה אלמנה הוא ממטרה נפתלי ואביו איש צדי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסב את העמוד השני: ושתיה כתורות עשו לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: שבבים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ויעש את העמודים ושני טורים סביב עליה שבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: וכתרת על שני העמודים גס מפעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמנים מאתים טורים סביב על הכתרת השנית: ויקם את העמודים לאלם הרוכל ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל ראש העמודים מעשה שושן ותהם מלאכת העמודים: ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל: סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים כביב

סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: עמד על-שני
 עשר בקר שלשה פנים ו צפורה ושלשה פנים ימה
 ושלשה פנים נגדה ושלשה פנים מזרחה ותים עליהם
 מלמעלה וכל אהריתם ביתה: ועביו טפח ושפתו במעשה
 שפת-כוס פרח שושן אלפים בת יביל:

הפטרת ויקהל כמנהג האשכנזים במלכים א סימן ז
 והיא הפטרת פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאני

ויעש חיהום את-הפירות ואת-היעים ואת-המזקרות
 ויכל חיהום לעשות את-כל-המלאכה אשר עשה
 למלך שלמה בית יהוה: עמדים שנים ונלת הכתרת
 אשר-על-ראש העמודים שתיים והשבכות שתיים לכסות
 את-שתי גלות הכתרת אשר על-ראש העמודים: ואת-
 הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני-טורים רמנים
 לשבכה האחת לכסות את-שתי גלות הכתרת אשר על-פני
 העמודים: ואת-המכנות עשר ואת-הפירות עשרה על-
 המכנות: ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים-עשר תחת
 תים: ואת-הסירות ואת-היעים ואת-המזקרות ואת כל-
 הכלים האהל אשר עשה חיהום למלך שלמה בית יהוה
 נחשת ממרט: בכבר תיודן יצקם המלך במעבה
 האדמה בין סבות ובין צרתן: ויגה שלמה את-כל-הכלים
 מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ויעש שלמה
 את כל-הכלים אשר בית יהוה את מופת הוהב ואת-
 השלחן אשר עליו לחם תפנים וזהב: ואת-המנורות חמש
 מימין וחמש משמאל לפני הדביר וזהב סגור והפרח והנרת
 והמלקתים וזהב: והספות והמזמורות והמזקרות והכפות
 והמתות

והמתות וזהב סגור ותפתות לדלתות תבית הפנימי לקדש
 הקדשים לדלת תבית להיכל וזהב:

הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים במלכים א סימן ז

ותשלם כל-המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית
 יהוה ויבא שלמה את-קדשי דוד אביו את-
 הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים נתן באצרות בית יהוה: אז
 יקהל שלמה את-זקני ישראל ואת-כל-ראשי המטות נשיאי
 האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה ירושלם להעלות
 את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון: ויקהלו אל-
 המלך שלמה כל-איש ישראל בירח האתנים בתג הוא
 הקדש השביעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכתנים את-
 הארון: ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-כל-
 כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכתנים ותלויים:
 והמלך שלמה וכל-עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני
 הארון מובחים צאן ובקר אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב:
 ויבאו הכתנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר
 תבית אל-קדש הקדשים אל-תחת כנפי הכרובים: כי
 הכרובים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויסבו הכרובים
 על-הארון ועל-בדיו מלמעלה: ויארכו תבירים ויראו
 ראשי הכרובים מן-הקדש על-פני הדביר ולא יראו תחוצת
 ניהיו שם עד תיום הוה: אין בארון רק שני לתות
 האבנים אשר הניח שם משה בתרג אשר ברת יהוה
 עסבני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת
 הכתנים מן-הקדש והעגון מלא את-בית יהוה: ולא-יבילו
 הכתנים

הַפְּתוּיִם לַעֲמֹד לְשֹׁרֶת מִפְּנֵי הַעֲגוּן כִּי־מֵלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־
 בֵּית יְהוָה: אֹו אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֵן בְּעַרְפֶּל:
 בְּנֵה בְנֵיתִי בֵּית זָבַל לְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים: וַיִּסַּב
 הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת בְּלִקְתָּל יִשְׂרָאֵל וְכַל־קָתָל יִשְׂרָאֵל
 עֹמֵד: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו
 אֶת דְּוֹד אָבִי וַיִּבְרֹךְ מֵלֵא לֵאמֹר: מוֹדֵתִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בְחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל־
 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בֵּית לַיהוָה שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּרוּךְ
 לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי עַס־לִבִּב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בֵּית
 לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי עֵן
 אֲשֶׁר הָיָה עַס־לִבְבֶךָ לִבְנוֹת בֵּית לַשֵּׁמִי חֲסִיבֶתָּ כִּי הָיָה
 עַס־לִבְבֶךָ: בָּרַק אֶתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת בִּי אִם־בְּנֶה תֵּיצֵא
 מִחֻלְצֶיךָ הוֹאִי־בְנֵה הַבַּיִת לַשֵּׁמִי: וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דָּבָרוֹ
 אֲשֶׁר דִּבֶּר וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲשַׁבּוּ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל
 בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֶבְנֶה הַבַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְאֲשֵׁם שְׁם מְקוֹם לְאַרְזוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַח
 עַס־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

הפטרות שבת וראש חדש כישעיה סימן סו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵי אֵיזוֹת בֵּית
 אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵיזוֹת מְקוֹם מְנוּחָתִי: וְאֶת־כָּל־אֱלֹהֵי
 יְדֵי עֲשֹׂתָהּ וַיְהִי כָל־אֱלֹהֵי נְאֻמֵי־יְהוָה וְאֵלֹהֵי אֲבִיט אֶל־
 עֵינַי וַיִּכְתֹּד־רוּחַ וַחֲרָד עַל־דִּבְרֵי: שׁוֹחֵט תִּשׁוּר מִכְּהֵדֵאִישׁ
 זֹבַח תִּשְׂתֶּה עֹרֶף כָּלֵב מַעֲרָה מִנְּחָה בַסִּיחֹזִיר מִזְכִּיר לִבְנֵה
 מִבְּרַךְ אֲוֹן גִּסְתִּימָה בָּחֵרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם נַפְשָׁם

הפצה

הַפְּצָה: נִסְדָּאִי אֶבְחַר בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגוֹרַתָם אֲבִיא לָהֶם עֵן
 קִרְאֹתִי וְאֵין עֹנֶה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הַרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר
 לֹא־תִפְצָתִי בָּחֵרוּ: שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחַדְדִים אֶל־דָּבָרוֹ
 אָמְרוּ אֲחִיכֶם שְׁנֵאִיכֶם מִנְּהִיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה
 וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ: קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר קוֹל מַחִיבֵל
 קוֹל יְהוָה מִשְׁלֵם גְּמוּלָה לְאֵיבָיו: בְּמִרְם תְּחִיל יִלְדָה בְּמִרְם
 יִבּוֹא הַבֵּל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר: מִי־שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה
 כְּאֵלֶּה תִּיחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אַחַד אִם־יִלְדֵה נָוִי פַעַם אַחַת כִּי־
 תִּלְדָה גִּסְתִּימָה צִיּוֹן אֶת־בְּנֵיהֶּ: הֲאֵנִי אֲשַׁבֵּד וְלֹא אוֹלִיד
 יֹאמֶר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אָמַר אֶל־הַיָּד: שְׁמַחוּ
 אֶת־יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בַּח כָּל־אֲחֵיבֵיה שִׁישׁוּ אֶתָּה מִשׁוֹשׁ כָּל־
 תַּמְתֵּאבְלִים עֲלֵיהֶּ: לְמַעַן תִּינָקוּ וְשִׁבַּעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְתֶּה
 לְמַעַן תִּמְצוּ וְהַתְעַנְנַתֶּם מוֹזוֹ כְּבוֹדָהּ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
 הַנְּנִי נֹטְמָה־אֲלֵיהֶּ בְּנֵהר שְׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹמֵף כְּבוֹד גּוֹיִם
 וְעִקְתֶּם עַל־צֵד תִּנְשָׂאוּ וְעַל־בְּרִכִים תִּשְׁעִשְׁעוּ: כֹּאִישׁ אֲשֶׁר
 אָמַר תִּנְחַמְנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ: וְרֹאיתֶם
 וְשִׂשׁ לְבַבְכֶם וְעֲצַמּוֹתֵיכֶם כִּכְשָׂא תִפְרַחְנָה וְנִדְעַת יַד־יְהוָה
 אֶת־עַבְדָּיו וְנַעַם אֶת־אֵיבָיו: כִּי־תִהְיֶה יְהוָה בְּאֵשׁ יִבּוֹא
 וּכְסוּפָה מִרְכַּבְתָּיו לַחֲשִׁיב בְּחִמְרוֹ אָפוּ וַיַּעֲרַתוּ בְּלַחְבֵּי־
 אֵשׁ: כִּי בְּאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וּרְבוּ
 חֲלָלֵי יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּמְטַהְרִים אֶל־תִּנְעוּת אַחַד
 אַחַד בְּתוֹךְ אֶכְלֵי בָשָׂר תַחֲזוֹר וְהִשְׁקִץ וְהַעֲכָבֵר יַחְדָּו יִסְפוּ
 נִאִם־יְהוָה: וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיִם וּמַחֲשַׁבְתֵיהֶם בְּאֵרֶה לְקַבֵּץ
 אֶת־כָּל־דְּגוּיִם וְחַלְשָׁנוֹת וּכְאֹו וְרֹאִי אֶת־כְּבוֹדִי: וְשִׁמְתִי בְהֵם
 אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מִמֶּם וּפְלִיטִים אֶל־תִּגּוּיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד
 מִשְׁכִּי קִשַׁת תִּגְבֵּל וַיִּגּוּן הָאִיִּם תִּרְחִקִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־

שמעו

אחת ק'

שמעי ולא תראו את כבודי ותגירו את כבודי בגוים : ותביאו את כל אחיכם מפל הגוים | מנתה | ליהיה בפוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרפדות על תר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה : ונסמתם אקח לפתנים ללוים אמר יהוה : כי כאשר תשמם תחדשים ותארץ תחדשה אשר אני עשרה עמדים לפני נאס יהוה בן יעמד זרעכם ושמכם : ותיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחור לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בגברי האנשים תפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה ותיו דראון לכל בשר :

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחור לפני אמר יהוה :

אנחנו ספרדים חס חל ר"ח ציוס ש"ק חו ציוס ח' לפוסף פסוק לחזון וחמון של הפטרת מחר חדש :

הפטרת מחר חדש כשמואל א סימן כ

ויאמר לוי יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך : ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול : ואני שלשת תחצים צדק אורה לשלחלי למטרה : ותנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אסאמר אמר הנער הנח תחצים | ממש והנה קחנו ובאת כיר שלום לך ואין דבר חידות : ואספה אמר לעלם הנח תחצים ממש והלאה לך כי שלחך יהוה : ותדבר אשר דברנו אני ואתה הנח יהוה

יהוה ביני ובינך עד עולם : ויסתר דוד בשדה ויהי דחדש וישב המלך על לחם לאכול : וישב המלך על מושבו בפעם | בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור : ויהי ממחרת תחדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בני ישי גס המול גס תיום אל לחם : ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם : ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוחלי אחי ועתה אסמצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על בן לא בא אל שלחן המלך : ויחראף שאול ביהונתן ויאמר לו בן געור המרהות הלא ידעתי כי יבחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמה : כי כל התימים אשר בן ישי חי על הארמה לא תבון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא : ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה ימרת מה עשה : ויטל שאול את החנית עליו לתפלו וידע יהונתן כי בלה היא מעם אביו להמית את דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בחר אף ולא אכל ביום תחדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן חשדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר הנער רץ מצאנא את תחצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא יורה תחצי לתעברו : ויבא הנער עד מקום תחצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר תלוי תחצי ממש והלאה : ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושך אל מעמד וילקט נער

גַּעַר יְהוֹנָתָן אֶת־תַּחְצִי וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו : וַתַּעַר לֹא־יָדַע
מֵאוּמָה אֶךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר : וַיִּפֶן יְהוֹנָתָן
אֶת־כְּלָיו אֶל־תַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ הֵבִיא תַעֲרִי :
הַנֶּעַר כָּא וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לִפְנֵי אֲרֻצָּה
וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּשְׁקֹוּ אִישׁ אֶת־רַעְוֵהוּ וַיִּבְכוּ אִישׁ
אֶת־רַעְוֵהוּ עַד־דָּוִד הַגִּדְלוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לָךְ
לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
יְהוָה יִהְיֶה וּבֵינֵינוּ וּבֵינֶךָ וּבֵין זֶרַע וּבֵין זֶרַע עַד־עוֹלָם :

שבת שלפני כ"ח חדר מנוחין שני ספרים בראשון קורין שבעה גברי בפרשת
שבעה וקדיש לעילא וצמור שני קורא המפטיר בפרשת כי פשו
מתחלת הפרשה עד לכפר על נפשותיכם

פרשת מפטיר של שבת שקלים

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וַנִּתְּנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה
בְּפֶקֶד אַתֶּם וְלֹא־יְהִיָּה בָהֶם גִּנָּף בְּפֶקֶד אַתֶּם : זֶה וַיִּתְּנוּ
כָּל־הַעֲבָדִים עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
עֶשְׂרִים גֵּרֶה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה : כֹּל
הַעֲבָדִים עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמָת
יְהוָה : הַעֲשִׂיר לֹא־רִבְּהָ וְהַדָּל לֹא יַמְעִיט מִמַּחְצִית
הַשֶּׁקֶל לַתֵּר אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם :
וְלִקְחֶתָּ אֶת־כֶּסֶף הַתְּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַנִּתַּת אֹתוֹ
עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם :

מפטירין הפרשה זו במלכים ב' סימן י"א

כאן מתחילים הספרים

וַיִּכְרַת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבַּיִת בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין
הָעָם לַיהוָה לְעַם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם :
וַיָּבֹאוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ אֶת־מוֹבְחָתוֹ
וְאֶת־צִלְמוֹ שִׁבְרוּ הַיָּטֵב וְאֶת מִתֵּן פִּתָּן הַפֶּעַל הֲרִגוּ לִפְנֵי
הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶן פְּקֻדָּת עַל־בָּיִת יְהוָה : וַיִּקַּח אֶת־
שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת־תְּפָרִי וְאֶת־הַרְצִים וְאֶת כָּל־עַם הָאָרֶץ
וַיִּרְיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבַּיִת יְהוָה וַיָּבֹאוּ הַרְדֵּי־שַׁעַר הַרְצִים
בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב עַל־כֶּסֶף הַמְּלָכִים : וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם־
הָאָרֶץ וְהַעִיר שָׂקֵטָה וְאֶת־עַתְלֵיהֶוּ חִמְרוּ בַחֲרָב בַּיֵּת
הַמֶּלֶךְ :

כאן מתחילים האשכנזים

בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמִלְכוֹ : בְּשֵׁנַת־שֶׁבַע לַיהוָה מֶלֶךְ
יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שֶׁבַע : וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ תִּישָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
כָּל־יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרְהוּ יְהוֹיָדָע חֲפָזָן : רַק תְּבָמוֹת לֹא־סָרוּ
עוֹד הָעָם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמוֹת : וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל־
חֲפָזָיִם כֹּל כֶּסֶף תְּקַדְּשִׁים אֲשֶׁר יֹבֵא בֵית־יְהוָה כֶּסֶף
עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֲרֹפוֹ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־
לֵב־אִישׁ לְהֵבִיא בֵּית יְהוָה : יִקְחוּ לָהֶם תְּבָנִים אִישׁ
מֵאֵת מִבְּרֹו וְהֵם יִחַקּוּ אֶת־בְּדֵק תְּבִית לְכֹל אֲשֶׁר־יִמְצָא
שָׁם בְּדֵק : וַיְהִי בִשְׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יְהוֹאָשׁ

יהוואש לא יחוקו הפתנים את דבדק הבית : ויקרא תמלך
 יהוואש ליהודיע הפתן ולפתנים ויאמר אליהם מדוע אינכם
 מחזקים את דבדק הבית ועתה אל תחזקו כסף מאת
 משריכם כי לדבדק הבית תתנהו : ויאתו הפתנים לבלתי
 קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את דבדק הבית :
 ויקח יהודיע הפתן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו
 אצל המזבח במזון בנווא איש בית יהוה ונתנר שמה
 הפתנים שמרי חספ את כל הכסף המובא בית יהוה :
 ויהי כראותם כירגב הכסף בארון ועל ספר תמלך
 ותפתן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה :
 ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הספקדים
 בית יהוה ויוציאוהו לתרשי העץ ולבנים העושים בית
 יהוה : ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב
 לחזק את דבדק בית יהוה ולכל אשר יצא על יד הבית
 לחזקה : אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות
 מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא
 בית יהוה : כי לעשי המלאכה יתנו וחזקו את בית
 יהוה : ולא יתשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף
 על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים :
 כסף אנשים וכסף תמאות לא יובא בית יהוה לפתנים
 יהיו :

(מכהג ספרדים חס חל ר"ח חזר ציוס א' לומר חזר הפטרת שקלים פסוק
 ראשון ולאחיון של הפטרת חזר חזק)

פרשת מפטיר שבת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק בהרדב בצאתכם
 מצרים : אשר קרה בהרדב ויוגב בך כל

מימין ק' וי ק' המפקדים ק' הנחשלים

הנחשלים אחריך ואתה ענף ויגע ולא נרא אליהם :
 ויהיה פתנים יתוה אליהם | לך מכל איביך מסביב בארץ
 אשר יתוה אליהם נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
 זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

הפטרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו

כאן מתחילין הספרים

ויאמר אל שאל אתי שלח יהוה למשחה
 למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול
 דברי יהוה :

כאן מתחילין האשכנזים

בה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק
 לישראל אשר שם לו בהרדב בעלתו ממצרים :
 עתה לך והפיתה את עמלק ותחרמתם את כל אשר לו
 ולא תחמל עליו והמחיה מאיש עד אשה מעולל ועד
 יונק משור ועד ששה מגמל ועד חמור : וישמע שאול
 את העם ויפקדם במלאים מאתים אלף רגלי ועשרת
 אלפים את איש יהודה : ויבא שאול עד עיר עמלק
 וירב בגחל : ויאמר שאול אל דוקיני לבו סרו רדו
 מתוך עמלקי פן אספה עמו ואתה עשיתיה חסד עם
 כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קניי מתוך עמלק :
 ויך שאול את עמלק מחוילה בואף שור אשר על
 פני מצרים : ויתפש את אונג מלך עמלק חי ואת כל
 העם החרים לפי חרב : ויחמל שאול והעם על אונג
 ועל

M 2

ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הפרים ועל כל
 המטוב ולא אבוי חרמים וכל המלאכה נמנרה ונמס
 אתה חחרמו : ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר :
 נזמתי כיהמלכתי את שואל למלך כיהשב מאחרי
 ואת דברי לא הקים ויסר לשמואל ויועק אל יהוה כל
 הלילה : וישכם שמואל לקראת שואל בבקר ויגד
 לשמואל לאמר בא שואל חרמלה והנה מצוי לו
 יד ויסב ויעבר וירד בגלגל : ויבא שמואל אל
 שואל ויאמר לו שואל ברוך אתה ליהוה תקימתי
 את דברי יהוה : ויאמר שמואל ומה קול העצאן הנה
 באוני וקול הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שואל
 בעמלקי הביאים אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר
 למען זבם ליהוה אלהיך ואת דתוהר החרמנו : ויאמר
 שמואל אל שואל הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה
 אלי תלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר שמואל הלא אם
 קמן אתה בענייך ראש שבטי ישראל אתה וימשחה
 יהוה למלך על ישראל : וישלח יהוה בדרך ויאמר
 לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד
 בלותם אתם : ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט
 אל השלל ותעש חכע בעיני יהוה : ויאמר שואל אל
 שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר
 שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק
 החרמתי : ויבא העם מתשלל צאן ובקר ראשית
 החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל : ויאמר שמואל
 תחפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה
 שמע מזבח טוב לתקשיב מחלב אילים : כי חטאתי

ויאמר ק'

קסס מרי ואון ותרפים הפצד וען מאסת את דברי יהוה
 וימאסה ממלך : ויאמר שואל אל שמואל חטאתי כי
 עברתי את פי יהוה ואת דבריה כי יראתי את העם
 ואשמע בקולם : ועתה שאל נא את חטאתי ושוב
 עמי ואשתחרה ליהוה : ויאמר שמואל אל שואל לא
 אשוב עמך כי מאסתה את דברי יהוה וימאסה יהוה
 מהיות מלך על ישראל : ויסב שמואל ללכת ויחזק
 בכנה מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את
 ממלכות ישראל מעליה היום ונתנה לרעה הטוב ממך :
 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
 הוא להנחם : ויאמר חטאתי עתה כפרני נא וגדוקני
 עמי וגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך :
 וישב שמואל אחרי שואל וישתחו שואל ליהוה :
 ויאמר שמואל הנישו אלי את אנג מלך עמלק ויגד
 אליו אנג מעדת ויאמר אנג אכן סר מדר המות :
 ויאמר שמואל כאשר שפלה נשים חרבה כן תשכל
 מנשים אמך וישסף שמואל את אנג לפני יהוה בגלגל :
 ויגד שמואל חרמתה ושואל עלה אל ביתו ובעת שואל :

פרשת מפטיר לשבת פרה

בשבת שקודם שבת החקרוכה מר"ח חדר (ולא חל ר"ח ניסן בשבת
 חזו בשבת החקרוכה של חדר) מוטיאין שני מפרים בראשון קורין
 ז' גברי צפ' השבוע וקדיש לעילא וצב' קורא המפטיר פרשה זו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת
 התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר ו אל בני
 ישראל ויקחו אליה פרה אדמה חמימה אשר אינה מים
 אשר לא עלה עליה על : ונתתם אתה אל אלו עור סבתן
 והוציא

והוציא אתה אל-מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח
 אלעזר הכהן מדמה באצבעו והנה אל-נכה פני אהל-
 מעד מדמה שבע פעמים: ושחף את-הפרה לעיני
 את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה ישרה: ולקח
 הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת
 הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא
 אל-המחנה וטמא ער-הערב: ותשרף אתה וכבס
 בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא ער-הערב: ואסף
 איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
 טהור והיתה לעדת בני-ישראל למשמרת למי נדה חפואת
 הוא: וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא ער-
 הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם:
 הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא
 יתחטאו בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר: ואל-א
 הנגע במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משכן
 יהוה טמא ונקרתה הנפש שהוא מישראל כי מי נדה לא-
 זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: ואת התורה אדם
 כיימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל יטמא
 שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו
 טמא הוא: וכל אשר-יגע על-פני השדה בחלל-הרב או
 במת או-בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו
 לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-
 בלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והנה על-האהל
 ועל-כל הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע
 בעצם או בחלל או במת או בקבר: ותורה הטהור על-

הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר-יטמא
 ולא יתחטא ונקרתה הנפש שהוא מתוך הקהל כי את-
 מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא:
 והיתה להם לחקת עולם ומות מי-הנדה וכבס בגדיו
 והנגע במי הנדה יטמא ער-הערב: וכל אשר-יגע בו
 הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא ער-הערב:

הפטרת פרשת פרה כיחוקאל סימן לו

ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם בית ישראל
 ישבים על-אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם
 כטמאת הנדה היתה דרכם לפני: ואשפך חמתי עליהם
 על-הדם אשר-שפכו על-הארץ ובגלוליהם טמאות: ואפיץ
 אותם בגוים ויזרו בארצות בדרכם ובעלילותם שפוטים:
 ויבוא אל-הגוים אשר-באו שם ויחללו את-שם קדשי באמר
 להם עסי-יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על-שם קדשי
 אשר חללו בית ישראל בגוים אשר-באו שמה: לב
 אמר לבית-ישראל בנה אמר אדני יהוה לא למענכם אני
 עשה בית ישראל כי אסל-שם קדשי אשר חללתם בגוים
 אשר-באתם שם: וקדשתי את-שמי הגדול המקחל
 בגוים אשר חללתם בתיכם וידעו הגוים כי-אני יהוה נאם
 אדני יהוה בתקדשי בכס לעיניכם: ולקחתי אתכם
 מן-הגוים וקבצתי אתכם מכל-הארצות והבאתי אתכם אל-
 אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
 טמאתיכם ומכל-גלוליתכם אטהר אתכם: ונתתי לכם לב

חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם ותסורתי אתלב האבן
 מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ואת דוהי אתן בקרבכם
 ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם
 ושבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם
 ואנכי אתיה לכם לאלהים והושעתי אתכם מכל טמאותיכם
 וקראתי אל הדין והרפתי אתו ולא אתן עליכם רעב
 והרפתי את פני העץ ותגובת השדה למען אשר לא
 תקחו עוד חרפת רעב בגוים וזכרתם את הדרביכם
 הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על
 עונתיכם ועל תועבתיכם לא למענכם אני עשה נאם
 ארני יהיה וידע לכם בישו והבלמו מדרכיכם בית ישראל
 בה אמר ארני יהיה ביום מהרי אתכם מכל עונותיכם
 והושבתי את הערים ונבנו חרבות ותארץ הנשמה
 העבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר ואמרו
 הארץ הלזו הנשמה היתה פגועה והערים חרבות
 והנשמות והנהרסות בצורות ישבו וידעו הגוים אשר
 ישארו סביבותיכם כי אני יהיה בניתי הנהרסות נטעתי
 הנשמה אני יהיה דברתי ועשיתי

כאן מסיימן הספרדים

בה אמר ארני יהיה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות
 לתם ארבה אתם כצאן אדם כצאן קדשים כצאן
 ירושלם במעניה בן החינה הערים חרבות מלאות
 צאן אדם וידעו כי אני יהיה

פרשת מפטיר לשבת החדש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
 לחדשי השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר
 לחדש הזה יקחו להם איש ששה לבית אבתי ששה לבית
 ימעט תבית מהיות משה ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו
 במכסת נפשתי איש לפי אכלו תכסו עליושה ששה תמים
 זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו
 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
 ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולקחו
 מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על תבתיים
 אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הדבש בלילה הזה
 צלילי אש ומצות על מדרים יאכלו אל תאכלו ממנו
 נא ובשל מבשל במים כי אם צלילי אש ראשו על כרעיו
 ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר ותנתר ממנו עד
 בקר באש תשרפו וכבה תאכלו אתו מתניכם חגרים
 געליכם בגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון
 פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
 והכיתי כל בכור בארץ מצרים ועד בהמה ובכל אלהי
 מצרים אעשה שפטים אני יהוה ותיה הדם לכם לאת
 על תבתיים אשר אתם שם וראיתי את הדרים ופסחתי
 עליכם ולא יהיה ככם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים
 והיה היום הזה לכם לזכרון ותגתם אתו תג ליתגרת
 לדרכיכם חקת עולם תהנהו שבעת ימים מצות תאכלו
 אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש שהוא מישראל מיום הראשון עד יום

השבעי : וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי
 מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה בהם אך אשר
 יאכל לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושמרתם את-
 המצוות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם
 מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדלתכם חקת עולם :
 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו
 מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים
 שאר לא ימצא בבתים כיון כל-אכל מחמצת ונכרתה
 הנפש ההיא מענת ישראל בנג ובאונת הארץ : כל-
 מחמצת לא תאכלו בכל מושבתכם תאכלו מצות :

הפטרות פרשת החדש כיוזקאל סימן מה

כל העם הארץ יהיו אל-הטרומה הזאת לנשיא בישראל :
 ועל-הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים
 ובחדשים ובשבתות בכל-מועדי בית ישראל הוא-יעשה
 את-החטאת ואת-המנחה ואת-העולה ואת-תשלמים
 לכפר בעד בית-ישראל :

כאן מתחילין הספרדים

כה-אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר-בן
 בקר תמים וחטאת את-המקדש : ולקח חבון מדם
 החטאת ונתן אל-מוות תבית ואל-ארבע פנות העזרה
 למוזבה ועל-מוותי שער החצר הפנימית : וכן תעשה
 בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את-הבית :
 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח הו
 שבעות

שבעות ימים מצות יאכל : ועשה הנשיא ביום ההוא
 בעדו ובעד כל-עם הארץ פר חטאת : ושבעת ימי-החג
 יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים
 ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום : ומנחה
 איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן תין לאיפה : בשבעי
 בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים
 בחטאת בעלה וכמנחה וכשמן : כה-אמר אדני יהוה שער
 החצר הפנימית תפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה
 וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח : וכא הנשיא הדרך
 אולם השער מהוץ ועמד על-מוות השער ועשו חתנים
 את-עולתו ואת-שלמיו והשתחווה על-מפתח השער ויצא
 והשער לא-יסגר עד-הערב : והשתחוו עס-הארץ פתח
 השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה : ותעלה אשר-
 יקריב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים
 ואיל תמים : ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
 ושמן תין לאיפה : וביום החדש פר בין-בקר תמימים וששת
 כבשים ואיל תמימים יהיו : ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה
 מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן תין לאיפה : וכבוא
 הנשיא הדרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא : וכבוא עס-
 הארץ לפני יהוה במועדים תבא הדרך שער צפון להשתחות
 יצא הדרך שער נגב ותבא הדרך שער נגב יצא הדרך שער
 צפונה לא ישוב הדרך השער אשר-בא בו כי נבחו יצאו :
 והנשיא בתוכם כבואם יבוא ובצאתם יצאו : ובחגים
 ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים
 מפת ידו ושמן תין לאיפה : וכי-יעשה הנשיא נדבה עולה
 אר-שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את-השער תפנה קדים
 יצא ק' ועשה

ועשה את עולתו ואת שלמו כאשר יעשה ביום השבת
 ויצא וסגר את השער אחרי צאתו וכבש בן שנתו תמים
 תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו
 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
 שלישית תהין לרם את המנחה מנחה ליהוה חקות עולם
 תמיד ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר
 בבקר עולת תמיד :

כאן מסיימין הספרדים

כה אמר אדני יהוה קריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו
 נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלתו וכריתן
 מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו ותיתה לו עד שנת תרדור
 ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה ולא יצא
 הנשיא מנחלת העם לדונתם מאחותם מאחותו יתל את בניו
 למען אשר לא יפצו עמי איש מאחותו :

(מנהג ספרדים אם חל ר"ח ניסן ציוס ח' לומר חזר הפטרת החדש
 כסוף ראשון ולאחרון של הפטרת מחזק חדש) :

ברכות הפטרה

קודם הפטרה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
 בגבאים טובים ורצה ברבריהם הנאמרים
 באמת ברוך אתה יי תבחר בתורה ובמשה עבדו
 וב ישראל עמו ובגבאי האמת והצדק :

ואחר קריאתה יברך ברכות הללו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל
 העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
 האומר ועשה מדבר ומקיים כי כל דבריו אמת
 וצדק נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברך
 ודבר אחר מדברך אחר לא ישוב ויקם כי אל
 מלך נאמן אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל
 דבריו :

רחם על ציון כי היא בית תינו ולעלובת גפש תושיע
 במהרה בימינו ברוך אתה יי משמח ציון בבניה :

שמחנו יי אלהינו באלהיו הנביא עבדך ובמלכות
 בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו
 על כסאו לא ישב זר ולא יתלו עוד אחרים את כבודו
 כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכרה גרו לעולם
 ועד ברוך אתה יי מגן דוד :

צפת חומרים על התורה :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
 השבת הורה שגרתנו לנו יי אלהינו לקדושה
 ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אנו מודים
 לך ומברכים אותך ותברך שמך בפי כל חיי תמיד לעולם
 ועד ברוך אתה יי מקדש השבת :

שמות הטעמים לפי סדר האשכנזים

זרקא סגול כנח רביע פזר תלישא גדולה קדמא ואולא
תלישא קמנה מהפך פשטא זקף קטן זקף גדול דרגא
תביר מרנא טפתא אתנתתא אולא גרש גרשים יתיב
פסיקו שלשלת ירח בן יומו קדני פרה מרנא כפולתה
טפתא מתג מקף סוף פסיק:

מגילת אסתר

א ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש
המלך מהרו ועד כוש שבע ועשרים
ומאה מדינה: ב בימים ההם כשבת
המלך אחשוורוש על כסא מלכותו אשר
בשושן הבירה: ג בשנת שלוש למלכו
עשה משתה לכל שריו ועבדיו חילו פרס
ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו:
ד בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת
יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים
ומאת יום: ה ובמלואת הימים האלה
עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה
שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלך:

חור

ובמלאות קרי

ויהי עם זמרי בימי מין דען לייטען המולך דער דא רעגירטע
מדינה פראפירלען כשבת מלם ער זאם הבירה דיא רעידענן
חיל דעם הערעם הפרתמים דען בעפעהוסהאבערן בהראתו מוס
לו לייטען עשר כבד מלכותו פיננע ויינעם קעניגליכען רייכטהואס
יקר קעסטליכקייט תפארת גדולתו פראכט זיינער גרעסע בחצר
איר פארהאלן גנת דעם זמרטענס ביתן פאק טאססע:

חור

מגילת

חורו | כרפס ותכלת אחיו בחבלי-בוץ
 וארגמן על-גלילי כסף ועמודי שש
 מפותו זהב וכסף על רצפת בהטושש
 ודר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים
 מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך:
 והשתיה כדה אין אגס כיון | יסד המלך
 על כל-רב ביתו לעשות כרצון איש-
 ואיש: ס | גם ושתי המלכה עשתה
 משתה נשים בית המלכות אשר למלך
 אחשורוש: כיום השביעי כטוב לבי-המלך
 כיון אמר למחומן בותא חרבונא בנתא
 ואבנתא זתר וכרפס שבעת הסריסים
 המשרתים את-פני המלך אחשורוש: |
 להביא את-ושתי המלכה לפני המלך בכתר
 מלכות להראות העמים והשרים את-יפיה
 כי-טובת מראה היא: | ותמאן המלכה
 ושתי

חור ווייס | זכרפס גרין | ותכלת אונד היאועלכזויא | אחוון בעפעסטויגט
 בחבלי אונטירע | כרפס פאן ביסוס | דארגמן אונד פורבור | גלילי טטאנען
 רעבורי אונד ויילען | ששט אראארנע | רצפת עסטרייך | והשקות דא
 געטרענק | בכלי אין געלעסט | שונים פערענדערט | כיד המלך כאך
 דעם קעניגס פערענען | והשתיה אונד דאז אה | כדת און דיאועלכע
 ווייע | אין אגס קוין לואכ | יסד האט בעפאהלען | רב אויפעהערן |
 הסריסים דיא פערטייטענען | המשרתים דיא בעדיעטען | את פני
 פאר דעם אנטוויכט | טבת מראה טענעם אונזעהענס | ותמאן ויא
 וויינערטע זיך

ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים
 ויקצה המלך מאד וחמרו בערות
 בו: ס | ויאמר המלך לחכמים ידעי
 העתים כי-כן דבר המלך לפני כל-ידעי
 גת ודין: | ותקרב אליו פרשנא שתר
 אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן
 שבעת שריו פרס ומדי ראי פני המלך
 הישבים ראשנה במלכות: | כדת מה-
 לעשות במלכה ושתי עלו אשר לא-
 עשתה את-מאמר המלך אחשורוש ביד
 הסריסים: ס | ויאמר מומכן לפני
 המלך והשרים לא על-המלך לבדו עותה
 ושתי המלכה כי על-כל-השרים ועל-כל-
 העמים אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש:
 | כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים
 להבנות בעליהן בעיניהן באמרם המלך
 אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה
 לפניו ולא-בגאה: | והיום חנה תאמרנה |

מוכן ק' שרות
 בדבר און דען בעפעהל | אשר ביד וועלעטן איבערבאמפטען
 כערה בר ענטבראכטע אין איהם | לחכמים לו דען ווייטען | ידעי
 העתים דען לייטענקונדיגען | עותה האט בעוויידיגט | דבר המלכה
 דיא געטייטע דער קעניגין | להבנות לו פעראכטען | באמרם ווען עס
 דייסטען ווירד |

שְׂרוּת פֶּרְס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר
 הַמֶּלֶךְ לְכָל שְׂרֵי הַמַּלְכָּה וְכֹדֵי בּוֹיּוֹן וְקֶצֶף׃
 י אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת
 מִלְּפָנָיו וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פֶּרְס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר
 אֲשֶׁר לֹא־תָבֹא וְשֵׁתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ
 וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה
 מִמֶּנָּה׃ י וַנִּשְׁמַע פְּחֹגֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רָבָה הָיָא וְכָל־הַנָּשִׁים
 יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קֶטֶן׃ כ א
 וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ בְּדָבָר מִמוּכָן׃ כ ב וַיִּשְׁלַח סָפְרִים
 אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָהּ וּמְדִינָהּ
 כִּכְתָבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי הַחַיּוֹת
 כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבִירָתוֹ וּמִדָּבָר כָּל־שׁוֹן
 עִמּוֹ׃ ס ב א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשָׁף
 חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ זָכַר אֶת־וְשֵׁתִי וְאֵת
 אֲשֶׁר־עָשְׂתָהּ וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ׃
 וַיֹּאמְרוּ

וכדי מוכד עם וירד קרין ענדע ויין בויון דער טאעהוכגען
 וקצף מוכד דער ערגערניססע ולא יעבור מוכד דאס עם ניכש
 מיבערערטעטען ווערדע פחגם דער מויספירוך יקר עהרערבויטמוכג
 ספרים ברעפעט שרר הערטער ומדבר מוכד זין פיהרען כלשון
 כחך דער וויזע עמר וייכעס פאוקעס כשך מלם געלעגט עמר ואת
 אשר נגזר מוכד וואס בעטמאסעטן ווארדען

וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקֶשׂוּ
 לַמֶּלֶךְ נְעֻרוֹת בְּתוּלַת טוֹבוֹת מְרָאָה׃ י וַיִּפְקֹד
 הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ
 וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרֵה־בְּתוּלָה טוֹבַת מְרָאָה
 אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית־הַנָּשִׁים אֶל־יַד
 הַגַּזְּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּוֵן
 תְּמַרְקִיהֶן׃ י וְהַנְּעִרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי
 הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֵׁתִי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
 הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ ס א אִישׁ יְהוּדִי הָיָה
 בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מְרֹדֶכִי בֶן יָאִיר בֶּן־
 שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃ י אֲשֶׁר הִגְלָה
 מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלוּת אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם
 יְכָנִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר
 מֶלֶךְ בָּבֶל׃ י וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדָּפָסָה הָיָא
 אֶסְתֵּר בַּת־דָּדוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְהַנְּעִרָה
 יִפְתִּיחַ אֵר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמֹות אָבִיהָ
 וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מְרֹדֶכִי לֹו לְבָת׃ י וַיְהִי
 כִּהְשָׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֵּץ נַעֲרֹת

ויפקד וא מאלטע מנעלעטן פקידים בעפעהוסהאכער ויקבצו דאס
 יא מאמען אל יד מין דיא המנד ונתון ווא מיהעטן גערייכט וירד
 תמרקיהן דיא מלכוכג איש ימינה מוס דעט טמאזע כניון הגלה
 דער פערטריעכעטן ווארדע ויהי אמן ער וואר פלעגעטאטער את הדסה
 דער הדסה

רבות אל־שושן הבירה אלי־ד הגי ותלקח
 אסתר אל־בית המלך אלי־ד הגי שמר
 הנשים: ^ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא
 חסד לפניו ויבהל את־מרוקיה ואת־
 כנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות
 לתת־לה מבית המלך וישנה ואת־
 נערותיה לטוב בית הנשים: ^י לא־
 הגידה אסתר את־עמה ואת־מולדתה
 כי מרדכי צוה עליה אשר לא־תגיד:
^{יא} ובכל־יום ויום מרדכי מתהלך לפני
 חצר בית־הנשים לדעת את־שלום אסתר
 ומה־יעשה בה: ^{יב} ובהגיע תר נערה
 ונערה לבוא ו אל־המלך אחשורוש מקץ
 היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש
 כי בן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים
 בשמן המור וששה חדשים בכשמים
 ובתמרוקי הנשים: ^{יג} ובוה הנערה באה
 אל־המלך את כל־אשר תאמר ינתן לה

לכוא

ויבדל ער בעטוייכטע כנותיה מיהרע גאבען הראיות דיה געביהר
 נטן וישנה מוכד ער לייכעטע ויה אויס מתהלך וואכענטע ובהגיע
 זען מייכטראן תר דיה בעטטואוטע צייט כדת נאך דעם געברנד
 בשמן המור איט אירטהעכעה

נשאת

לבוא עמה מבית הנשים עד־בית המלך:
^{יד} בערב ו היא באה ובבקר היא שבה
 אל־בית הנשים שני אלי־ד שעשעו סרים
 המלך שמר הפילגשים לא־תבוא עוד
 אל־המלך כי אס־חפץ בה המלך ונקראת
 בשם: ^{טו} ובהגיע תר־אסתר בת־אביחילו
 דד מרדכי אשר לקחלו לבת לבוא אל־
 המלך לא בקשה דבר כי אם את־אשר
 יאמר הגי סריס־המלך שמר הנשים ותתי
 אסתר נשאת חן בעיני כל־ראיה: ^{טז} ותלקח
 אסתר אל־המלך אחשורוש אל־בית
 מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש טבת
 בשנת־שבע למלכותו: ^{יז} ויאהב המלך
 את־אסתר מכל־הנשים ותשא־חן ותסד
 לפניו מכל־הבתולות וישם בתר־מלכות
 בראשה וימליכה תחרת ושתי: ^{יח} ויעש
 המלך משתה גדול לכל־שריו ועבדיו את
 משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן
 משאת כתר המלך: ^{יט} ובהקבץ בתולות
 שנית ומרדכי ישב בשער־המלך: ^כ אין

אסתר

נשאת דיה פאכד והנחה מייכען טריבוטנאפלאם משאת געטעקע
 באמנה

אסתר מגדרת מולדתה ואת עמה כאשר
צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי
אסתר עשה כאשר היתה באמנה
אתו: ^ס ^{כא} בימים ההם ומרדכי ישב
בשער המלך קצה בנתן ותרש שני סריסי
המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד
במלך אחשוורוש: ^{כב} ויודע הדבר למרדכי
ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: ^{כג} ויבקש הדבר וימצא
ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי
הימים לפני המלך: ^ס ^ג אחרו
הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש
את המן בן המדחא האגגי וינשאהו וישם
את כסאו מעל כל השדים אשר אתו: ^ד
וכל עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחיים להמן כיון צוה לו
המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה עובר את מצות

המלך

באמנה אתו מלך יד נאך מוכתר ויכער כפולענע טטאכד משמרי
הסף פלן דען טהרהיטהערין וינשאהו מוכד ערהאכ מיהן כרעים
קניעטען להמן פאר האן יכרע קניעטע

וימלא

המלך: ^ה ויהי באמרם אליו יום ויום ולא
שמע אליהם ויגדו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כיהגיד להם אשר הוא
יהודי: ^ו וירא המן כיון מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ^ז ויבז
בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כיהגידו
לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד
את כל היהודים אשר בכל מלכות
אחשוורוש עם מרדכי: ^ח בחדש הראשון
הוא חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך
אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני
המן מיום ו ליום ומחדש לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר: ^ס ^ה ויאמר
המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפור
ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך
ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך
אינם עשים ולמלך אין שנה להניחם:
אם על המלך טוב יכתב לאבדם

ועשרת

כאמרם ק

וימלא מוכד ער געריעטע ויבז ער פערסאעהטעטע לשלח יד האכד
מכלועטען ויבקש מוכד ער גינד דאויט אומי להשמיד אויסלוראטטען
פור זאמס כופזר פערטוראפען ומפרד מוכד לערטטרויעט ודתייהם
מוכד מיהרע געטעלע שנות ויכד פערענדערט אין שנה פארטהיינט עפ
יכט להניחם יום זו דולדען לאבדם יום זו פערטיוועטען

גנזי

וַעֲשֶׂתָּה אֲלֵפִים כְּכַר-כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל-יָדֶיךָ
 עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה הַלְבִיֵּא אֶל-גִּנּוּי הַמֶּלֶךְ׃
 וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ תֹּאמַרְבַּעַתוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ
 לַחֲמֵן בְּזַחְמֻדְתָּא הָאֲנִי צָרָר הַיְהוּדִים׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲמֵן הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ
 וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ וַיִּקְרָאוּ
 סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה
 עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה הַחֲמֵן
 אֶל-אֲחֵשְׁדֶרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחֹת אֲשֶׁרוֹ
 עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עַם וְעַם
 מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם כָּל-שׁוֹנֵי
 כְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחֵשְׁוֹרֶשׁ נִכְתָּב וַנְּחַתֵּם
 בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ׃ וַנְּשַׁלַּח סִפְרִים בְּיַד
 הָרָצִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְחֵשְׂמִיד
 לַחֲרָג וּלְאֲבָד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-
 זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר
 לַחֲדָשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא אֶחָדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם
 לָבוֹ׃ פִּתְשָׁנָן הַכְּתָב לְהַנְתֹּן דָּת בְּכָל-
 מְדִינָמְדִיָּה וְנָה גָלוּי לְכָל-הָעַמִּים לְהַחֲיוֹת
 עֲתָדִים

גזרי מטלוקא אערן טבעתו ויכען ויענעלרכני אכשדרפני טמטטתה
 טערו הפחות פאשטאם ושללם איהרע ניטער לבון לו פליכדערן
 פתשגן דער מינהאט גלוי אמר עפפענטליך

עֲתָדִים לְיוֹם הַזֶּה׃ מו הָרָצִים יֵצְאוּ
 דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהָדָת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁוֹן
 הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יֵשְׁבוּ לַשְּׁתוֹת וְהָעִיר
 שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה׃ ס ד * וּמְרַדְּכֵי יָדַע
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכֵי אֶת-
 בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאָפַר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר
 וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְדוּלָּה וּמְרָה׃ ז וַיָּבֹאוּ עַד
 לַפְּנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ כִּי אִין לָבוֹא אֶל-שַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׂק׃ ח וּבְכָל-מְדִינָה
 וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַת-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
 מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוּלָּה לַיְהוּדִים וְצוּם וּבְכֵי
 וּמִסְפָּד שָׂק וְאָפַר יֵצַע לְרַבִּים׃ י וְתָבוֹאִינָה
 נְעֻרוֹת אֶסְתֵּר וּסְרִיסָה וַיִּגִּדּוּ לָהּ וְתַתְּחַלְחַל
 הַמֶּלֶכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְחַלְבִּישׁ אֶת-
 מְרַדְּכֵי וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל׃
 יא וְתִקְרָא אֶסְתֵּר לְחַרְתָּךְ מִסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
 אֲשֶׁר הָעַמִּיד לַפְּנֵיהָ וַתִּצְוָהּ עַל-מְרַדְּכֵי
 לָדַעַת מַהֲזֵה וְעַל-מַהֲזֵה׃ יב וַיֵּצֵא חַרְתָּךְ
 אֶל-מְרַדְּכֵי אֶל-רַחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לַפְּנֵי
 וְתַכְּנָה ק'

עתדים בערייטעט דחופים מירלענדס נככה וואר חן בעטטירלונג
 שק וואר אפאר אונד מטטע אבל טרויערן וצום פאסטען וכו
 וייכען ומספד אונד וועהקלאגען יצע דיעטעטן לנג זאנער לרבים
 דען פארקעהאטן ותתחלחל אונד עס ערטראק

שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: ^י וַיַּגְדִּילוּ מֶרְדֵּכַי אֶת כָּל־
 אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת פִּרְשֵׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר
 הַמֶּן לְשָׂקוֹל עַל־גִּנְיֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים
 לֹא־בָדָם: ^י וְאֶת־פֶּתֶשֶׁן כְּתַב־חֶדֶת אֲשֶׁר־
 נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידֵם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת
 אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא
 אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לּוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַל־
 עֲמֹה: ^י וַיָּבֹא הַתֵּן וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר אֶת־
 דְּבָרֵי מֶרְדֵּכַי: ^י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתֵּן
 וַתְּצַוֶּהוּ אֶל־מֶרְדֵּכַי: ^י כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
 וְעַם מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ
 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר־יָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֶצֶר
 הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְחֵמִית
 לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיטֵלּוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׂרְבִּיט
 הַזֶּהָב וְחִיָּה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל־
 הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: ^י וַיַּגִּידוּ לְמֶרְדֵּכַי
 אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: ^י וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכַי
 לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תְּדַמֵּי בְּנַפְשֶׁךָ
 יִתִּיר ^י
 לַהֲמֵלֶךְ

קָרְהוּ וּמֵס אִיהֵם וּרְדֵרְפָהֲרֵטֵן פִּרְשֵׁת כַּעֲטִיאוֹטֵע מוֹאֲעֵי לְהִתְחַנֵּן
 לוֹ בִּישְׁטֵן וּלְבַקֵּשׁ מוֹכֵד לוֹ וּמֵסֵן הַפְּנִימִית דַּעֲר אִיכְכַרְסֵטֵע
 אַחַת דָּתוֹ כַּאֲךְ דַּעֲר גַּעֲטֵן יוֹשִׁיטֵן לוֹ דַּעֲר רִיכְכֵטֵט שַׂרְבִּיט
 דַּעֲר לַכַּפְטֵטֵר וְתַדְמֵי בְּנַפְשֶׁךָ בִּלְדֵם דִּיר פִּטְמֵם אִרִּין

לַהֲמֵלֶךְ

לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְהוּדִים: ^י כִּי
 אִם־הִחֲדַשׁ תַּחֲרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רוּחַ
 וְהִצֵּלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר וְאֵת
 וּבֵית־אֲבִיךָ תֹאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־לָעַת
 כְּזֹאת הַגַּעַת לְמַלְכוּת: ^י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
 לְהָשִׁיב אֶל־מֶרְדֵּכַי: ^י לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־
 הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן וְצִוּמוּ עָלַי
 וְאֶל־תֹּאכְלוּ וְאֶל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לֶיְלֶה
 וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרַתִּי אֲצוּם כֵּן וּכְכֵן אָבוֹא
 אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כֹדֶת וּכְאֲשֶׁר אָבְדַתִּי
 אֲבֹדְתִי: ^י וַיַּעֲבֵר מֶרְדֵּכַי וַיַּעַשׂ כְּכֹל
 אֲשֶׁר־צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר: ^י וַיְהִי וַיְהִי בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד
 בַּחֶצֶר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּרְתּוֹ
 בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: ^י וַיְהִי
 כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת
 בַּחֶצֶר נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ
 לַאֲסֵתֵר

לַהֲמֵלֶם לוֹ עֲכַטְקֵאֲוֵטֵן הַחֲרִישׁ תַּחֲרִישִׁי דוֹא שׁוֹרִיגֵסֵט רוּחַ הַיִּזְעֵי
 וְהִצֵּלָה מוֹכֵד רַעֲטוֹנֵס יַעֲמוֹד וַיִּרֵד עֲכַטְטֵטֵהֵטֵן כְּנוֹס פֶּעֲרוֹאֲוֹלֵע
 וְצוּמוּ פֵאֲסֵטֵט עָלַי וַיִּרְכַּעֲטוּעֵטֵן וּכְאֲשֶׁר אֲבְדַתִּי בֵּין אִיךְ דַּעֲר פֶּעֲרֵי
 זֹאֲהֵרֵטֵן אֲבְדַתִּי כֵּן וַאֲ בֵּין אִיךְ פֶּעֲרָהֲרֵטֵן וַיַּעֲבֵר דַּא גִּיכֵג

מִהָרָה

לְאִסְתֵּר אֶת־שְׂרֵבִיט הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
וַתִּקְרַב אִסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשְּׂרֵבִיט׃
וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מִהֲלָךְ אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וּמִהֲבִקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וַיִּנָּחַן לָהּ׃
וַתֹּאמֶר אִסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא
הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי
לָו׃ ׀ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִחֵרוֹ אֶת־הָמֶן
לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אִסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אִסְתֵּר׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאִסְתֵּר בְּמִשְׁתָּה הַיַּיִן מִה־שְּׂאֵלְתְּךָ
וַיִּנָּחַן לָהּ וּמִהֲבִקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת
וְהָעֵשׂ׃ וַתַּעַן אִסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי
וּבִקְשָׁתִי׃ ׀ אִם־מִצְאָתִי חֹן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָחֵט אֶת־שְׂאֵלְתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָהֶם וּמִחֵר
אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ׃ ׀ וַיֵּצֵא הָמֶן בַּיּוֹם
הַהוּא שָׂמֶח וְטוֹב לֵב וּכְרֹאוֹת הָמֶן אֶת־
מָרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וּלְאִי־זַע
מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הָמֶן עַל־מָרְדֳּכָי חֲמָה׃

ויתאפק

מחרון מילתו שאלתך דין פערנאמנען ותעש עם געטעהע' זע זיך

ויתאפק

וַיִּתְאֲפֶק הָמֶן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא
אֶת־אֶהֱבִיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃ ׀ וַיִּסְפֹּר לָהֶם
הָמֶן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל־
אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹ עַל־
הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ ׀ וַיֹּאמֶר הָמֶן אַף
לֹא־הִבִּיֵּאָה אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־אֹתִי וְגַם־
לְמַחֵר אֲנִי קְרוֹאֶלָה עִם־הַמֶּלֶךְ׃ ׀ וּבְלַיְלָה
אֵינְנוֹ שֵׁיחַ לִי בְּכַל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֵה
אֶת־מָרְדֳּכָי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃
׀ וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהֱבִיו יַעֲשׂוּ
עֵץ גְּבוֹה חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבְבִקְרֹו אֹמֵר לְמֶלֶךְ
וַיִּתְּלוּ אֶת־מָרְדֳּכָי עָלָיו וַבֹּא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־
הַמִּשְׁתָּה שָׂמֶח וַיִּיטֵב הַדְּבַר לְפָנָי הָמֶן וַיַּעַשׂ
הָעֵץ׃ ׀ ׀ בְּלַיְלָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סֵפֶר הַזְּכוּרֹנוֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לְפָנָי הַמֶּלֶךְ׃
׀ וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכָי עַל־
בְּנֵתְנָא וְחָרַשׁ שְׁנַי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי

הספ

ויתאפק ער ועסונטע זיך ויבא ער לעם קאממען שרה וערטה
לי פיר זיך נדרה מיסט געוויכען שנת דער טאג ספר
זוכרנות דעקבון דברי הימים קראיקי נקראים פארגעלעטען

יקר

הסוף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש:
 ויאמר המלך מהנעשה יקר וגדולה
 למרדכי עליזה ויאמרו נערי המלך משרתיו
 לאנעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי
 בחצר והמן בא לחצר בית המלך
 החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי
 על העץ אשר הכין לו: ויאמרו נערי
 המלך אליו הנה המן עמר בחצר ויאמר
 המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו המלך
 מהנעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו
 ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות
 יקר יותר ממני: ויאמר המן אל המלך
 איש אשר המלך חפץ ביקרו: ויביאו
 לבוש מלכות אשר לבשבו המלך וסוס
 אשר רכב עליו המלך ואשר נתן בתר
 מלכות בראשו: ונתון חלבוש וחסוס
 על יד איש משרי המלך הפרתמים
 והלבשו את האיש אשר המלך חפץ
 ביקרו והרכיבו על חסוס ברחוב העיר
 וקראו לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך
 חפץ

יקר וגדולה עהרע אונד ווירדע. הכין ער בערויטעט האט הפרתמים
 דיר פארנעהאסטען קרוינסט. אכערן
 גרחה

חפץ ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח
 את החלבוש ואת חסוס באשר דברת ועשה
 כן למרדכי היהודי הישב בשער המלך
 אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח
 המן את החלבוש ואת חסוס וילבש את
 מרדכי וירכיבו ברחוב העיר ויקרא לפניו
 בכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
 וישב מרדכי אל שער המלך והמן
 נדחה אל ביתו אבל וחפוי ראש: ויספר
 המן לזרש אשתו ולכל אחביו את כל אשר
 קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם
 מוצע היהודים מרדכי אשר החלות
 לנפל לפניו לאתוכל לו כי נפול תפול
 לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי המלך
 הגיעו ויבחרו להביא את המן אל
 המשתה אשר עשתה אסתר: ויבא
 המלך והמן לשותות עם אסתר המלכה:
 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
 במשתה תיין מהשאלתך אסתר המלכה
 ותנתן לך ומהפקשתך עד חצי המלכות

ותעש

גדחה ווייטע. וחפוי איט פערוויילטעט. החלות דוח האסט. אכגעטאכגעט
 נתון

והעשׂ : ותעז אסתר המלכה ותאמר
 אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על-
 המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי
 בבקשתי : כי נמכרנו אני ועמי
 להשמיד לחרוג ולאבד ואלו לעבדים
 ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצד
 שוה בגנוק המלך : ^ס ויאמר המלך
 אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא
 זה ואי-זה הוא אשר מלאו לבו לעשות
 כן : ותאמר אסתר איש צד ואויב המן
 הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה :
 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל-
 גנת הביתן והמן עמד לבקש על-נפשו
 מאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו
 הרעה מאת המלך : ^ט והמלך שב מגנת
 הביתן אל-ביתו משתה היין והמן נפל
 על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך
 היום לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר
 יצא

תנתן לי אור געטענקט ווערדען נפשו ארין זעכען בשאלתי ארין
 אריכער ביטטע בבקשתי ארין אריכעם וואכט החרשתי ארין העטט
 געטווערן הצד דער בעלזידיער שוה אכטעט כנוק דען טאדען נבעת
 צושרוק כלחה בעטשאסען לכבוש געוואלט אכלוטהון

שככה

יצא מפי המלך ופני המן חפו : ^א ויאמר
 זרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך
 גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי
 אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן
 גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו :
 ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין
 למרדכי וחמת המלך שככה : ^ב ^ה ^א ביום
 ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה
 את-בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא
 לפני המלך כי-הגידה אסתר מה הוא-לה :
 ויסר המלך את-שבעתו אשר העביר
 מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-
 מרדכי על-בית המן : ^ג ותוסף אסתר
 ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו
 ותכד ותתחנן-לו להעביר את-דעת המן
 האנגי ואת מחשבתו אשר השב על-
 היהודים : ^ד ויושט המלך לאסתר את
 שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני
 המלך : ^ה ותאמר אם-על-המלך טוב
 ואם-מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני

יחיר

שככה וזר געטעט להעביר לו פערטיטען וכשר אונד רעכט מיסט
 אריכעה

יד

Chomisch, Tom. II.

הַמֶּלֶךְ וְשׁוּבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת־
 הַסְּפָרִים מִחֻשְׁבַּת הַזְּמַן בְּיַד־הַמֶּדְתָּא הָאֲנִי
 אֲשֶׁר כָּתַב לְאָבֶד אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־
 מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: ^י כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי
 בְּרָעָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל
 וְרֵאִיתִי בְּאֶבְדֵן מוֹלַדְתִּי: ^ס וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֶשׁ לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכֶת וּלְמַרְדֵּכֵי
 הַיְהוּדֵי הַנָּה בֵּית־הַזְּמַן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֵתֹ
 תְלוּ עַל־הָעֵץ עַל־אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוָה בַּיְהוּדִים:
 וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
 בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב
 אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוֹם בְּטַבְעַת
 הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: ^ט וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי־הַמֶּלֶךְ
 בְּעַת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־אֶחָד־שׁ
 סִיוֵן בְּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב בְּכָל־
 אֲשֶׁר־צִוָּה מְרַדְכֵי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל
 הָאֲחֻשְׁדֵּרפָּנִים וְהַפְּתוּרִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת
 אֲשֶׁר וּמְהוּדוֹ וְעַד־כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה
 מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָה וְעַם וְעַם
 כִּלְשָׁנוֹ וְאֶל־הַיְהוּדִים בְּכַתְּבָם וּכְלֻשׁוֹנָם:

יתיר י

ויכתב

הרכש

איכבה וימ'

וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֶשׁ וַיַּחֲתֹם
 בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים
 בְּסוּסִים רַבֵּי הַרְכָּשׁ הָאֲחֻשְׁתְּרָנִים בְּנֵי
 הַרְמָקִים: ^י אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים וְ
 אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעֲבוֹד עַל־
 נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חַיִּל
 עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם
 לָבוֹן: ^י בַּיּוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
 אַחְשֵׁרֶשׁ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנָיִם־
 עָשָׂר הוּא־אֶחָד־אָדָר: ^י פִּתְשָׁנוּ הַכְּתָב
 לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־
 הָעַמִּים וְלִהְיוֹת הַיְהוּדִים עֲתוּדִים לַיּוֹם
 הַזֶּה לְחַנּוּקַת מְאִיבֵיהֶם: ^י הַרְצִים רַבֵּי
 הַרְכָּשׁ הָאֲחֻשְׁתְּרָנִים יֵצְאוּ מִכְּהָלָם וּדְחוּפִים
 בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְחֲדַת נִתְּנָה בְּשִׁשָּׁן
 הַבִּירָה: ^ס וּמְרַדְכֵי יֵצְאוּ מִלִּפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ מְלָכוֹת תְּכֵלֶת וְחֹזֵר וְעַמֻּדַת
 זָהָב גְּדוּלָּה וְתַכְרִיךְ בִּיץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר
 שׁוֹשָׁן צְהֻלָּה וְשִׁמְחָה: ^ט לַיְהוּדִים הִיְתָה אֲוֶרָה

יתיר י"ד עתידים קרי

ושמחה

הרכש אין מנעו ציפוינתן ראססען. האחשטרנים דראעדארע בני
 הרמכים אויזטהירען. ולעבוד על נפשם לני ערהאנטונג מיתרעס
 גבעעס. ותכריך אוינטען בונד. צהלה וויסנטע.

מתיהדים

ושמחה וששון ויקר: " ובכל-מדינה ומדינה
ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך
ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתח
ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים
כִּי־נִפְלַא פְּחַד־הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם: ט * ובשנים
עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר
יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו
להעשות ביום אשר שברו איבי
היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא
אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם:
נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות
המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא-עמד בפניהם כִּי־נִפְלַא פְּחַד־ם
על-כל-העמים: " וכל-שרי המדינות
והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה
אשר למלך מנשאים את-היהודים כִּי־נִפְלַא
פְּחַד־מַרְדְּכָי עֲלֵיהֶם: " כִּי־גָדוֹל מַרְדְּכָי
בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות
כִּי־הָאִישׁ מַרְדְּכָי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: " ויכו
היהודים

כתיהודים היעוטען וד' 13 דען יהודים שברו הא5טען לשלט 13
שמוטען מנשאים ערהמכטן
וכבוה

היהודים בכל-איביהם מכת-חרב וחרב
ואבדון ויעשו בשנאיהם כרצונם: " ובששון
הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

איש:

פרשנדתא

דלפון

אספתא:

פורתא

אדליא

ארידתא:

פרמשתא

אריסי

ארידי

ויחא:

ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
ואת ו
עשרת

בני המן כן המדתא צרר היהודים הרגו
ובבזה לא שלחו את ידם: " ביום ההוא
בא מספר ההרוגים בששון הבירה לפני
המלך: " ויאמר המלך לאסתר המלכה
בששון הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר

מדינות

וכבוה מן דים בייטע

מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך
 וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש : י
 ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן
 גם מחור ליהודים אשר בשושן לעשות
 כדת היום ואת עשרת בני־המן יתלו על־
 העץ : יי ויאמר המלך להעשות כן ותנתן
 דת בשושן ואת עשרת בני־המן תלו :
 טו ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם
 ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
 בשושן שלש מאות איש ובבזיה לא שלחו
 את־ידם : טז ושאר היהודים אשר
 במדינות המלך נקהלו וועמד על־נפשם
 ונוח מאיביהם והרוג בשנאייהם חמשה
 ושבעים אלף ובבזיה לא שלחו את־ידם :
 יז ביום־שלושה עשר לחדש אדר ונוח
 בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה
 ושמחה : יח והיהודיים אשר בשושן
 נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר
 בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום
 משתה ושמחה : יט על־כן היהודים

הפרזים

כדת היום כלך הייטער וירוע דגורא זאנד טאפטען זיך ריהע
 הפרזים

הפרזים הישבים בערי הפרוזות עשים
 את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה
 ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש
 לרעהו : י ויכתב מרדכי את־הדברים
 האלה וישלח ספרים אל־כל־היהודים
 אשר בכל־מדינות המלך אחשוורוש
 הקרובים והרחוקים : יא לקים עליהם
 להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש
 אדר ואת יום־חמשה עשר בו בכל־שנה
 ושנה : יב בימים אשר־נחו בהם היהודים
 מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מינון
 לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם
 ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש
 לרעהו ומתנות לאבינים : יג וקבל
 היהודים את אשר־החלו לעשות ואת
 אשר־כתב מרדכי אליהם : יד כי הזמן
 בן־המדתא האנגי צרר כל־היהודים חשב
 על־היהודים לאבדם והפל פור הוא
 הגורל להמם ולאבדם : טה ובכאה לפני
 המלך

הפרזים ק

הפרזים דער אסעכטן טעטעטע מנות געשעקע לקים עליהם
 מיין זיך לו כעהאטן להיות עשים לו פריערן מינון פאן קוואער
 לאבינים דען בעדירפטרעגן וקבל זיא כאהאטן און אשר החלו
 וזאם זיא טאן אכגעפאנגען להמם לו מיהער פערניכטונג

האגרת

הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ
 הָרַעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ
 וְתָלַן אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ: ^{כו} עַל־כֵּן
 קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר
 עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבַר־הַאֲגֵרָת הַזֹּאת וּמִה־
 רֵאוּ עַל־כִּכָּה וּמִה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: ^{כז} קִיְמוּ
 וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל־זִרְעָם וְעַל
 כָּל־הַגְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לַהֲיוֹת
 עֲשׂוּיִם אֶת־שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָם
 וּכְזִמְנָם בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה: ^{כח} וְהַיָּמִים
 הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דֹּר וְדֹר
 מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר
 וְעִיר וַיָּמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ
 הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא־יִסּוּף מִזִּרְעָם: ^{כט}
 וְהִכְתַּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּת־אֲבִיחַיִל
 וּמְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תְּקֵה לְקִיָּם אֶת־
 אֲגֵרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִיָּת: ^ל וַיִּשְׁלַח
 סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת וְעֹשְׂרִים
 וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרֶשׁ דְּבַר־
 שְׁלוֹם

וקבלו ק'

האגרת היא פארפֿעלענע הגלויים היא יך האלטען ונעשים אונד ואלום
 ערהאלטען ווערדען לא יסוף ואלל ניטע פֿערנעטען את כל
 חוקה אלע אעגליכע קראפט

הצומות

שְׁלוֹם וְאַמֶּת: ^א לְקִיָּים אֶת־יָמֵי הַפָּרִים
 הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם בְּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרַדְּכֵי
 הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּבְאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־
 נַפְשָׁם וְעַל־זִרְעָם דְּבַר־יְהוָה הַצּוֹמֹת וְזַעֲקָתָם:
^ב וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִיָּם דְּבַר־יְהוָה הָאֵלֶּה
 וְנִכְתַּב בְּסֵפֶר: ^ג וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ
 אֶת־הַשָּׂרֵשׁ מִסַּע עַל־הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם:
^ד וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשַׁת גְּדֻלַּת
 מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא־הֵם בְּתוֹבִים
 עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְהוָה הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפְרָס:
^ה כִּי וּמְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי מִשְׁנָה לְמַלְכֵי
 אַחַשְׁוֵרֶשׁ וְגִדּוֹל לַיְהוּדִים וְרִצּוֹי לְרֹב
 אֲחֵיו הָרַשׁ טוֹב לַעֲמוֹ וְדַבַּר שְׁלוֹם לְכָל־
 זִרְעוֹ:

ח ז ק

מכוס פסוקי מגילת אסתר נחמה וששים וששה

אחשוורוש ק'

הצומות פֿאסטטאגע וועקתם אונד בעטטאגע קים בעטטעטטטטע
 מוס ליכס ויאיי דיא מיכעלן מעשה דיא געטליכע תקפו וייכער
 אכט ופרשת אונד דאו אויסערארדעטליכע גדלת דער גרעסע
 משנה למלך דער לוויטע כאך דעם קעניגע ורצוי אונד געלעזיג
 דרש טוב וזכטע דאו בעטטע ודבר שלם אונד היינברייכענד
 לכל זרעו פֿיר וייכע כאַקאואעטטאפֿט

ברכה לפני המגילה

מזרכין ג' ברכות צ"ן כלילה ובין ציוס'

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על-
מקרא מגלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שעשה נסים לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

סדר קריאת המגילה לומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל
הרב את-יריבנו והדן את-דייגנו
והנוקם את-נקמתנו והמשלם גמול לכל-
אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו : ברוך
אתה יי הנפרע לעמו ישראל מכל-צריהם
האל המושיע :

בשמירת לומרים מיד כאן ששנת יעקב

אשר הניא עצת גוים ויפר מחשבות
ערומים בקום עלינו אדם רשע
נצר זדון מזרע עמלק נאה בעשרו
וכרה לו בור וגדלתו יקשה לו לכד דמה
בנפשו ללכוד ונלכד בקש להשמיד
ונשמד מהרה המן הודיע איבת אבותיו
ועורר שנאת אחים לבנים ולא זכר
רחמי שאול פי בחמלתו על אהג נולד
אויב : זמם רשע להכרית צדיק ונלכד
טמא בידי טהור : חסד גבר על שגת
אב ורשע הוסיף חטא על-חטאיו
טמן בלבו מחשבות ערומו ויתמכר
לעשות רעה : ידו שלח בקדושי אל
בספו נתן להכרית זכרם : בראות מרדכי
כי יצא קצה ודתי המן נתנו בשושן :
לכש שק וקשר מספר וגור צום וישב
על האפר : מי זה יעמוד לכפר שגגה
ולמחול חטאת עון אבותינו : נץ פרת
מלולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים :
סריסיה הבהילו להמן להשקותו יין
חמת תנינים : עמד בעשרו ונפל ברשעו :
עשה לו עץ ונתלה עליו : פיהם פתחו

כִּלְיֹשְׁבֵי תְּבֵלִי כִּי פֹרֵד הַמֶּזֶן נְהַפְּדֵךְ
 לְפֹרְנוּ: צְדִיק נְחַלֵּץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב
 נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת
 פְּדִיּוֹת וּלְשִׁמּוֹת בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה: רְאִיתָ
 אֶת־תַּפְּלַת מְרֹדְכֵי וְאֶסְתֵּר הַמֶּזֶן וּבְנֵיָהּ עַל
 הָעֵץ תָּלִית:

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֳלָה וּשְׂמַחָה בְּרְאוֹתֶם
 יַחַד תְּכַלֵּת מְרֹדְכֵי: תְּשׁוּעַתֶּם הָיִיתָ לְנִצְחָה
 וְתַקְוַתֶּם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: לְהוֹדִיעַ שְׁבָל־
 קִוְיָה לֹא יִבוֹשׁוּ וְלֹא יִכְלְמוּ לְנִצְחָה כָּל־
 הַחַוְסִים בָּךְ: אֲרוֹר הַמֶּזֶן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
 לְאַבְדֵי בְּרוּךְ מְרֹדְכֵי הַיְּהוּדִי: אֲרוֹרָה
 נִרְשָׁה אִשְׁתׁ מִפְּחִידֵי בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בְּעַדֵי
 וְגַם תִּרְבֹּנָה וְכוֹר לְטוֹב:

ואתה קדוש

בשחרית לאחר ספירת האל המושיע אומר שושנת יעקב חס לא
 במקום שאין אומרים פיוטים בשחרית אזי אומר גם אשר הגיא
 הכל כמו בזילכה: